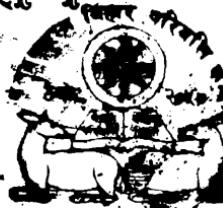

प्रज्ञा दरसन

द्वितीय भाग

नमो बुद्धाय

नमो धर्माय

नमो संघाय

(अनुधर्मलोक)

(प्रज्ञाभिवंश)

* श्री *

प्रज्ञा दरसन

द्वितीय भाग

नमो तस्स भगवतो अरहतो सम्मा समुद्दस्स

भगवान् बुद्ध शाक्य मुनि यात

(नमस्कार)

नमो बुद्धाय, नमो धर्माय, नमो संघाय,

अनुबादकः —

भिक्षुधर्मलिंग

Dhamma.Digital

प्रकाशकः —

श्री भिक्षु प्रज्ञा भि वंस

(कुशी नगर)

बुद्ध सम्बत् २४८४

प्रथम वार १०००

मुल्य कंरु [=]।

नेवा सम्बत् १०६०]

[विक्रम सम्बत् १९९७

परिचय

इत्वा 'प्रज्ञादर्शन' धयागु सप्तू श्री भिन्नु धर्म लोकजुं चोया बिज्यागु खः। खजा वसपोलं इत्वा सप्तू श्री त्रिपिटकाचार्य राहुल सांकुत्यायनं पालि साहित्य अध्ययन याना त्रिपिटक व उकिया अष्टकथात् फुक मन्थन याय् धुंका हिन्दी भाषं चोया बिज्यागु मजिभम्-निकाय, दीघ निकाय धयागु सफुली चोंगु सुत्रया अनुबाद थःगु मातृभाषां याना बिज्यागु हे खः। परन्तु थनलाक शुलि खँःनं असन्दिग्ध रूपं धाय फुकि छगु कि सिमं इत्वा सफुली वसपोल या थःगु मौलिक रंग नं मदु धाय मज्यू। आ थन इत्वा खँः या बारे शुलि है धायफु। इत्वा चिकिचा धंगु परिचय चोया पाठकपिंतं न्हेचीकेगु खेँ गनतक श्रीभिन्नु धर्मलोक व जीगु संपर्कया वास्ता दू वयात कया शुलितकक धायफु कि धर्मलोक जुछम्ह स्वभावतः हे सरल व सात्त्विकम्ह भिन्नु खः। इत्वा खँः या प्रमाण मालेत गनं वनेम्बा। वसपोल या दिनचर्या व जीवनगतिया प्रगतिशील क्रम हे युकिया प्रतक्ष प्रमाण जुया च्वोंगु दू। संसारे मनूतेैँ छगु छगु बान्ही दू। अथे हे धर्मलोक जुयानं छगु बान्ही दु। वसपोल या बान्ही छगु इत्वाहे खँः कि छुं बस्तु, छुं बिचार व छुं खँः यात थःगु

(२)

अन्तस करणं गथे खन अथे धायूगु बान्ही । अतएव वसपोलं श्वेसफू चोया बिज्यागु बखते शुक्रियागु सिद्धान्त अर्थात् खै यात थःगु गहन बिचार यागु रंगं छुं मात्रा रंगे याना बिज्यात् । डकिसनं श्वो सप्फु या विषय धार्मिक तथा अतीब दार्शनिक जुयाचोन । यः ज्योगु सप्फु या बिशेषता व सप्फु या लेखक पिनिगु अनेअनेगु संयमे चोना अनं वोगु अनुभवे हे निर्भर जुया चोनी ।

हिन्दों चोया तःगु सूत्र व थन भिज्ञुं चोयातःगु वहे सुत्र या खै मेगु छुं भेद मदुः उदेश्यनं छगुहे खः । अर्थात् उगु हिन्दों चोया तःगु सुत्रे दुने प्रतिपादित याना तःगु उपदेश रूपी साखः यात गुगुं अवस्थायनं भिज्ञुं खायू धया बिमज्वा बरू साव हे चाकु धयागु खै हे जक्क तोर विया बिज्यागु दु । परन्तु थन बाकिगु खै युली खः कि श्री भिज्ञुं व साखः भोजन याना बिज्यागु बखते थःत गुखतं चाकुल खः ठीक अथे हे कना बिज्यायगुली अतेन्त प्रयत्न याना बिज्यागु दु ।

वसपोल छम्ह भाषाशास्त्री मखू परन्तु थःगु भाषाया मर्मज्ञ अवश्यखः, वसपोल या ल्यूने M.A., B. A. धयागु ताताहाकःगु उपाधिमदु परन्तु वसपोल छम्ह थःगुहे जीबने घटे जूगु दुःख सुख यात सोया दुर दुर देशो चाहिला, श्वो संसार यागु ब्यबहार खना वाक वया थः मचा खाचा तेत नं फतिं फक्को भिंगुले छोया थःगु धन संपत्ति फुक्क दान याना भिज्ञ या जीबन प्रहण याम्ह छम्ह महा त्यागी खः ।

(३)

गुरुं मनून् श्वेता प्रज्ञादर्शनं धयागु सप्तू चों निसें को
श्योंक बोनि वया मने तीजक श्यों संसारे सुख या अपेक्षा
दुःख अपा दुखनी धयागु सिद्धान्तं लैःकाकां वनी हाने नाप
नापं सत्त्वं प्राणी या प्रति प्रेम व करुणा या खुसि छगुनं न्या
न्यां वनी छाय धासा श्वो सफुली आपालं भगवान् बुद्धया
अजयोगु उपदेशया सारांशं जाया चोंगु दु। गुगु उपदेश
सुंमनु यागु अन्तसकरण्यै बालाक द्राहा वन धासा, व मनून्
खै जक्क लहाना चोनी मखु उयाहे याना छोइ, वं गुगु^१ अबस्था-
यनं पर प्राण काइ मखु बरू परयानिति थः हे सिनावनी वं
गबलै असत्य खै लहाइ मखु सदां सत्य हे खै लहाइ, वं सुं म-
नूयात को छ्योंगु मिखां सोइ मखु बरू सकसितं थः हे दाजु
किजा तता कहे भापिना चोनी, हानं व थः भिना वेत
ककर्यागु भरोसाँ चोनी मखु थगुहे भरोसाँ चोनी। वसपोलं
थथेहे मेमेगु पेंगु सप्तूनं चोया विजयागु दू गुगुनं महत्वपूर्ण
हे जू गुगु कि क्वेदू।

१ लोके कुब्यवहार कुचाल सुधार।

२ अनुत्तर विजय।

३ बुद्ध-गुण।

४ ईश्वर-महशीकि।

(पुबा नेवा)

निबेदना

थो प्रज्ञा दर्शण धैगुसफु श्रीराहुल सांकृत्यायन् त्रिपिटका-
चार्यं पालि भाषा स चोया तःगु त्रिपिटक म्र्यथ यागुसफु
स्वया हिन्दो भाषां अनुवाद याना विज्यागु मञ्जिकमनिकाय ।
दिघनिकाय सफुली स्वया उकियागु आधारे थःगु मातृ
भाषा जिं गथेशुल अथेहे थो सफू चोयागु खः शुकि जिं
सकल महान् भाव पिंत प्रार्थना याना कि थो सफू या मूल
सारांश गु खःखः सर्वज्ञ रव प्राप्तजुया श्रीशाक्य शिंह भगवान्
जुया विज्या कद्म बुद्ध वस्पोलं रथ्यं गथेगथे याना विज्यागु
खः व गु गु खः दुःख दुःखया कारण यात फुका फुके बीमाचा
निमित्ति वस्पोलं यानायाना विज्यागु अनुभव यागु
ज्ञानयातः कना केना विज्यागु या सारांसं भरेजुवा
चोंगु खः थो सफू थो दुःख दुःखया कारण जुयावैगु जुया
चोंचोगु थो रूप; बेदना, विज्ञान, संज्ञा, संस्कार, धैगु न्यागु
ज्ञान यात निराध धैगु यथार्थ थो थथेहेखः धकाधैगु यात
सीका खंका दुःख दुःखया कारणं मुक्त जुयाचोंगु व गु गु खः
ज्ञानयां ज्ञान जुयाचोंगु प्रज्ञा ज्ञान यात प्राप्तयाना थासे
थासे स्वीत स्वीत छुछु कनेमागु खः वैतवैत ववहे ज्ञान

(५)

व्याख्यान याना सैतया बिज्यागु थो सफुखः । उकिं जिं
 क्षुं भतिचा परिश्रम याना सकलया अग्रे समर्पन याना शुगु
 विषयलेै सकल महानभाव पिन्त जिं प्रार्थना यानाकि ।
 जि अज्ञानि क्षुं सँह्य स्युद्धमखुःथो सफुलि आखँया हस्त दीर्घ
 भाषायागु शब्द सफुयागु रूल् जिं बालाक स्यूगु मखु
 अथेनं थःगु चिकीचा धंगु बुद्धिै फको परिश्रम याना
 चोयागु लाःखः तर मिले ज्वु मज्बु गुलिक्षमा तया द्रूंगुलि
 सचे याना ज्ञान पाखेै ध्यान तया स्वया दिल धासा जिगु
 परिश्रम याछुं सारज्बी धैगु आसा थो गुगुखः भितः-
 मुखे आबश्यक माला चौंगु दुःख दुःखया कारण फुकेगु
 ज्ञान यातहे सकसितं माला चौंगुखः । श्वगुगुखः न्यागु
 पञ्च ज्ञान यागु हेतु प्रत्यय ज्बोगु जुया चौंग यातः बिचार
 पूर्णदया यथार्थरूपं खनसिल धाय वहे तिनिै दुःखं तोता
 वनिगुखः श्वज्ञान यात गुह्य बाह्य यागु बिचार मदुपिसं
 श्वीके शीके फैगु मखु हाने थयेने जुया चोने फुकि गुह्य
 श्वुसा बाह्य मसि या चौंचोनेफु बाह्य श्वुसा गुह्य मसिया
 चौंचोनेफु गुह्य बाह्य निगुलौहे श्वीके मागुखः गुह्य धैगु
 शीलंबचेजुया चोनागुया फलस्वंगु अभिंतर धैगु दुने
 दुःख ज्बोगु याकारणहेमदैचौंगुखः बाह्यधैगु दुःखया कारण
 खनेदैवैगु वगुखः श्वअनिते दुःख अनात्मौ लानाचौंगुखः ।
 थो बुद्ध यागु धर्मे बिनां रूलं ज्ञानश्वीगु मखु शुकियारूल
 शील समाधि प्रज्ञा धैगु स्वंगुदुः शीलं बिनां समाधि

दैगु मखु समाधिं बिनां प्रज्ञाखनिगु मखु शोहिनयान
 यागु रूलखः । हानं मैत्रि करुणा मुदिता उपेचा धैगु
 थो चतुर ब्रह्मविहारे चोनेगु थो महायान यागु
 रूलखः थो निगुरूलसें वहे दुःख दुःखया कारण ज्वीगु जुया
 वैचोंगु रूप वैदना बिज्ञान संज्ञा संस्कार धैगु थो बाह्यखने
 दैवैचोंगु ज्ञानयात यथार्थ ह्य मशोकं सुयातं दुःख दुःखया
 कारणं छुतय् ज्वीगु मखु । थो अत्यन्त महा गम्भीर
 सुन्दरमजुया चैचोंगु चित्तयातः यथार्थ खंका वयातहे
 सम्भार मयासे मेमेगु ध्यानविचारे जुया चोनेगु वचित्त
 यात ज्वीकेगु खंकेगु खनिगु यात थो फुकं भुल भुले
 ज्वीगु जुयाचोंगुहेखः थो सुनानं यानानं ड्वोगु ज्वुगु
 दुःख मखु वहे मधिंगु चित्ते राग द्वेष मोहनं याना । काम
 क्रोध लोभ उथे जुया वैचोंचोंगु उपादान यागु संस्कारकारणहे
 खः थो जन्म धका शुकियातः गुह्यबाह्य यागु निरोध धैगु
 निरोपन याईद्वा याह्यस्येहे जक खनिगु शीगुख थो ज्ञानयात
 सुनानं सुयाके भरोसाकयानं थो दुःखया कारणं संस्कारा-
 दियात फुकाबोफैगु मखु छु कारणं धाई वचित्तः स्वये
 उथे जुयावैगु वैचोंगुखः वसुनानं याना मखु स्वयेम्
 ज्वीगु जुया चैचोंगु ज्वयानिंति वचित्तयातः वहेचित्त-
 सिबाय उकियागु उपाय मेगु दुगु मखु मेपिसंखनिगुनं मखु
 खेहे खंसानं सुयां छुंलगे ज्वीगु ज्वुगुनं मखु । उकिया कारणे
 थो दुःख दुःखया कारणं गुह्ये स्यादयका हैगुखः वयाकेहे

(७)

मदे० केगु प्रार्थनायाना सिबाय मेपिंके प्रार्थना यानां दुःख
दुःखया कारण मदैधैगु थो फुक मिष्यागु भाव हेखः । अथेया
कारणे दान शीलं भावना यातजोना शीलसमाधि प्रज्ञा यात
दयका मैत्रि करुणा मुदिता उपेक्षा धैगु चतुरब्रह्म बिहारे
चोना अनित्य दुःख अनात्मा यात त्यागयाना दुःख दुःखया
कारण यात मदयका (पञ्च) न्यागु ज्ञान । अध्यसना
ज्ञान १ आदर्शन ज्ञान २ प्रतिबेसना ज्ञान ३ सुधिसुद्ध ज्ञान
४ समत्ता ज्ञान ५ थोन्यागु ज्ञान यात जोना स्वयंभु धर्मधातु
धैगु ज्ञानयातः दयका दुःख मदे० का चोंचोने भागुखः शुकि
आचार्य उपद्रव जुया सकलया आचार बिचारस्यंका मिष्यागु
भावे कल्पना याना दुःख दुःखया कारण हेजक दैवैगु मभिंगु
आचार बिचार जुया चोंगुयातः थो० छु० भगवान् यागु धर्म-
उपदेश बिया बिज्याना तैतया बिज्यागु थो प्रज्ञादर्शन धैगु
सफुस्वया थो दुःख दुःखया कारण जुयाचोंगु मभिंगु चित्त-
यातः भींगु चित्त उथे० थाना दुःख दुःखया कारण यात फुका
छोय फयमाः धैगु थो चो०ह धर्मलोक । भक्तु या प्रार्थना ।

(थो द्वितीय भाग)

(अलगद्वृपम सूत्र)

(नमो तस्स भगवतो श्रहतो सम्मा सम्बुद्धस्सः)

(नमो रत्र त्रयाय)

छंगु समये । श्रीभगवान् । आबस्ति अनाथपिन्दक
यागु आराम जेतवन विहारे विल्याना चवंगु समये (गन्ध-
बादि पुब) धैगु भूतपूर्वकः गन्धबादि जुया वने धुंकुगु
न्हापा न्हापा यागु जूगु ज्वीधुंकुगु व इतिहास यागु
बयान याना याना चोच्वनीहा । अरिष्ट धैश्च भिक्षु याके
शुजोगु कुटृष्टिगु विचार चित्तेःैः धारणा जुया वल गथे धासा ।
भगवान् उपदेश विया हःगु धर्मयातः आजिं सिलकि व
गुगुखः । निर्बाण आदियागु (अन्तरायिक) विप्रकारक
ज्वीगु मखु धका आ भगवान् । धर्मयातः उल्ता व्याख्यान
याना हल धका धैगु जिं सम्भेजुल धकाः धैगु धैचोन । व
धैचेऽच्वंगु यातः मेपि अपालं भिक्षुपिसं ताया । व अरिष्ट
भिक्षुयात अपालं भिक्षुपिसं सम्भे बुझे याके या लागी ।
मेपि भिक्षुतः वना । व अरिष्ट भिक्षु यातः भगवान् आयमये ।
अथे प्रहन यासां अन्तरायिक विप्रकार ज्वीगु ज्वीफैमखु

(२)

धका भगवानं आमकथं धैबिज्यागु मरु मखु । भगवानं ला
(श्रन्तरायिक) विप्रकारकगु धर्मयात हेजक (श्रन्तरायिक)
धैगु विप्रगु धर्मखः धका हेजक धैबिज्यागुखः सिबाय आमये
योयोगु सेवन यानानं (श्रन्तरायिक) धैगु विप्रकारक ज्वी-
मखु धका धैगु धैबिज्यागु मखु । भगवानं व काम भोग यात
हेजकः । अपालं दुःखदायक ज्वीगु जुयवैगु खः व । काम
भोग धका । वहे काम भोग यातः वहे कामभोगं याना
(परिश्रम) धैगु कस्त पीडा दैवैगु दयका हैगु धका वहे
कामभोग यात हे अपालं भगवानं (दुष्परिणाम) धैगु
मभिना मभिंका हैगु व काम-भोग यागु धर्मखः धका वयातः
भगवानं (श्रस्ति कंकाल) धैगु क्वौं यागु कंलाय दैवैगु
हेजक खः व धका धागु । हानं (मांसपेसि) धैगु लाः
इत्यादि जकहे दैवैगु खः व (कामतृष्णा) धैगु उल्का
समान हेजक खः व काम (श्रंगारक) धैगु अभिचूर्ण
समान गुहे जक खः व कामतृष्णा । स्वप्ना बत्समान गुहे
जक खः व कामतृष्णा (चितकोपम) धैगु मनयागु तिसा
सम्महे जक खः व कामतृष्णा । इत्यागु फल समान हेजक
खः व कामतृष्णा (श्रसि सुनुपम शत्तिशुल) धैगु समान
गुहे जक खः व कामतृष्णा । शर्प शिल शमान हेजक खः व
कामतृष्णा धका भगवानं व कामभोग यात शुक्यं अपालंहे
व कामतृष्णा यात (श्रनुबितर्क) धैगु अपालं अनुभव याना
हे व कामयात दुःखदायकः गु दुष्परिणाम गुखः व कामतृष्णा

(३)

धका व काम यात अनेगु प्रकारं बिचारतया व मभिना वैगु
कामतृष्णा यातहे जक मभिंगु धका । भगवानं धैबिज्यागु
खः सिबाय आमथे व यात सेबन यासानं दुष्परिषाम ज्वीमखु
धका भगवानं धैबिज्यागु मखु धका । व अरिष्ट भिन्नुयातः
अपालंहे सम्फे बुझे यातनं सम्फे मजुसे । वहे मखुगु
बिचारे हे च्वना उठता जुया जि भगवान् यागु उपदेश यातः
सिल आजिं धका वहे निद्रा (आग्रहण) यात याना यानाहे
उकिहे (अबिषेशजुया) वहे ब्यबहार याना याना जुया
चेंचोंगुलिं ॥

उले छहभिज्ञु । गनखः भगवान् बिज्याना चोच्वंगु स्थाने
वना भगवान् यातः । अभिवादन याना छगु थासे च्वना
बिन्तियातः । हे भगवन् ! अरिष्ट धैहा भिज्ञुया शुजोगु मखुगु
मभिंगु कुटृष्टि यातः प्राप्त ज्वीका चोच्वन । गथे धासा भगवानं
आः सेबन यासानं (अन्तरायि) दुने बिप्रकार ज्वीफैमखु
धका धैगु द्याख्यान याना है बिज्यातः आः धका धैच्वंच्वन
व अरिष्ट भिज्ञुं धका भगवान् याके बिन्ति यास्यंलि ॥

श्रीभगवानं । छब्द भिज्ञुयातः सःता व अरिष्ट भिज्ञुयातः
सःतके छोया व अरिष्ट भिज्ञु व स्यंलि । भगवानं व यातः हे
अरिष्ट छं सचमुच गथेखः भगवान् यागु धर्मयात । जिं
गुगुखः कना हैगु धर्मे व यात (अन्तरायक) बिप्र कारकगु
धर्म धका: आजिंसिलः धका । जिं प्रहण यासानं बिप्रकारक
ज्वीफैमखु धका धाल आधका धैजुयाला छं धका नेना बिज्या-

सेलि खः । भन्ते जिं भगवान् छःपिसं उपदेश व्यूगु धर्मयातः
अथे धका सिया खना चोनागु खः जिं आ । गथे धासा
(अन्तरायिक) गु धर्म भगवानं धैहै बिज्यागु (सेबन-
यासानं) अन्तराय ज्वीमखु धका धैहैबिज्यागु व धर्मयातः जिं
अथे धका सम्भेजुया चांचोनागु खः धका बिन्ति यास्यंलि ॥

उले भगवानं ! व यातः हे मोघपुरुष । निकम्मागु बुद्धिष्ठ
छं सुयातः जिं अथे धका धर्मदेशना व्यूगु खना छं आमध्ये
सम्भेज्वीतः हे मोघपुरुष जिंला अन्तरायिकगु बिन्नकार यात
हेजकः । अन्तरायिक बिन्नकार गु धर्म खः व धका हेजकः
व हे धर्मयात हेजकः जिं अनेगु प्रकारं दुष्परिणाम जु या
वैगु धर्म धका वहे धर्मयात हेजकः जिं व्याख्यान याना कना
है च्वंच्व नागु जक खः सिबायेः ॥

हे मोघपुरुष ! छहे मोघिया जुया थःत थमंतुं दुष्परिणाम
ज्वीगुजुया वैगु उल्तागु विचार यातः छं हेजक धारणा याना
जितः छं झुथ याय धका जुयागु खः ला छं । हे मोघपुरुष
उकियागु उल्ता छंतः छं हे हानिकारक याना चोंचोगु हे
जकखः आम छंगु कुविचारं । आम किं याना छंतः अपालं
हे अपुण्ययात प्राप्त ज्वीगु जुया हे जकः छन्त वै चोंच्वनीगु
हेजक खः आम छंगु मभिंगु चिन्ता । हे मोघपुरुष ! छंतः
चिरकाल तकं हे छंगु आम मखुगु चिन्ता याना छंतः ज्वीमागु
जुया छंतः दुःखपीडा हे जक ज्वीगु जुया वैगु वैचोंच्वनीगु
खः आम छंगु मखुगु चिन्ता धका भगवानं । व अरिष्ट भिन्नु

यात थथे धका न्यंका । व मेपि॑ सकल । भिज्ञुगण यातः
संबोधन याना सःता संबोधित याना विज्यातः ॥

हे भिज्ञुगण ! व अरिष्ट भिज्ञु (उस्मिकत) धैगु व शुगु
बुद्धयागु धर्मं छृतय जुयावन व मन्त शुगु धर्मे धका व सकल
भिज्ञुगण यात न्यंकाविज्याना । व अरिष्ट भिज्ञुयातः । हे
मोघपुरुष । छंगु आम दुष्परिणाम जुया वैगु आम दुष्गु
विचार यागु वर्णन् जिं मेपि॑ भिज्ञुपि॑के नेना हय छं बालाक
न्यो आ छं धका धैविज्या स्यंलि । व अरिष्ट भिज्ञुयागु ख्वा
अधोमुख जुया कोछुना छुंछुं धाय मछाला सुमु गुम् जुया
वयागु (प्रतिभा) हीन जुया मने चिंता अने अनेगु लुया
आकुल ब्याकुल उवीका कोछुना छुंछुं धायगु सक्ति समर्थ
मदयका कोछुना चेास्यंलि ॥

उले भगवानं ! मेपि॑ सकल भिज्ञुगण यातः गथे छिमिसनं
जिं अथे सुयातं उपदेशः यात धका धैगु । व अरिष्ट भिज्ञु॑श्यं
जागु विचार तैचोचोनागु दुलाकी गथे । व अरिष्ट भिज्ञु॑ला ।
अपालंहे अपुण्य यात कमाय याना चौंच्वन वद्यंहे छिमिसनं
याना चवंच्वनागु दुलाकी गथे । व अरिष्ट भिज्ञु॑ला मखुगु
सम्भे याना चवंच्वन धका न्यना है विज्यास्यंलि । व सकल
भिज्ञुगणं जिमिकेला मदु उजोगु विचार । जिमिकेला
भगवानं । अनेगु प्रकारं व मभिना वैगु व दुष्परिणामगु
(अन्तरायिक) दुःख बेदना उवीगु जुया वैगु धर्मयात मदयका
छोयगु धर्मयागु देशना हेजक ब्यूगु धैगु हेजक सम्भे

ज्वीगु जूगु सिबाय मेगु जिमिके छुंहे सम्भे मजू धका
बिंतियासेलि ॥

हे भिज्ञुगण ! व अरिष्ट भिज्ञुया व विचार दयका चोंच्वंगु
वया । वं अपालं हे पापयात कमाय याना चोंच्वंगु खः व ।
उकिंयाना व यातः चिरकाल तकं अहितकर ज्वीगु जुया ।
वैचोंच्वनीगु या परिणाम खः व । व यात व धका धैविज्याना ।

हे भिज्ञुगण ! व दुष्परिणामगु कामलिस्य भिन्न जुया काम
संज्ञा लिम्य अलग जुया । काम बितर्के विचार लिसेने भिन्न-
जुया । छुं बस्तुकैः सेवन यायु याः सानं व कामलिसे भिन्न
जुया च्वंच्वनेफुसा (संभव) धैगु संज्ञा जुया वैगु भव कारण
दैवैगु मखुव ॥

हे भिज्ञुगण ! युगु विचारे गुझ गुझ मोघ पुरुष धै पिंसं
(गेय) धैगु बुद्धयागु उपदेश, व्याकर्ण, गाथा, उदान, इति
वृत्तक, जातक, अद्भुत, धर्मबैपुल्य, धका धैगु (६) अव गुंगु
प्रकार यागु धर्म उपदेशः यात धारण जुया चोनिगु । उगु
धर्मयातः धारण याना चोंच्वनानं व धर्मयात थथेका थो धका
धैगु सीकेगु उकियागु अर्थं प्रज्ञा यात प्राप्त याना व धर्म धारण
जुया चोंगु चोनीगु यात यथार्थ थथेका धका धैगु अवीका
चोने मफेव बुद्धयागु धर्मया आशय यातहे सम्भे ज्वीगु जूगुम
खु व धका धैगु सीकि छिमिसं । हे भिज्ञुगण ! व धारण
जुया चोंगुया अर्थ मस्यूगु मस्यूद्धा याके । वयागु धर्म ज्वीगु
जुयाचोनीगु गुजोगु धर्म धासा वयागु व (उपालम्भ) धैगु

छुं साहिता यातहे जक दयकेगु लोभ विषय यागु यालागी हेजकः व धर्मयात धारण याईगु यागु ज्वीगुजुया वा अथेहे मस्तुसानं । बाद विबादे (यमुख) धैगु सःहा स्थूद्वाजक धायके धैगुहे जक लोभया लागी धर्मयातः धारण याहा याईक्ष ज्वीगु जुया वनीगु स्वः व । हे भिक्षुगण ! अथे ज्वीव वहानं हे वं उल्ता गु धर्म यातहे अनुभव बधेऽः याना याना । गुगुखः व (गेय) गु धर्मयातः वास्ता मतसे तापाका क्षोईगु । वहे तापाका क्षोईगु धर्मं हे वयातः हानं हानिकार ज्वीगु वया वहे धर्म बधे ज्वीगु जुया । दुःख बेदना या दुःख बेदना हे ज्वीगु ज्वीका चौच्वने मालिगुखः । धका सीकि छिमिसं धका न्यंका ॥

हे भिक्षुगण ! यो दुःखे सनं महा दुःख ज्वीगु जुया वैगु या कारण छुया निंति धासा । धर्म धैगु यातः (उल्ता) आः खतं धारण याईगु यागुलियाना दुःखे सं दुःखबीगु जुया वैगुखः व गष्यधासा (श्रलगर्द) धैपि अजिंगर सर्पयातः सुं (गबेषि) धैपि गमारपि मूर्खपि पुरुषतस्यं । व सर्पयातः ल्बीका वयात ह्येऽः बा हिपने गनं लाहाति जवनीबले व सर्प वयात लिफः स्वया वयागु लाहाती बा नारी गनं अन्ये मेथाय शरीरे वसर्पं वयातः व गुगुखः मसेऽकः वं वयात जोंगु कारणं व (गबेषी) यातः मर्ण हे ज्वीक बा मर्णांतकगु दुःख पीडा ज्वीक व सर्पं वयातः न्याना बोगु गथेखः व श्यं हेखः शुगु हेतु प्रभाहः ज्वीगु जुया वैचोंगु धर्मयातः थीकगु रूपं श्व धर्मयातः

(८)

उवना धारण याना चोंच्वने मसे^० व । व गमारहां मसे^० क
व सर्पयात उवंबले सिगु छुगति ज्वीगु जूगुखः वयात वर्थे हे
ज्वीगुखः थोहेतु प्रभाह ज्वीगु जुयावैगु धर्मयातः थिकगु रूपं
धारण याय मसे^० व अथेहे ज्वीगु । गुह्यं गुह्यं मोघपुरुष धैपिसं
थो धर्मयात उल्ता गुरूपं धारण याईपिनंदै इमितः अथ्य हे
ज्वीगु जुया चोंच्वनीगुखः धका सीकि छिमिसं ॥

हे भिज्ञुगण ! हानं थन गुह्यं गुह्यं कुलपुत्रपिसं । सूत्र,
बिनय, अभिधर्म, यातः बोना ह्यसीका । शुगु धर्म यागु हेतु
प्रभाह ज्वीगु जुया वैगु वैचोंच्वनीगु एव धर्मयागु अर्थ यातः
(प्रज्ञा ज्ञानं याना) प्राप दयका थोधर्मया अर्थ सकल बुझे
ज्वीके मागुयातः बुझे ज्वीका (उपारम्भ) धैगु उपकार
ज्वीगु जुया चोंच्वनीगु (ज्ञानरूपी) धन दर्ढ्य यातः लाभ ज्वीगु
ज्वीकेगुली ! व बाद बिबादे^० (प्रमुख) जुया वार्ता लाभ
जक दयका सःह्य स्युह्य धका जक धायके धैगु लीहे जका
विचारतया: धर्मयात ग्रहण ज्वीगु जुया वनीगु व भूलगु
विचार ज्वीगु यातः खंका सीका वयात मने मती ईक्षा तक हे
छुंछुं हे मदय कुसे व उल्ता ज्वीगु धर्म यातः बराबर याद
दयका दयका हे कुलपुत्र धैपिं गुह्य गुह्य खः वंवं हे (गेय) धैगु
महाउच्चा तःधना चोंगु गुह्य खः बुद्ध यागु धर्म या अर्थ व्यंजन
संपूर्ण यात सीका खंका अनुभव याना याना व ज्ञानयात दयका:
कायमागुया लागी (सुश्रिति) धैगु शुद्धगु देह ज्वीगु ज्वीका
कायगु यात थिकगु विधि विधान यात धारण याना प्रज्ञा ज्ञान

यात खंका प्राप्त दयका गुगुख (अबिनाश) फुना मवनिगु
धर्मयातः खंका दयका चिरकाल तकं स्थिरयाना हित ज्वीगु
ज्वीका चोंच्वने मागु खः ॥

हे भिन्नुगण ! वयेहे गुह्यं गुह्यं (अलगद्द) धैश्व सर्प यात
माला ज्वीपिसं ह्वापांतुहे (अजपद दन्द) धैगु सर्प यात
जोनेगु कथि (तुतां) यागु चोकाय । चोले^१ चिगु तुति-
यागु खोष्य निचलः दैचोंगु (सदशीनुमा) धैगु व हथियार
यात दयकाः जोनाज्वी । व महानद्वा अजगद् सर्प यातः माला
स्वीका वयातः । वहे हथियारं बाँलाकः थिकगु तैरं व सर्प
यात वं व हथियारं त्वाँ यां जक क्वे कक्वी लाकः लिफः
स्वयां स्वय मजीकः थिकगु थासे लाक व (सदशीनुमा)
धैगु हथियारं कक्वी लाक लगे याना लगे ज्वीगु लगे ज्वीका
लगे ज्वी धुंक्यव उलेव अजगद् सर्प^२ । व पुरुष यातः व
अजगद् सर्प या ह्यं जक व यातः । ह्वाहा पाखुरा अने मेणु
स्थासे गनं व सर्प^३ व यातः परिवेष्टिय यासानं व पुरुष यातः
व याँगु कारणं । व यातः नर्मणं नर्मणांतकः यागु दुःख पीर
कस्त यात प्राप्त ज्वी वैतः ॥

हे भिन्नुगण ! वयातः छुंहे दुःख पीर कस्त धैगु
दैगुनं मखु वयातः । मर्णनं ज्वीगु मखु । व छुहेतुं वयातः
अथे मर्णांतकगु दुःख पीदानं मदया । मर्ण मृत्यु धैगु अचेत
धैगुनं मदया चोंच्वनीगुखः गथे धासा । हे भिन्नुगण !
वयातः छुयानिंतिं छुहेतुं उजोगु दुःख मदैवनीगु वंगु धासा ।

(१०)

वं व अजगद् रागरूपो सर्पयातः थिकगु रूपं जोना तैतय
धुं कुगुलिं याना (सुग्रही) धैगु शुद्धगु देह ज्वीगु ज्वीका:
भय धैगु छुंछुं हे मदयका उकियागु सकल अर्थ सिद्ध याना
भयधैगु सर्वत्रहे निबारण याना निबारण ज्वीगु ज्वीधुं कु
गुलिं । मर्ण मर्णांतक यागु दुःख पीर कष्ट धैगु मदैवनीगु
मदैवंका चोंचोनीगुखः कुलपुत्र धैपिसं उजोगु हे छातं अथे
याना याना दुःख धाकवं छ्रुतय ज्वीगु ज्वीका च्वंच्वनीगुखः
लोके तथागत धैपिं धका सीकि ॥

हे भिन्नुगण ! जिं थो भवचक्रे चाहिला चोच्वंगु
(कुल्लुपम) धैगु चाहिला दुःखं हिना चोंच्वंगु थो निस्तारगु
पार तरे मज्वोगु । समुद्र यातः पार तरे जुया वनेतः या लागो ।
ज्ञिमितः धर्मयागु उपदेश विया चोंच्वनागु हेजक खः अव
भवचक्र संसार यातः जोना च्वंच्वने गुया लागिमखु
जिंज्ञिमितः धर्म उपदेश विया च्वंच्वनागु । हे भिन्नुगण !
जिंभाषण ड्याख्यान याना हैगु धर्मयातः उकियागु अर्थ
ज्ञिमिसं यथार्थ बुझे जुया थूगु यातला शुहे शुलः अद्यहे
धारण या ज्ञिमिसं व धर्मयागु । गुगुखः अर्थयात बुझेमजु
या: समझे मजूगुदै दत धासा उकियातः हानं जिकेहेजुल
बा सुं मेपिं स्थूपिं भिन्नुपिंके न्यना बांलाक अवीका धारणया ।
थो धर्मयागु महिमा छुं जिं आ कना हये बांलाक मन
चित्त समाधान याना न्यनेग स्वः धका धैविज्याना ॥

हे भिन्नुगण ! थो धर्म यागु महिमा जुया चोंच्वंगु

या हेतु गथ्यधासा पुरुष धैपिसं (स्थानीय) धैगु गुगुखः
 दुःख धैगु मदैच्चवंगु स्थाने वन्यगुली व । हानं (अस्थानीय)
 धैगु दुःख पीर कष्ट बेदना ज्वीगु जुया चोंचोनीगु स्थाने ल्लाः
 वनीगुली । इव गुगूखः (स्थानीय) धैगु अन दुःख यात
 मदयका चोंचोनेगु (लैँ) वना च्छंच्वने बले वले॒ क्षगु उजो-
 गुहे महानगु भय दैवैगु दु गधेधासा । जलाशय धैगु समुद्र
 (अर्णव) धैगु यात प्राप्तजुया उकि यागु भाव यात मसिया
 उल्ता अःखः जुया लैः यात दोना भयभित्त जुया ग्यार्हिगु
 ग्यागुलिं वत्रासं त्वपुया । व समुद्रं पार वनेगु या ल्लागी व
 नदी यागु तीरे (क्षम) क्षमा युक्त जुया भय रहित जुया-
 च्वनी । अर्थेहे जूसां व नदीं पार यं कैगु (नाउँ) धैगु
 दोंगानं मदया । उखें शुखे वयगु । शुखें उखे वनेगु ताः नं
 क्षुं दुगु मस्तु धका । अन वयाके मती वैकि छायजिं थो नदि
 यात पारवनेगु दोंगा यात मदयकेगु धका मतीतया वं
 अन (तृण काष्ठ पञ्च) यात जन्मा याना शरीर रूपो द्वंगा
 यात तयार याना दय कै व द्वंगा यातः थासे थासे चिना
 थः थमंतु कष्ट पीडा बेदना यात फया थो समुद्रं पार
 वनेगु या लागी साहाय । लाहा तुति इत्यादि सास शरीरं
 मेहेनत याना स्वस्तिपूर्वकं व द्वंगाय चोना दुःखरूपो समुद्रं
 पार उत्रे जुयानं जूसानं व पुरुषं हानं शुजोगु मती तैचोनेयो
 वं । गथेधासा व दुःख कष्ट सिया दयकागु द्वंगायागु
 साहायं हे जि समुद्रं पारजुया वैगुखः धका उखे पाखे यागु

(१२)

तीरे च्वनानं । वयागु मती शुजोगु जुया दै च्वने योकि
थव समुद्र पारयाना हःगु द्वोंगाखः थो जितः बरो उपकारीगु
खः थव द्विंगा धका मतीतया । थो द्विंगा यातः जिं छाय
तेत्यगु धका व द्विंगायात वं वनावना चोनागु स्थासे
स्थासे कोबुया कोबुया जुया चोंच्वने थो वं ॥

हे भिन्नुगण ! गथे वयातः अथे कोबुया कोबुया ज्वीगुलिं ।
व पुरुषयातः दुःख बेदना पीर कष यात फुकेगु फुकुगु कर्तव्य
यातः पालना ज्वीगु जूगुखःला व वयात धका । भगवानं नेना
बिज्यास्यंलि । भिन्नुपिसं मखु भन्ते व वयातः दुःख कष पीर
फुईगु फूगु ज्वीगु जूगु मखु धका बिन्ति यास्यंलि ॥

हे भिन्नुगण ! व पार उत्रे जुयागु बेदना दुःख कारीगु
द्विंगाया लागी वयात ज्वना ज्वीगु दुःखहे दयका ज्वीगु जक्खः
व धारणा यानाज्वीगु व (उत्तीर्ण पारंगत) धैगु दुःखं उत्रे
ज्वीधुंकुद्ध व पुरुषं शुजोगु बिचार यात दयका ज्वीमागु खःकि ।
थो बेदना दुःखं हिना चोंच्वंगु । बेदनागु थव जिगु शरीरं
अपालं हे तःधंगु उपकार याना हःगुखःथो शरीर थोयागु हे
साहायं याना जिपार उत्रे जुयागुखः धका छाय जिं हानं थव
बेदना यात ज्वना ज्वीगु जिंधकाः । उकियातः थले बा जले
गनगन कै हया दयकागु खः अन अनहे वयात छोया । थःगन
वनेमागु इच्छादु अन अनहे वनेगु याना हे चोंचोने मागुखः ॥

हे भिन्नुगण ! व (बेद) बेदना रूपिगु शरीर यागु कर्तव्य
पालना याना चोनागु ज्वीला व ज्वीमखु । वयातः जिंला ।

हे भिन्नुगण ! व शुजोगु प्रकारयागु (बेद) बेदना दुगु शरीर रूप जूयानिति थो शरीर यातः (निस्तारण) धैगु बल धीर्घ छुं दृगु मखु थो शुकिं तरे मज्जीगु मजूगु यात हे जक कना केना छिमितः धर्म उपदेशना बिया चोनागुखः जिं । वरूपयातः सारगखः थो धका जोना चोंचोनेगु या लागो छिमितः धर्म देशना बिया चोंचोनागु मखुजिं । थोरूप धर्मयातः जिं बेदना यागु हे सामान् (कुल्लूपम) धैगु चाहिला हिना चोंचवनीगु बेदना खः थो धका जिं छिमितः उपदेश बियागुखः ॥

हे भिन्नुगण ! अथेधका सीका छिमिसं व रूप धर्मयातनं तोताष्ठो छिमिसं अधर्म यात तोते गुलिला छिमितः जिंकने-मागुहे दुगुमखु छिमिसं हे स्यूगुदु ॥

हे भिन्नुगण ! थो आर्य धर्मे तोता चोनेमागु इव गुगुखः बिषयले खंका सीका चोंचोनेमागु खुगु दु गथे धासा (अस्थानीय) धैगु स्थानीय मखुगु गुजो गुजोगु खुगु धासा । (आर्य) धैगु आदि यात दरसन दयका खंकेगु कार्यसः चित्त (बंचित) ज्वीगु प्रज्ञायात मदै चोनीगु व (अज्ञ) धैगु अनादि पुरुष जुया । व नाश बान्धु रूपयातः थोजिगु थोजि इवजिगु आत्मा खः धका धैगु सम्भे जुया चोंचवनीगु (१) छुगु ॥ हानं बेदना कष्ट दुःख पीडा धका सम्भे जुया चवंचो-नीगु (२) निगु ॥ हानं संज्ञा जुया ज्वीका चोंचवनेगु (३) स्वंगु ॥ हानं संस्कार जुया चोंचवनेगु (४) प्यंगु ॥ हानं विज्ञाने तुस्ना जुया इवनं जिगु वनं जिगु धका धैगु सम्भे

याना सम्भे ज्वीका च्वंच्वनेगु (५) न्यागु ॥ हानं छु
न्ह्यागु खना वा ताया याद सम्भे जुया चित्तये थाना
दैच्वंच्वनीगुलि व यातः (पर्येषित) धैगु व माला व यागु
लागी अने अनेगु ज्ञान यात दयका (अनुविचार) धैगु व
यातः जोना अनुभोग याना चोंच्वनीगु (६) इव खुगु
(अस्थानीय) धैगुलि चिंत लाना च्वंच्वनीगु दु इव खुगु
लोक दुःखं छुतय मज्जीगु यात खंका: ॥

हे भिन्नुगण ! यो आत्मा धाह्न स्वयम् व खुगुली लाना
जन्म मृत्युया कारण स्वयम् थः थमंतुं दयका है चोंच्वनीगु
खः व अनित्य (अस्थान) स्वयम् थः थमंतुं उथे जुया
उकिहे लाना लाना वै च्वंच्वंगु वयात खंका व (नित्यध्रुव-
सास्वत निर्विकार) धैगु व अविपरिणामगु धर्म धका व
आत्मा यातः सम्भे जुया । हानं व यातः (अन्तब्धो शा-
स्वता) धैगु समाप्त तकं अथेहे जक जुया जुया स्थिरजुशा
दै च्वंच्वनीह्यखः धका । शुगु कर्थनं इव जिगु खः थोजिखः थो
जिगु आत्मा खः धका धैगुनं जुया शुगु प्रकारनं सम्भे जुया
चोंचोने थो थो (अस्थान) अः खः गु उल्तागु स्थाननं दुगु
खः । व यातनं अथे धका सीका खंका थो गुह्य गुद्ध खः कुलपुत्र
पिसं व (आय) धैगु आदि बुद्ध यातः दर्शन यायगु व
ध्याने युक्त जुयाः व हे आर्य धर्मे परिचित जुया वहे आर्यधर्म
यागु बिनीत यात प्राप्त दयका सत् पुरुष यात दरसन खंका
वहे कार्ये युक्त जुया उकी हे परिचित ज्वीगु ज्वीकाः । बिनीत

श्रुतवानद्वा ज्ञानी पुरुष जुया । आर्थ श्रावक भिन्नजुया रूपयात
श्वजि जिगुमखु थोधका । वश्यंहे आत्मा यातनं जि जिगुमखु
थो धका सम्भेजुया खंका च्वंचवने फुगु । (१) छंगु ॥ हानं
वश्यंहे बेदना यातनं जि जिगुमखु श्व बेदना धका खंका
सीका चोचोने फुगु । (२) निगु ॥ हानं वश्यंहे संज्ञा ज्वीगु
जूगु यातनं जि जिगु मखु थो धका खंका सीकाचोंच्वने फुगु ।
(३) स्वंगु ॥ हानं वर्थेहे संस्कार यातनं जि जिगुमखु थोधका
खंका सीका च्वंचवने फुगु । (४) पेंगु ॥ हानं वर्थेहे तृश्मा
विज्ञान यातनं थो जि जिगुमखु थोधका खंका सीका चोंचोने
फुगु (५) न्यागु ॥ हानं थो सारा खने दैचोको श्वच्छु परार्थनं
स्थायी स्थिर जुया दै च्वंचवनिगु दैगु दुगु मखुथो उकिं
जि जिगु धका थो यातः धै चोंच्वनेगु छुंहे दैगु दुगु मखु धका
धैगु यात खंका सीका चोंच्वनेफुगु । (६) खुगु ॥

हे भिन्नुगण ! श्व खुगु दृष्टि स्थान दैच्वंच्वंगु खंके
मागु यात खंका व यात प्राप दयका । श्व आत्मा जि जिगु-
मखु धका शुगु प्रकारं सम्भे जुया यथार्थ बुझे जुया च्वं-
चोनीगु व प्रज्ञा ज्ञान यात प्राप दयका व ज्ञानं सम्भेजुया
चोचोनिभले (अश्वनि परिचास) धैगु छुयागु भयधैगु
मदया निर्भय जुया दैचोको विपत्ति नाश नष्ट जुया फुनावनीगु
खः धका शुलि भगवान् । आज्ञाजुया विज्यास्यंलि । छस
भिन्नु भगवान् या न्योनेवना थथे धका विनितयात ॥

हे भगवान् ! थो गथेखः (अश्वनि परिचास) धैगु पिनेयागु

भय धैगुनं दैवैगु दैचोनीगु दैगु दुगुखः धका विन्तियासेंलि ।
 श्री भगबानं ! हे भिज्ञु ! व दैचोनीगु दुगुखः श्व गथे धासा ।
 व गुह्यं गुह्यं पुरुषपिनि । हे भिज्ञु ! शुजोगु विचार दैवै च्वं-
 च्वनीगु दुगुखः कि गथे धासा (अद्वौ) धैगु श्व द्वापा जिगु
 जुया च्वंच्वंगु खः आःथौ जिगु मर्खैवन । हानं श्व जिगुजु
 या वयमा धका धयानं जित पावय मजू थो धका धैगु । व शु-
 जोगु प्रकारं अबस्वच याईगु उकिया कारणे दुःखित ज्वीगु
 जुया नुगः दादा खोया हाला रपाना मुर्का जुया विहोस
 पर्यत ज्वीगु जुया वनिगु भय पिनेयागु शुजोगु (अशनि-
 परिच्चास) धैगु दैचोनीगुखः दैचोंगु दुगुनं खः जि-जिगु धका
 धैगु धैचोंच्वंपिंतः इमिगु यालागी व दै चोंचोंगुखः धका
 भगबानं धैविज्यास्यंलि ॥

हानं व भिज्ञु ! भगबान् याके विन्तियातः । हे भगबान्
 अथे जुसेंलि व पिने यागु (अशनि परिच्चास) धैगु मदै वनि-
 गुनं दुला उले धका विन्ति यास्यंलि । दुः हे भिज्ञु ! व मदै
 वनिगु गथे जुया धासा । थन सुं पुरुष याके शुजोगु मने चिन्ता
 ल्युया वैकि । अहो द्वापा थोजिगु जुया चोंगु आजितः पावय
 मजूल धका धैगु शुजोगु चित्त यातः छंगु थो भुलयागुखँखः
 धका उकियातः सीका खंका उकियागु कारणे सोक संताप
 मयासे मुर्का विहोस् मजुसे दान पुने यागु कार्य हर्ष जुया
 शुगुप्रकारं पिने यागु (अशनि परिच्चास) मदै वनिगुनं
 दैच्वंगु दुगुखः धका भगबानं धैविज्यास्यंलि ॥

हानं व भिन्नुं वित्तियात् । हे भगवान् ! दुने चित्ते^०
 (अस्त्रनि परित्रास) धैगु दै चोंचोंकनं वयात मदु धका गथे
 धायजी धका बिंति यास्यंति । हे भिन्नु व परित्रास धैगु दै
 चोंचोनीगु दुगुखः । गथेधासा थन सुंपुरुष पिनि शुजोगु हृष्टि
 यात धारण ज्वीगु जुया वैगुदु । गथे धासा थःके स्वयम् आ-
 त्मा दुने दैचोंचोंगु व जि सिना मृत्यु जुया वनानं हानं हे
 नं एव हे गती लावैगु थोजिगु नित्य ध्रुव सास्वत निर्विकार
 जुया चोंगु यातः हानं अथेह ज्वीगु अन्तर्बर्ष तकं हे थथे
 स्थीरजुया च्वंच्वनीगु धकाधैगु थोदैचोनीगु खः थो परित्रास
 धकाधैगु उकिंहे खः रागआदि यातः तेता च्वंचोने मागु धका
 धैगु खः ॥

हे भिन्नुगण ! तथागत अर्हत् सम्यक्सम्बुद्धं श्रावक भिन्नु-
 यागु शिच्चा यातः सारा है चोको हृष्टि स्थान गुथायूतकः खंके
 सीके मागु स्थान दैच्वंच्वंगु दुगुखः उथायूतकं हृष्टियात छोया
 खंका सीका व अधिस्थान याय योग्यगु स्थान यात हृष्टि प्राप्त
 दयका वहे स्थानीयगु स्थाने (पर्युस्थाने) हे हृष्टि लाका
 चोंचोंगुलिं गुगुखः व उत्तमगु चित्तः उथे^० ज्वीगु ज्वीकेगु उथे
 ज्वीका (अभिनिवेश) धैगु आग्रहण याना जुया चोनीगु
 च्वंगु चोने मफूगु गुगुखः व चित्त यागु मल अनुशय दैवैगु
 दैचोंगु यात फुका चोनेगुया निमित्त कारणे थोसारा दैचोको
 संस्कार मन चित्तः यागु (सम्भन) प्रभाव यात (संभार)
 सम्हारे याना चोंचोनेगु या निमित्त कारणे ॥

हे भिज्ञुगण ! थो सारा शरीर यागु उपाधि यातः परित्याग याय् मागुखः उकिया निमित्तं । तृष्णा यात त्तय याना फुका छोय मागुखः व गुगुखः दैचोका रागादि यात निरोधयाना मदयका फुका छोया निर्बाण धैगु शुद्धगु ब्रह्मचर्या धर्मया लागी जिं धर्म उपदेशयाना चोंचोनागुखः थो छिमितः ॥

हे भिज्ञुगण ! थो धर्मयातः बालाक नेना ग्यानं ताःला छिमिसं । गुह्यस्यखः थोधर्मयात ज्ञानं ताई व ताह्य सिगु चित्ते शुजोगु जुया वयमाकि । गथे धासा अहोजि उच्छ्वास्य जुया चोंचोन जि । नष्ट जुया चोंचोन खः जि धका धैगु यातः सियाखना थनला जि चोनेमखु धका धैगु चित्ते लुया । उकियागु कारणे शोक याना चोंचोनीगुखः व । हरेष नया मूर्ढित विहोस जुया चोनीगु शुगु प्रकारं व फुना वनीगु फुइ-गुली लाना चोंचोगु फुकेगुया कारणे । दुनेचित्ते व (अशनि परित्रास) धैगु जवीगुलिं वं सकल समानगु भाव उतोका योमये धैगु मदयका समानभावे चोंचोनि व धका न्यंका बिज्यास्यंलि ॥

हानं व भिज्ञु विंतियात । हे भगवान् ! चित्ते दुने गथे (असनिपरित्रास) धैगु भय मदैगु दैगु दुला धका विंतियाना न्यस्यंलि । भगवानं दु व परित्रास धैगु चित्ते भय मदै वनीगु धका न्यंका । गथे धासा हे भिज्ञु थन गुह्य गुह्ये सिके उजोगु दृष्टि बिचारहे मदया । अब लोक स्वयं दैवैगु धका धैगुनं मसिया । अब दुगु लोकयागु शुजोगु उकियागु

परिणाम धका धैगु उकियागु छुंमसिया । मखना व मख
मस्तूगुलिं (सूर्क्षित) नं उत्तीगु मखु व ग्यायिनं मखु व उगु
बिबयले शुगु प्रकारं व यात दुने परित्रास धैगु उत्तीगु दुगु
मखु थो लोक स्वयंखः धका धैगु मस्तू हैतः धका न्यंका
बिज्याना ॥

हे भिज्ञुगण ! व लोक यागु (परिग्रहण) याय योग्यगु
बस्तुतः यात परिग्रहण ग्रहण यायु यायनं माः यासानं व प्रहण
यायगु यानागु परिप्रहण यातः थोनित्य ग्रु व सास्वत निर्बि-
कार अनन्त वर्ष तकं अथेहे (एक) समान जुया दैचोंचो-
निगु छुंदुला दैला छुंखंला उजोगु परिप्रह जुया च्वंचवनीगु-
चोंचोंगु दुला अथे चोंचोनीगुखः धका सम्फे जुया च्वंचवनेगु
लाईकगु खःला व धका न्यना बिज्यास्यंलि । व अथे धका सम्फे
जुया चोंचोंनेगु लाईक मखुगुखः धका बिन्तया स्यंलि ॥ १

साधु साधु हे भिज्ञुगण ! जिनं अथे परिप्रह उत्तीगु जुया
चोंचोंगु छुं हे खंगु दुगु मखु धका न्यंका बिज्याना ॥

हे भिज्ञुगण ! व अनन्त वर्ष तकं अश्यहे जुया दैचोंगु दै-
च्वंचवनीगु परार्थ थन श्व लोकय् । व आत्मा बादि जुया
आत्मा यात हेजक सिद्धान्त तया । आत्मायातहे जक बिश्वा-
स याना । व आत्मा यातहेजक बिश्वास याना चोंचोंपिं । व
आत्मा बादपिंत । वहे आत्मायागु द्रारंहे इभितः शोक परि-
देव कष पोडा जुया अनेगु उपादान दैवैगु कल्पना या-
नायाना स्वयं खवया हाला ग्याना चोने मालीगु दुःख दैर्म-

नसि उपाया सः परित्रम उवींगु दुःख उत्पन्न जुयावैगु मज्जीपिं
सुं छद्मखुनु दैला सुनानं खंला खनीला धका नेना ।

हे भिन्नुगण ! व आत्मा यातः सकार याना थोजिगु
आत्मा धका व आत्मा यातः जोना चोचोपिंके शोक संताप
परिदेब जुया मवैपिं आत्मा बादिपिं सुंदैला थोलोके^३ धका
न्यना बिज्यास्यंलि दैमखु भन्ते धका भिन्नुगण बिंतिया स्यंलि ।
साधु साधु हे भिन्नुगण ! जिनं उजोपिं आत्मायातः जोना
चोपिं आत्माबादिपिं दुःख पीर मदयका चोचवंपिं सुं छद्मनं
खंगु दुगु मखुजिं धाका ॥

हे भिन्नुगण ! आत्मायात सम्भेजुया शोक संताप कैच्वने
म्वापिं प्राणिपिं गुगु कालेसं गबलें उत्पन्न उवीपिं दैगु दुगु
मखु । उजोपिं धकाधैगु यात सीका खंका उजोगु बिचार
यात दयका उकिहे निश्चितजुया चित्तयात बोधयाना दुःख
यात शान्त उवीका ॥

हे भिन्नुगण ! देहयागु धर्मतयूतः प्राणयालागी । मजि
मगा गुहे जक यातः थिकगु रूपं नेगु त्वनेगु तीगु धारणा
यायगु बिषयूले धारणा याय योग्यगु धारणा याना चोनेगु ।
उगु आशय हे जक कै चवंच्वनेगु उगु दृष्टि यात दयका उलि
हे निश्चित उवींगु जुया चोनेगु चोंगु चित्त या शोक परिदेव
दुःख दौर्मनस्य धैगु दुःख बेदना उत्पन्न जुयावैगु गनं खंला व
चित्तया उजोगु दृष्टि दयका निश्चय दैचोंचोहैके धका नेना
बिज्या भले मखं भन्ते धका बिंतिया स्यंलि । साधुसाधु हे

भिन्नु जिनं मखं उजोगु ज्ञानदृष्टि यात दया उकिहे निश्चित
जुयाचोंगु चित्तय् दुःख बेदना दैवैगु धका आज्ञा जुया ॥

हे भिन्नुगण ! गथे धासा आत्मा धैगु जुया दैवैगुली उकी
उगु बखते जिगु आत्मीय हेजकखः धका धैगु थो उवीकुगु खः
व आत्मीय धैगु उवीवहेतिनि एवजिगु आत्मा खः धका धैगु
उवीगु जुया वय् फुगु खः ॥

हे भिन्नुगण ! व आत्मा व आत्मीय धैगु निगुयाहे (सत्य
तः) स्थिरतः उपलब्ध जुयावैगु वयव । थो गुगुखः दृष्टिस्थान्
दैवैगु दैचोंगु लोक धका धाईगु धागु खः । वहे आत्माहेखः
जिसिना वनांतं हानं हेनं एवहे लोके हे वैगुखः एवहे नित्य
सास्वत अनन्त बर्षतकं थथेहे जन्म मरणेहे स्थितजुया चोंचोंने
धका धाईगु धागु खः धका धै चोंचेनि ॥

हे भिन्नुगण ! व गथेखः व विचार यागु दृष्टि केबल बेल
कुल् हे पुण पुण बारं बार जन्म मृत्यु उवीगु बाल धर्म खः
लाकि मखुव । गथेमखै व बाल मचातयगु विचार धका धै
बिज्याना । हे भिन्नुगण ! आद्विमिसं उकियागु महिमा बां-
लाकः नेनाका स्वयाका उकियागु दृष्टान्त । आजिं छिमिकेहे
न्यनाहय व आत्मा नित्यगु खः मखुधका धै बिज्याना । हे
भिन्नुगण ! थोरूप दैचोनिलाकि थोनिय लाकि अनित्य धका
नेनाहे भले छिमिसं गथे थोयात नित्य धका धाय् लाकि अ-
नित्य धका धाय् धका धैबिज्याबले । भन्ते जिमिसं ला अनि-
त्यहे खःधका हेजक धाय् धका विंतियास्यंलि हे भिन्नुगण !

इव अनित्यगुरूप दैवैगुदुःखलाकि सुख धका नेना बिज्याभले दुःखहेखः भन्ते धका बिंतियासेंलि । हानं व अनित्यदुःख स्वरूपगुरूपयात दयकेगुरूधर्म व बिपरीत जुया वनीगु । बिपरिवर्तन शीलविकार बिपरीत जुया चोनेगुया कारण खःलाकि मखु व । हे भिज्ञुगण ! उजोगु या लागी व आत्मायात जि जिगु । जिगु आत्मा धका उकियातः स्यवातहलू यानाध्यान ज्ञान उकितै चोचोनेगु योग्यगु खःलावधका न्यनाबिज्या भले व योग्यगु मखु भन्ते धका बिन्तियातः । अथे बित्तियास्यंलि ॥

हे भिज्ञुगण ! व अथे आत्मा व रूप निगुलिं (बिपरिवर्तनगु) अनित्य जुस्यंलि । बेदना नित्यलाकि अनित्य धका नेनाबिज्याभले अनित्यहेखः भन्तेधका बिंतियास्यंलि । उले संज्ञा नित्य लाकि अनित्य धका न्यस्यंलि अनित्यहे खः भन्ते धका बिन्तियास्यंलि । हानं व गुगुखः संज्ञा जवीगु बिज्ञान नित्यलाकि अनित्य धका न्यस्यंलि व बिज्ञाननं अनित्यगुहेखः भन्ते धका बिंतियास्यंलि । हानं हे भिज्ञुगण ! संस्कार धैगु गुगुखः इवबिज्ञानं याना संज्ञा समुदय जवीगु जुया दैवया चोचवंगु थो (संस्कार) संसारयात नित्यलाकि अनित्य धका न्यनाबिज्याभले अनित्यगुहे खः थोनं धका बिन्तियास्यंलि ॥

हे भिज्ञुगण ! थो अथे रूप, बेदना, बिज्ञान, संज्ञा, संस्कार, धैगु न्यागुलिं अनित्यदुःख बिपरिणामगुरूधर्म जुस्यंलि

गथे शुकियातः थोजिगु जि जिगुआत्माधका दृष्टिविचार तै
चोंचोनेगु योगयगु कर्तव्य उबोला जूला व धका न्यना बिज्या-
स्यंलि । शुकियात जि जिगु धका धैगु दृष्टि तै च्वंचनेगु
ज्यूगु मखुखः भन्ते धका बिन्ति यास्यंलि ॥

हे भिज्ञुगण ! उकिया निंति थो दुने शरीरे व शरीरं पिने
बाहे गुगुखः दै चोंच्वंगु चोनिगु सूक्ष्म वा स्थूल उत्तमगु बा
निकृष्टगु तापागु बा सतिक दै चोंच्वनिगु न्याथिं जागु परार्थ
नं । भूत भविष्य बर्तमान यागु हे भाव खः थो रूप आदि दै
चोको सकलयाहे वहे भाव खः थो उकियानिंति हे भिज्ञुगण !
थो खने दैवैच्वको जि जिगु मखुथो धकाधैगु प्रज्ञाज्ञान यात
दयका खंका सीका स्वयमागु खः थो संसार यातः ॥

हे भिज्ञुगण ! थो गथे धासा संज्ञाजुया दैवै चेंच्वंगु
बेदना खः थो । जि जिगु मखु धका मखयके फुगु प्रज्ञा यात
दयका संज्ञायात मदयका चोने फुगु प्रज्ञाज्ञानं याना । थोजि
जिगु मखुधका संस्कार यातनं मदयका चोने फुगु खः । वयें
हे रुष्णा बिज्ञान यातनं थोजि जिगु मखु धका मदयकाचोने
फुगुखः । अशेज्वीगु जुया चोनेभले व आत्मा धका धैगु जि
जिगु जुया गबलेजक जुया दै चोंचोने फै व आत्मा । उजोगु
दृष्टि दैचोह्लैके धका धै बिज्याना । हे भिज्ञुगण ! उकियातः
अष्टय धका धैगु सीका खंका कायमा । उकियातः उजोगु छाःतं
खंका सीका हयभले ॥

हे भिज्ञुगण ! आर्य आबक भिज्ञुपिंके रूप धैगु या लागी

(निर्बेद) धैगु बेदना कष्टपीर धैगु इमिग चित्ते॑ छुं मदै-
वनीगु खः । यवरूपयात (उदासीनता) धैगु जुया थो रूप
छुखः यवया कारणं हे चित्ते॑ अनेगु बिचार प्राप्त जुया वैगुखः
वनं बेदना हे उवीगु जुया वैगु कारण हे खः धका । व बेदना
यातनं उजोगु हे बिचार जुया वैगुखः । संज्ञा यातनं अथेहे
बिचार उवीगुजुया वैगुखः । संस्कार यातनं अथेहे बिचार उवीगु
जुया वैगुखः । तृस्ना विज्ञान यातनं अथेहे बिचार उवीगु जुया
(निर्बेद) धैगु दुःख मदैगु प्रज्ञाज्ञान यात प्राप्त उवीगु
जुया वैगुखः ॥

हे भिन्नुगण ! वहे (निर्बेद) धैगु बेदना जुयावैगु गुगुखः
व रागादि यात मदया विराग धैगु छुकिसंहे राग धैगु मदै
चोंचोनीगु प्रज्ञा ज्ञान यात प्राप्तजुया वैगु खः व (निर्बेद)
धैगु । प्रज्ञायात प्राप्तजुया वैगु वयवहे तिनि । है चोको
(दुष्परिणाम) धैगु दुःख बेदना ये: परे जुया चोंगु
दुःखं मुक्त जुया दुःख बेदना धैगु मदै वनीगुखः ॥

हे भिन्नुगण ! वहे दुःख बेदना कष्टपीर चित्ते॑ मदै वनीगु
वंगु वहेखः मुक्ति मुक्तधैगु उवीगु जुया वनीगु वंगुखः धका
धैगु सीकि ॥ वहे यात सीका आजिके दुःखमन्त दुःख धैगुलिं
मुक्तजुल धकाधैगु शुजोगु प्रज्ञाज्ञान यात प्राप्त जुया वैगु खः
निर्बाण धका धैगु धका सीकि ॥ हे भिन्नुगण ! व गुगुखः
रागादि अकुशल जुयावैगु या मूल व स्वंगु (लोभ, द्वेष,
मोह) यातफुका शुद्धगु त्रैव्यचर्या बास यात: पूर्ण उवीगु-

उवीका चौंचोना धैगु यातः खंका सीका चौंचौंहास्यां हे खः ।
 दुःखरूपी जन्मउवीगु जितः जिके त्तयज्जुया फुत मंत जिंयाय
 मागु सत्कार्यकर्म गुगुखः यायमागु याना कायधुन धका धैगु
 यातः सीका आथन लोके ॥ जिंयाना ओने मानिगु जिगुया-
 लागी छुंछुं वाकि दुगुमखुत धका धैगु यातः सीया खना ।
 रागादिलिसे मुक्तज्जुया मदै च्वंचवनी गुखः व ॥

हे भिन्नुगण ! उजोझ भिन्नुहेखः (उत्क्षण्पत परिघ)
 धैगु उत्तम उत्तमगु सकल कार्य यायमागु दैचवको याना
 उवीकेमाको उवीकेमागु छुखः वयात उवीगु उवीका उकि हे
 मुक्तज्जुया चौंडवने धुंकुझ भिन्नुं गुगुखः व (संकीर्ण परिख)
 धैगु नयमागु यात नया भबदुःखं पार लगे उवीगु जुया
 चौंचौंहा भिन्नुं (अब्यहू हरि शिक) धैगु । हलजोते-
 यायग सिंयेज्जुया लोक यात भरोसा विया लोके ॥ लोक
 भीर मैदैगु लोक शान्त उवीगु गुगुखः व चित्ते ॥ मलधैगु
 छुंछुं मदयका चौंचौंहा भिन्नुं व लोके ॥ लगे जुया च्वंगु
 संसाररूपी मन यागु बन्धनं मुक्तज्जुया (आर्यपन्तधवज)
 धैगु गुहसिया खः । रागादि रूपिगु धवजा गोतुला वने
 धुंकुझ भिन्नुया (पन्थभार) धैगु लोके ॥ चाहुला चोने
 मानिगु भयभारफुका चौंचोने धुंकुझ भिन्नुया (विशंमुत्क)
 धैगु रागादि विमुक्तज्जुया वने धुंकुझ भिन्नुयात अहंत
 धका धाइगु खः ॥

हे भिन्नुगण ! हानं व (उत्क्षण्पत परिघ) धैगु गथे-

धासा थन भिन्नु धैपि के (अबिद्या) धैगु अन्वकारगु लोभ यात नाशयाना बियागुखः थो उपदेश व्याख्यान । व गुगुखः मूलगु जुयावैगु रागादि यागु (शिर) च्छौः यातहे (उच्चिक्षणमूल) धैगु उथेजुया वैगु यातहे । त्वा-लहाना बियागुखः एव गथेधासा । हे भिन्नुगण ! तायूगः सिमा धैगुया च्छौः त्वालहाना बीभले उकि हानं मेगु चुलि प्याहा मवैगु गथेखः वर्थेहे उवीका बियागुखः थो उपदेश । हे भिन्नु-गण (भविष्य) धैगु लिपाहानं दुःखरूपी भवजाले वय-मालीगु ज्या यातः अभाव उवोका लिपा हानं व दुःखरूपी-उत्पन्न मज्जोगु शुद्ध निर्मलगु रूपयात कनाकेना बियागुखः थो उपदेश व्याख्यान शुगुप्रकारं भिन्नु धैपि (उत्क्षिप्त परिच) जुया वनेमागु वनीगुखः धका सीकि छिमिसं धका न्यंका बिज्याना ॥

हे भिन्नुगण ! हानं (संकीर्ण परिख) धैगु भिन्नु धैपिसं (पुनर्भविक) धैगु पुनर जन्म सम्बन्धि उवीगु जुया जाति जन्म उवी मालीगु (संस्कार) धैगु जन्मउवीगु उवीमालीगु सकल कारण मिले उवीगु जुया वैगु (पूर्वकृत) धैगु न्हापा यानावैगु कर्म यागु अनुसारं चित्तप्रवाह उवीगु जुया-वैगु वोगु संस्कार यातः नाश याना फुका मदैगु यात मद-यका बियागुखः । थो उपदेश व्याख्यान छिमितः जिं थो (संकीर्ण परिख) धैगु उवीगु उवीफुगुखः धकानेका: हे भिन्नुगण ! व गथेधासा भिन्नु धैपि के (अब्यूढ हरिचिक)

धैगु तृष्णा यात नाश नष्ट जुया फुनावनीगु ज्वीगु जुया वैगु
दुः वयातहे कना केना बियागुखः इव व्याख्यान । हे भिज्ञुगण
(निरर्गल) धैगु (रूप, वेदना, विज्ञान, संज्ञा, संस्कार)
समेत न्यागु व (अबर भाग) धैगु वहे संयोजन ज्वीगु
व उच्छेद यागु बन्धन यात नाशयाना फुका बियागुखः थो
उपदेश व्याख्यान छिमित जिं धका नेंका बिज्याना ॥

हे भिज्ञुगण ! हानं भिज्ञु धैद्वा सिगु (अस्तिमन्मान)
धैगु हुँकार अहंकार ममकार अभिमान यात नाश नष्ट याना
बियागुखः थो उपदेश व्याख्यान छिमित जिं । हानं भविष्य
लिपा दुःखरूपी जन्मे उत्पन्न ज्वीम्बागु उत्पन्न जुया मवनीगु
यानाहे छिमित जिं थोधर्म उपदेश व्याख्यान याना बियागुखः ॥

हे भिज्ञुगण ! भिज्ञु धैपिं आर्य जुयावनीगु शुगुहे प्रकारं
मुक्ति युक्तगु चित्तजुया वनीगु हे भिज्ञु धका धैपिनिगु चित्तहे
खः । उकियानिंति भिज्ञु धैपिनिगु चित्तयात । इंद्र, ब्रह्मा,
प्रजापति, सहित सारा दैत्योंको देव देवता पिसंनं व भिज्ञु-
पिनिगु चित्तयागु अन्त भेद थथेका धका धैगु सुनानं है
कर्यां काय् मफै चोंगुखः । हे भिज्ञुगण ! तथागत बुद्धयागु
ज्ञानया उपदेश व्याख्याने । निश्चयगु चित्तजुया उकिहे निसंसय
जुया चित्त तै चोंचोने भले उकियागु छुहेतु ज्वीगु जुया
चोंचोनीगु धासा । हे भिज्ञुगण ! शुगुहे रूपे हे तथागतधैगु
(अन् अनुबेच) धैगु (अज्ञेय अज्ञान) धैगु मदया
दुःख धैगुली चाःहिला मचोंगु व गुगूखः वयातहे तथागत धका

धैरुखः जिं । शुजोगु धर्म उपदेश व्याख्यान यातः माने या-
ईह्म । शुजोगु धर्मयातः व्याख्यान याईह्म जिखः तरजितःगुह्मं
गुह्मं श्रमण ब्राह्मण धैर्पिसं (असत्य तुच्छ मृषा भूत) धैरु
भूतयात मदयका अभूत यातः भुथ लगे याना चोह्म श्रमण
गौतम (बैनयिक) धैरु थन खने मदुगुखँः यात मानेयाना
चोनिह्म चोह्मखः व धका । शोगुगुखः आःथन बिद्यमानजुया
चोचोंगु सर्व जीव आत्मा उच्छ्रेद बिनाश बिभव यायगु या
उपदेश याना चोनीह्म धका अबोध लोकपिसं धाईगुखः जितः ॥

हे भिज्ञुगण ! उकिं जिं छुं मधैरुखः । व श्रमण ब्राह्मण
पिसं । शुगु उपदेश यातः असत्य तुच्छ मृषा अभूत धका
अः कथंन अर्थलगे यायु श्रमण गौतमं बिभव योंगु उपदेश
याना उवीह्म धका धाई धासानं जिन्हापानं शोहे उपदेश बिया
चेनागुखः आनं जिं श्वहे दुःख यात व दुःखनिरोध यात हेजक
जिं उपदेश बिया चोचोनागुखः शिवाय ॥

हे भिज्ञुगण ! शुकी मेष्ट तथागत यात दुधका धैरु मती-
तया खना । उकियात परिभाष याना खुसामत् याना प्रार्थना
याना चोनीगुलि तथागत यात चोट आघात जुया अप्रत्यय
असंतोष उवीगु जुया चित्तबिकार उवीगु दुगु दैगु मखु । हा-
नं हे भिज्ञुगण ! मेष्ट तथागत यात सत्कार गुरु कार मानन
पूजन याना चोचोन धासानं उकिनं तथागतया चित्त बिकार
उवीगु छुं दुगु मखु । आनन्द (सौमनस्य) चित्त यागु
प्रसन्नतानं उवीगु दुगु मखु । हानं गबलेखः मेष्ट तथागत यागु

सत्कार याय्‌गु यासानं । तथागत धैश्याके शुजोगु भाव जुया वैकि । ह्वापानं व भावयात त्यागयाना हे उकियागु बिषयया लागीहे शुगु प्रकार यागु अमणकार्य याना वना चोचेनागुखः यो धका धैगुहे जक ज्वीगु जुया वैगुखः उकियानिंति हे भिज्ञुगण ! छिमितः मेपिं सुनानं निन्दा यासानं उकियागु चोतः छिमिके चित्ते असंतोष बिकार जुया मवयकि । उकियाना चित्त खिन्नजुया मवंका चोचो छिपिं । हाने छिमितः मेपिं सुनानं सत्कार यायु याःसानं उकियागु लागी छिमिसं आनन्द सुखताया नं चोनेमते छिपिं । व मेपिसं सत्कार याईगुली शुजोगु मने तया चोच्वने माकि । शुजोगु मानला जिं न्हापातुं हे त्यागयाना चोचोनागुखः यो मान यातला धका उकियागु बिषयले हेखः शुजोगु अमण चर्या यागु कार्ययाना चोचोनागुखः धका धैगु मतीतया चोचोने मागुखः ॥

हे भिज्ञुगण ! व थःगु मखुगु व यातः तोता छोया चवं चोनेगुलिं छिमितः (चिरकाल) धैगु असंख्य वर्ष तकंहे । हित सुखकर ज्वीगु जुया चोचोनीगुखः व यात त्याग धैगु मायामदे का चवंच्वनेगु या फल धका सीकि । वश्यं हे रूप धैगुनं छिमिगु मखु वयातनं त्याग दयकि वयात तोता चोचोने गुलिनं छिमितः (चिरकाल) असंख्य वर्ष तकं हित सुखकर ज्वीगु जुया चोच्वनीगुखः । व रूपयात तोता त्याग दयका चोनेगुलिं । उकियाना बेदना धैगु कष पीरनं छिमिगु म-

खया मदया वनी । वयातनं तेता त्याग-या । उकिंयाना संज्ञा
छिमिगु मखया वनी । उकियातनं त्वतै । हानं उकिंयाना
संस्कारनं छिमिगु मखया वनी । उकियातनं त्वतै । उकिंयाना
उकियागु बिज्ञान तृष्णानं छिमिगु मखया वनी । उकियातनं
त्वतै ॥

हे भिज्ञुगण ! गथेवासा थो जेतबने दै चोंगु तृण काष्ठ सि
सिमा पत्रपुष्प आदि दै चोंचवंगु वयातः न्द्याशिंजाह्वा मनुष्य
वयाजूसां (अपहरण) धैगु लवाना त्याका यंकुसां । हानं
वया थःमागु याना वंसां उकि जि जिगु धका व मनुखं अ-
पहरण यात धका धायूजीला भीसं धका नेना बिज्या भले ।
जीमखु भन्ते धका बिंतियात । अथे बिंति यासेंलि ॥

हे भिज्ञुगण ! वक्खुहेतुं धाय् मज्यूगु धका भगवानं न्यना
बिज्यासेंलि भिज्ञुगन बिंतियातः भन्ते हे भगवान् ! व जिमि-
गु आत्मानं मखुव । आत्मिनं मखुव । धका बिन्ति यास्यंलि ।
साधु साधु हे भिज्ञुगण ! वथेंहे गुगु गुगु थः गु मखुगु
खः वयातः तोति व थःगु मखुगु यात तोतेगु लिंछिमितः
(चिरकाल) धैगु असंखे वर्षतकं हित सुखकर यालागो जुया
चोंचवनीगु खः वतोता चोंचोनेगु या फल धका सीकि छिमिसं
धका न्यंका बिज्याना ॥

हानं हे भिज्ञुगण ! छिमिगु मखुगु छुछु धासा । रूपनं
छिमिगु मखु । बेदना नं छिमिगु मखु । बिज्ञाननं छिमिगु
मखु । संज्ञानं छिमिगु मखु । संस्कारनं छिमिगु मखु । थो

(३१)

छिमिगु मखुगु यातः जिं । शुगु प्रकारं धर्मयात (विहृत)
उल्ता प्रसित (क्षिन्न बिलोतिक) धैगु आवर्ण रहित याना
उत्तम निर्मल उवीगु धर्मयातः जिं व्याख्यान याना हैगु खः ॥

हे भिज्ञुगण ! शुजोगु स्वाख्यात अत्यन्त उजवलगु स्वा-
ख्यात स्वागत याय योग्य जुया च्वंगु धर्मे उपस्थित जुया
चौच्वंपि भिज्ञुपिनियालागो जिंक्षु उपदेश बीमागु मालीगु
दैगु दुगु मखु । गुगुखः (मूल) मुख्यगु (निष्कलंक)
कलंक धैगु छुंछु मदैचौचौर्णगु प्रज्ञा यातः जोना चौगुलिं । व
गुद्ध खः (अर्हत्) धैह्य त्रीणास्त्रव आसा तृष्णा राग रागादि
चित्त मलयात त्रीण याना मदय का नष्ट ज्वीगु ज्वीका
चौचोने धुंकुद्ध अर्हत धैह्य हेखः व ॥

हे भिज्ञुगण ! वया (कृतरक्षीय) धैगु यायमागु
कर्म छुतक खः वतकं याना भारमुक्त जुया गुगुखः निर्बाण धैगु
ब्रह्मचर्या बासे युक्त जुया सच्चागु अर्थयातः प्राप्त ज्वीगु
ज्वीका (परिक्षीण) धैगु थो भव संयोजन जुया चोनिगुलि
व (जिन) धैह्य भिज्ञु थो भव सागर यातः हे हाकुतिना
वाढोया तोताः थकुगुखः व (जिन) धैगु ज्ञानयात प्राप्त
ज्वी धुंकुद्धसे । उकिं वया भव बन्धन धैगु दैवैगु सर्वत्र
अकार्य धाकोहे नष्ट ज्वीगु जुया वनीगु वने धुंकुद्धखः व अर्हत्
धैह्य भिज्ञु धैपि घका न्यंका विज्याना ॥

हे भिज्ञुगण ! उजोगु स्वाख्यातगु धर्मयातः धारण याय
योग्यगु धैचौचौक्षा (जिन) धैह्य भिज्ञुया वगुगुखः न्यागु

(आबर्ण भागीय) धकाधैगु हानंशुगु दुःखरूपी संयो-
जन जुयावैगु गुगुखः व रागादि सर्वत्रहे: नाश नष्ट जुया
वनीगु वने धुंकुगु हानं गुगु कालेसनं ल्याहां म वैगु उवीगु
जुया वने धुंकुगुखः वया । उकियानितिं व (श्रौपपातिक
श्रयोनि) धैगु योनि धैगु मदैच्चवंगु देवलोके वना देवलोक
जुया अनंतुं हे परिनिर्बाण यात प्राप्त ज्वीका शुगुलोके गुगु-
कालेसं ल्याहांमवैद्य जुया व (अनाबृति) धर्मयाद्य जुया
अनागामि धैह्य जुया वना चौचोद्घाखः अर्हत भिन्नु धैह्य
धका सीकि ॥

हे भिन्नुगण ! उजोगु स्वाख्यात याना कायूयोग्य जुया
चांचोंगु धर्म गुगु (जिन) धैगु ज्ञान यात प्राप्त दैच्चवंच्चवंपि
भिन्नु धैपिंके गुगुखः संयोजन धैगु ज्वीगु जुयावै चौचोनीगु
दुःखया कारण (राग-द्वेष-मोह) धैगु स्वंगुलिं नष्ट जुया
वयागु (तन्) धैगु देह दैवैगु या कारण निर्बल जुया
मदैवने धुंकलः व मदैवंगुलिं याना । उकिंव भिन्नुया सारा
दैचोको सत्किया यायमाको यात यानापूर्ण ज्वीका (सकृदा-
गामि) धैगु जुया छगु बार हेजक शुगु लोकय वया दको
दै चोको दुःख यात अन्तयाना फुका मदयका छोईह्या (सकृदा-
गामि) धैह्य ज्वीगु जुया वना चौचोद्घाखः अर्हत भिन्नु धका
धैह्य धका सीकि ॥

हे भिन्नुगण ! उजोगु स्वाख्यात स्वागत याय योग्यगु
धर्म (जिन) धैगु ज्ञान यात प्राप्त दैचोंपि भिन्नु धैपिंके गुगुखः

व दुष्परिणामगु स्वंगु संयोजन जुयावैगु । रागादि यातः नष्ट
याना । गुगुखः सारा दैचोको सारगु पदार्थ धाको यात
(न पतित) धैगु गुगु कालेसं फुना नाश जुया मवनीगु
(संबोधि) धैगुबुद्ध धैहौ सिगु ज्ञाने (परायण) धैगु लाना
चोनीगु चोंगु चोंझ (स्त्रोत आपन्न) धैगु निर्बाण यागु
लःयात कना केना यंकैष (आर्य) धैगु आदि ज्ञान यात
प्रवाह जुया लुमंका लुमना वैगु व स्थिरगु चित्त ज्वीगु जुया
वैगु वोगु । वहे उगु हे रूलं (अनुरूढ) धैगु अनुभव जुया
चोंचोंहौ खः अर्हत भिन्नु धैहौ धका धैगु सीकि ॥

हे भिन्नुगण ! शुजोगु स्वाख्यात स्वागत याय योग्यगु
(जिन) ज्ञान यात प्राप्त दैचवंगु भिन्नुयागु धर्मे श्रद्धानुसारि
धर्मनुसारि ज्वीगु जुया दैचोंचोंगु इवहे धर्मंहे खः सकल
संबोधि परायण यात प्राप्त दैवैगु । शुजोगु महा उत्तमगु स्वा-
ख्यात स्वागत याय मागु धर्म (जिन) धैहौ बुद्ध यागु
विषयले : जिगु सर्धाय् प्रेम जुया वैभले व श्रद्धा यागु फलं
सकलहे (स्वर्ग परायण) धैगु स्वर्ग गामि सुखं दुःख
दैवैगु यात मदै वनीगु सुखे हे जक लाना चोंचोंनीगुखः
धका इत्यादि धर्म व्याख्यान याना विज्यागु धर्म यात
न्यना सकल भिन्नुगण संतुष्ट जुया । भगवान् यागु धर्म
व्याख्यान यात सकल भिन्नुगणं अनुमोदन अभिनन्दन
याना चोन जुल शुभम् ॥

(शुभ मङ्गलं भवतु ते परमाभिषेकः)

(महापुराणम् सूत्र)

नमो तस्स भगवतो अरहतो सम्मा सम्बुद्धस्स

(नमो रत्नत्रयाय)

स्कन्ध आत्म बाद खण्डन्

छगु समये श्री भगवान् । आवस्तो मृगारमाता यागु
पूर्वाराम धैगु प्रासाद बिहारे बिहार याना चोना विज्यागु
छगु समये । उपोषथ यायगु (पञ्चदशी) पूर्णिमा यागु
रातये । भिज्ञुसंघं चाउयका चकंगु मैदाने विज्याना च्वंच्वंगु
समये । अन सभासः छहु भिज्ञु आसनं दना उत्तरा संगति
पाछाया भगवान्या हूँथोने वया बिन्तियात ॥

भन्ते ! हे भगवान् ! हे गुरु ! हे शास्ता ! एव रूप उपा-
दान स्कन्ध धैगु व । बेदना उपादान स्कन्ध धैगु व । संज्ञा
उपादान स्कन्ध धैगु व । संस्कार उपादान स्कन्ध धैगु व ।
विज्ञान उपादान स्कन्ध धैगु समेत (५) एव न्यागु उपादान
स्कन्ध धैगु दुगु लाकि मदुगु एव धका बिन्तियाना न्यसेंलि ।

श्री भगवाने ! हे साधु हे भिज्ञु वगष्य धासा एव न्यागु
उपादान स्कन्ध धैगु गथेखः कि । रूपं निस्यं विज्ञान तर्कः
ज्वीग जुया च्वंच्वंगु । धका धैविज्यात । अथे धका धै विज्या-
स्यंलि । व भिज्ञुं भगवान् यागु भाषन यातः अभिनन्दित अ-

(२)

नुभोदित याना । भगवान् याके प्रथम ह्वापां चोनिस्यं यागु
प्रश्न न्यने धैगु इच्छा याना ॥

भन्ते हे भगवान् ! व रूपं निस्यं विज्ञान तक यागु न्यागु
उपादान स्कन्ध धका धैगु याः (किम्बूलक) उकियागु ह्वापां
यागु मूलगु बीजया हाः छु खः धका बिंति यास्यंलि । श्री
भगवानं साधु साधु । हे भिन्नुगण व न्यागु उपादान स्कन्ध
धका धैगु या । मूलगु प्रथम ह्वापां यागु उकि यागु हा (छन्द
राग) धका धैगु खः । व गथेधासा छु न्यागुलिसं । यथे
अथे धका धैगु विचार दया राग दै चोच्चवंगु (वहे राग) धैगु
जिति अभिमान लोभ वहे खः । व उपादान स्कन्ध यात दैवैगु
या प्रथम ह्वापां यागु मूलगु बीज खः व राग धका भगवानं
धै विज्यास्यंलि ॥

भन्ते हे भगवान् । व उपादान धैगु व । हानं उपादान
स्कन्ध धका धैगु व । छगुहे लाकि व । हानं स्कन्ध धैगु व
उपादान धैगु अलग अलग धका विन्ति यास्यंलि ॥

हे भिन्नुगण ! व उपादान धका धैगु व । उपादान स्कन्ध
धका धैगु व । छ गूहे मखु । व उपादान धका धैगु व । उकि
यागु स्कन्ध धैगु । मदुगु उपादान अलग दुगुखः । व अश्य-
हे खःसानं व न्यागु उपादान स्कन्धे हे नाप गुहेखः व हे
भिन्नुगण ! व उपादान धैगु गथेधासा । व रूप, बेदना, संज्ञा,
संस्कार, विज्ञान, न्यागु उपादान स्कन्धे हे । व गुगुखः छन्द
राग धैगु दैचोच्चवंगु वहे अन । उपादान धैगु उवीगु जुया

चोऽच्वनीगुखः धका भगवानं न्येंका विजयास्यंलि ॥

भन्ते हे भगवान् ! व न्यागु उपादान स्कन्ध धका धैगुली
छन्दराग जुया । स्कन्ध धैगु दैवैगु उपाधि छगुहेजक (झान)
धैगु छगुहेजक छाः त जुया चोऽच्वनीगु लाकि अने अनेगु
चानजुया वने पुधका विंतियास्यंलि । श्री भगवानं ! आङ्गा-
जुया विजयात् ॥

हे भिन्नुगण ! व गथेधासा (वैमत्य) धका धैगु मेमेगु
नाना अने अनेगु भिन्न भिन्नगु मथ ज्वीगु जुयानं वनेफु व
उपादान धका धैगुली । गुह्यं गुह्यं पुरुष पिनि शुजोगु विचार
जुया वैगु दुकि । (भविष्य) धैगु लिपायागु काले जि शुजोगु
रूपहाव्वी थथे ड्वीके मानि धका धैगु यात । इच्चा याना याना
वयागु कारणे । बेदना कष्ट उथय याना याना । वं उगुहे
(संज्ञा) धैगु चित्तय मिले याईह्या याः ह्य ज्वीगु जुया व ।
वहे संज्ञा याह्या जुया उगुहे संस्कार पुरेज्वीह्य उशीगु जुया पुरे-
जुया उगुहे विज्ञान याह्या ज्वीगु जुया । व न्यागु उपादान
स्कन्ध धका धैगु (छन्द रागे) राग याना । बुझे ज्वीगु
बुझेजुया विचार ज्वीगु जुया चोऽच्वंगु उकिहे राग उवीगु जुया
च्वंच्वंगु व चित्तं गुकथं बुझेजुया सिल खनः उकथंहे (वैम-
तता) धका धैगु नाना अने अनेगु थः थःगु मेमेगु हे मथ
ज्वीगु जुया वनीगु वंगुखः मत-मतान्तर धका धैगु धका सीकि
धका भगवानं धै विजयास्यंलि ॥

भन्ते हे भगवान् ! व नाम स्कन्ध धका धैगु नाना अने

अनंगु नांदया वैगु वोगु या कारण । उकियागु ल्लुहेतुखः धका
बिंतियासेलि । श्री भगवान् ! आज्ञा जुया बिज्यात ॥

हे भिन्नुगण ! व गुगुखः न्यागु हेतु ज्वीगुजुया चौंचोंगु
गथे धासा सुं न्याह्नाजूसां । (भूत, भविष्य, वर्तमान)
धका धैगु ज्वीगु जुयाचौंचवंगु । जूवैगु जूवनीगु । अथे ज्वीगु
जुया चवंच्वनीगु । शरीर या दुने बाः पिने आध्यात्मिक
ज्वीगु जुया दैचौंचवंगु । पिने (बाह्य) यागु परार्थ (स्थूल)
धैगु तः धंगु बाः (सूहम) चिकिधंगु हीनगु बा (प्रणीत)
धैगु उत्तमगु (दूरस्थ) धैगु तापागु बाः (समीपस्थ)
धैगु सतिना चंगु नापहे दुगु । हे भिन्नुगण ! श्वगुगूखः
पृथिवी, जल, तेज, बायु धका धैगु याहे जक । रूप स्कन्ध
धका धैगुखः वहेखः (देह) शरीर रूप दैवै चौंचोंगुखः ।
उकियागु कारणं हेखः बेदना स्कन्ध धका धैगु । दैवैगु
वोगुखः । व बेदना दैवैगु वोगुया कारण गथे धासा । व
उपादान धका धैगुली (छन्नराग) धैगु दैवैगु दैवैगुली
दयका हैगु हःगुलिं (स्कन्ध) धैगु उदय ज्वीगु जुयावैगु बोज
दैवैगु वोगुलिं याना दैवैचौंचवंगु देहया कारण बेदना धैगुखः ॥

हानं व रूप बेदना दैवैगु वोगुया कारण । संज्ञान स्कन्ध
धका धैगु नापलाईगु लाःगुलिं याना रूप बेदना धैगु दैवैगु
बोगु खः । वहे नापलाईगु लाःगु संज्ञां याना । संस्कार
स्कन्ध धका धैगु । रूप बेदना संज्ञां याना । (संस्कार)
धैगु उकियागु कारण खने दैवैगु वैचौंचवंगु श्वहे रूप धैगुया

कारण हे खः । हे भिन्नुगण ! व गुगूखः रूप धका धैगुया कारणं दैवैच्चंगु बेदना यात बेदना धैगु सिया खना च्चंच्चंगु विज्ञान स्कन्ध धका धैगु खः । उकीहे विवेक अविवेक उत्तीर्ण-जुया दैवैगु दैवैच्चंच्चंगु । छुं न्यागु यासां (छन्दराग) धैगु राग उत्तीर्ण जुया । स्कन्ध धका धैगु । दया वैगु वोगुलिं (भूत, भविष्य, वर्तमान) धका धैगु उत्तीर्ण जुया वैगु वैच्चंच्चंगु शरीरया दुनेन पिनेन (स्थूल) तःधंगु वाः (सूहम) चिकिधंगु शून्यता वाः (प्रणीत) धैगु उत्तमगु (दूर) तापाः गु वाः (समीप) सतीगु नाप दै च्चंशु (बिज्ञेय) धका धैगु थथे अथे धका सिया खना चौच्चंगु (ज्ञान) धैगु दैगु दुगुलिं वहे विज्ञाने (छन्दराग) धैगु दैवैगु दैगु दुगुलिं याना (स्कन्ध) धैगु दैवैगु पुसा राग धैगु दैवैगुलिं हेखः वयातहे विज्ञान स्कन्ध धका धार्दिगु धागुखः । हे भिन्नुगण ! वहे रूप बेदना संज्ञा संस्कार धैगु प्यंगु याहे नाम स्कन्ध धका धैगु उत्तीर्ण जुया दैवैगु दैवै चौच्चंगु खः धका सीकि धका धै विज्यास्यंलि ॥

व भिन्नुं हानं भन्ते हे भगवान् ! धका विनितयातः गथे-धासा । व रूप स्कन्ध धका धैगु या । प्रज्ञा पन याना कना है विया विज्याहु धका विनित यास्यंलि ।

श्री भगवानं ! हे भिन्नुगण ! व रूप स्कन्ध यागु (प्रज्ञापन) याना कना हयबले । था रूपयातः गुजोगु इतुं प्रत्यय उत्तीर्ण जुया खने दैवैगु वैचौंगु वोगुखः । बथयंहै

बेदना यातनं छुहेतुं ज्वीगु जुयावैगु वोगुखः । वश्यं हे संज्ञा यातनं छुहेतुं ज्वीगु जुयावैगु वोगुखः । वश्यं हे संस्कार यातनं छुहेतुं ज्वीगु जुया वैगु वोगुखः । हानं वश्यं हे विज्ञान स्कन्ध धका धैगु यातनं छुहेतुं ज्वीगु जुयावैगु वोगुखः । व सकल यातः प्रज्ञापन याना हैगु हैभले छु प्रत्यय जुया खने दैवैगु खः धासा धका श्रीभगवानं । आज्ञाजुया कना है विज्यातः ॥

गथे धासा हे भिज्ञुगण ! अव गुगूखः (पृथ्वी, जल, तेज, वायु,) धैगु प्यंगु याहे रूप धैगु देह दैवैगु हेतु खः अव रूप धका धैगु प्रत्यय ज्वीगु जुया खने दैवैगु वैचोच्चंगुखः थो रूप धैगु देह वहे प्यंगु महाभूते अस्पर्श ज्वीगु जूगु कारण जवरे ज्वीगु जूगु संयोग धका धैगु (विषय) नं याना इन्द्रिय धैगु देह दैवैगुया हेतु जुया (प्रत्यय) धैगु खने दैवैगु वैचोच्चंगु खः थो । हे भिज्ञुगण ! बेदना स्कन्ध धका धैगु या (प्रज्ञापन) कनेगु कनेगु स्पर्श ज्वीगु जूगु खः ॥ हानं व स्पर्श यागु (प्रज्ञापन) कनेगु कनेगु वयागु हेतु संज्ञा ज्वीगु जूगु स्पर्श यातखः । हानं संस्कार स्कन्ध धका धैगुया (प्रज्ञापन) याना कनेगु कनेगु सकल मिले ज्वीगु मिले ज्वीमाको मिले ज्वीगु मिलेज्वी धुंकुगु क्रिया कृत ज्वीगु ज्वीमागु सकल पुरे ज्वीगु ज्वीधुंकुगु । नाम व रूप धैगु निगु या हेतु (प्रत्यये) धैगु प्रकाश ज्वीगु जुया खने दैवैगु वैच्चंगुखः संस्कार स्कन्ध धैगु विज्ञान यागु (प्रज्ञापन) याना कनेगु कनेगु खः धका । हानं

श्रीभगवानं विज्ञान स्कन्ध धका धैरु यातः (प्रज्ञापन) याना कना केना हयगु (सत्कायदूषि) धका धैरु । गुगु खः थो संज्ञा संस्कार ज्वीगु जुयावैरु वैच्चंगु थो देहयात (अनित्य, दुःख, अनात्मा) धका धैरु खना सिया व धारण जुया चित्तय चोंचेनि । व गुगुख प्रज्ञाज्ञानं (आय') धका धैरु आदि प्रथम न्हापां यागु ज्ञान यात (दर्शन) धैरु खंकेगु कार्य बंचितं धैरु उकि हे मिले ज्वीगु ज्वी धुंकुगु (प्रज्ञाज्ञान) धका धैरु नानात्व या एकत्व ज्वीगु ज्वीधुंकुगु (प्रज्ञा ज्ञान) यात खंका सीका च्वंच्वने मागु यातः । मखंका मसीका चोंच्वंपि (अज्ञ) अज्ञानि धका धैरिं (अनादि) धैरिं आदि अन्त मदैचोंच्वंपि (ज्ञान) धैरिं जीब व प्राणहे जक जुया (प्रज्ञा) हीन जुया मदै चोंच्वंपिसं । रूप यात आत्मा धका खनि बाः । आत्मा यात रूप धका खनि । अथवा रूपे आत्मा धका धाई बाः । आत्मा रूपे हे धका सम्भेजुयु । हानं हे भिज्ञुगण ! वेदना यातनं अश्यहे सम्भेजुयू । संज्ञा यातनं अश्यहे सम्भेजुयू । संस्कार यातनं अथेहे सम्भेजुयू । विज्ञान यातनं अथेहे आत्माहे धका सम्भेजुयू । बाः आत्मा यात विज्ञान धका सम्भेजुयू । अथवा विज्ञानं आत्मा धका धायू । आत्मा यात हे विज्ञान धकाहे सम्भेजुया । व (अस्तिर गु) अनित्यगु आत्मा काय यात (सत्काय) धका व यात नित्यगु धका दृष्टि तैरिं जुया वनी प्रज्ञा हीन पिं धका भगवानं आज्ञा जुया बिज्यास्यंलि ॥

भिज्ञुगणं विन्तियात । हे भगवानं व सत्काय दृष्टि धका

(८)

धैगु । शो काय या उपरे प्रेमजुया चौच्वनीगु । राग धका
धैगु (द्वन्द्व) यथे अथे धैगु सिया तोते मफै चौच्वंगु चित्तये
व गरे जबीगु जुया चौच्वंगु व यात गथे जबोव मदयका छोय
फैगु खः धका बिन्ति यास्यंलि श्रीभगवान् आज्ञा जुया
बिज्यातः ॥

हे भिक्षुगण ! व गुगुखः (श्वार्थ्य) धका धैगु आदि बुद्ध
यातः दर्शन प्राप्तजुया (बहु श्रुत) धका धैगु अपालं धर्मप्रथ
स्वे धुंकु ह्य । हे भिक्षुगण ! व वरूप यातः नः आत्मा धका
धाई व । नः आत्मा यात रूपधका धाई व । नः रूपवान् आत्मा
धका धाई व । नः आत्मावान रूप धका धाई व । वयेहे बेदना
यातनं अथेहे । नः बेदना धका धाई व । नः संज्ञा धका धाई व ।
नः संस्कार धका धाई व । नः व संज्ञा जबोगु बिज्ञाने चवनी व ।
हे भिक्षुगण ! व व सकल (रूप बेदना संज्ञा संस्कार
बिज्ञान) समेत यात (निरोध) धैगु एव थथेहे खः धका
धैगु यात सीके मागु यातः सीका उकियागु भय छुंछुं मद-
यकाः छोया चौच्वने धुंकुगु निरोध ज्ञान यात । सत्काय
निरोध दृष्टि धका धाईगु धागुखः । वयात प्राप जबीगु जबी
धुंकु ह्य सिगु चित्तय योमयो धैगु बिचार छुंछुं मदयका
(शून्यता) धैगु खंका चौच्वनि धका धैबिज्यास्यंलि ॥

हानं भिक्षुगणं बिन्तियात ! भन्ते हे भगवान् शो रूप
धैगुया (श्वास्वाद) धैगु न्हापांनिस्यं व रूपयागु दुःख
परिणाम धका धैगु दहेदुः व परिणाम याः सरण वनेगु

निकासा गनदु । हानं व व्यदना धैगु या निकासा गनदु । हानं संज्ञा धैगु या निकासा गनदु । हानं संस्कार धैगुया निकासा गनदु । हानं विज्ञान धका धैगु या निकासा गनदु । धका बिन्ति यास्यंलि श्रीभगबानं आज्ञा जुया विज्यातः ॥

हे भिन्नुगण ! व (रूप, वेदना, विज्ञान, संज्ञा, संस्कार) धैगु न्यागु या निकासा धैगु उकिया पीर कट्ट मदै वनीगु मदयका छोयगु । गथे धासा गुद्यस्यं व रूप यात् कया (शैमनस्य) धका धैगु सुखयात उत्पन्न याना सुख ताया रूप धैगुया स्वादे भुले जवीगु जुया । पलखः चण भरगु अनित्यगु रूपे स्वादकया (विपरिणाम) धका धैगु विपरीत ज्वीगु जुया दुःख जुया वैगु धर्म जुया च्वंगु रूपे (विकार) धैगु नाश नठ्ट जवीगु जुया वनीगु व रूप धका धैगुया परिवर्तन शीलखः वहे फुना वनीगु दुःख यागु परिणामगु धर्महेखः धका धैगु व दुःख ज्वीगु जुया चोच्वंगु व रूपया कारण हेखः । हे भिन्नुगण ! उकि जुया वैगु वः (छन्द राग) धका धैगु थये अये धका धैगु सूगुलिं याना जवीगु जुया वैगु । वयात हे चित्त मने मदयका छोयगु वहे कारण अथ रूप धका धैगुया (निसरण) वैगु नित्यगु सरण ज्वीगु जुयाचोंगु चोनीगुखः ॥

हे भिन्नुगण ! व अयंहे वेदना धैगु यातनं अयेहे खना । संज्ञा धैगु यातनं अश्यहे खना । संस्कार धैगु यातनं अश्यहे खना । विज्ञान धैगु यातनं अश्यहे खना । उगुहे छाःत व

(१०)

छन्दराग धका धैगु यथे अथे धका धै चोच्वंगु व यो मयो
ज्वीगु जुया चोच्वंगु वयात (प्रहाण) धैगु नष्ट ध्वस्त याना
फुका मदयका छोय मागु यात छोया तैतय धुंकुगु हे निर्बाण
या सरण्य ज्वीगु जूगुखः व धका धै बिज्यास्यंलि । हानं
भिज्ञुगणं बिन्तियात ॥

हे भगवान् ! यो शः विज्ञानकः ज्वीगु जुया चेतना दै
चोच्वंगु कायले व (छन्द राग) धका धैगु सिया खना
चोच्वंगु चेतयातः गथेयाना । वयातः मदै वंकेगु व कारण
यातः सम्भेजुया गथे मदयका छोयगुखः । इव चेत धैगु हे थो
काय शरीरे संयुक्त ज्वीगु जुया चोच्वंगुखः । हानं बाहे
पिने लोक दुनिया सकल परार्थ निमित्तः कारणं दैवैगु दै-
च्वंच्वंगु । लिङ्ग आकार आदि दैवै च्वंगुलिं । अहंकार
ममकार, घमंद, अभिमान, यागु अनुशय यागु संस्कार ज्वीगु
जुया दैवैगु दैवै चोच्वंगु यातः गथे मदुगु इव धका धया
मदयका छोयगु खः धका बिन्ति यास्यंलि । श्रीभगवानं
आज्ञा जुया बिज्यात ॥

हे भिज्ञुगण ! व यातः गण्ययाना मदयका छोयगु धा-
सा । यो गुगुखः (भूत, भविष्य, वर्तमान) धैगु रूप शरीर
या दुने बाः शरीरयापिने दैच्वंच्वंगु परार्थ (स्थूल)
तःधंगु बाः (सूक्ष्म) चिकिधंगु (हीनगु) बाः । (गणीत)
उत्तमगु (दूर) तायागु बाः (समीप) सतीगु नापं दुगु
रूप धका धैगुदु । तर दैच्वंगु दहे दुसां व दैच्वंगु रूप

रूपादि सकल । अब न जिगुखः अब न जिखः । न अब जिगु
आत्मा खः । न अब जियतले दै च्वंच्वनीगु खः थो । धका
धैगु थो रूपयात बिचारतथा । अब दैच्वंच्वंगु सकल परार्थ
यात बाँलाक यथार्थगु रूपं प्रज्ञापन याना ज्ञानं बाँलाक स्वया
खंका । हे भिज्ञुगण ! व गुगूखः नाशबान्गु रूप शरीरे
ज्वीगु जुया वैगु बेदना यातःनं बिचार दयका । संज्ञा यातःनं
बिचार दयका । संस्कार यातःनं बिचार दयका । व (छन्द-
राग) धैगु विज्ञान यातःनं बिचार दयका । व रूपं निस्यं
विज्ञान तक्कायागु आदि प्रथम न्हापाँ निसें यागु वयागु
महिमा ज्वीगु जुयावैगु यातः बिचार याना स्वया खंका हय
भले । व गुगुखः दैचोंचोंगु रूप रूपादि सकलहै फुना वनीगु
फुईगु है कारण ज्वीगु जुयावनीगु है खः । दुगु दैचोंच्वनिगु
मखु अब धका धैगुहै । सम्भे उवीमा उवीगुनंखः मजुसेनं
मगागु । वहे सिया खना वैगु बाँलाक खन सिल धाय्-व ।
अहंकार ममकार अभिमान घमण्ड धैगु दुगु व (छन्द राग)
धैगु गुगुखः चित्त शान्त मज्वीकैगु मज्वीगु वहेखः दुःख उपा-
दान स्कन्धया कारण खः धका आज्ञा जुया बिज्यासेंलि ॥

अन भिज्ञु संघे छद्म भिज्ञुया चित्तय् । थो रूपनं अनात्मा ।
बेदनानं अनात्मा । संज्ञानं अनात्मा । संस्कारनं अनात्मा ।
बिज्ञाननं अनात्मा । धका धाय्-वला व आत्मा मखुसेंलि ।
न्हाह्य सिगु आत्मा यात न्हागुहै यासानं । कर्म धैगु संयुक्त
ज्वीगु ज्वी फैला । गन कर्म संयुक्त ज्वीगु जुया च्वंच्वन अन-

यात । आत्मा मखु धका गष्य धायफै धका । छह्य भिन्नुया
शुजोगु वितर्क विचार उथेजुया चित्त मने (खलबर) जुया
भगवान् यागु भाषण यातः पत्थार मजुसे चोंचोंगु । भगवान्
व भिन्नुयाके उजोगु वितर्क विचार जुया चोंच्वंगु बुझेजुया व
भिन्नुयात सःता संबोधित याना विज्यात ॥

हे भिन्नु छं बालाक चित्त समाधान याना न्यैँ । व
(रूप, बेदना, संज्ञा, संस्कार, विज्ञान,) धका धैगु
अनात्मा ज्वीगु जुया वनीगु संभावना ज्वीगु स्थानदुः । व गथे
धासा (अविद्या) धका धैगु छुं छुं मंस्यूगु मूढ़ अविद्यान्
जुया मोघ पुरुष धका धैपि' तृष्णा यागु बसे लाना चोंच्वंपि
पुरुषपिसं शास्ता गुरुयागु शासन उपदेश यातः श्वीका श्वीके
मफया आमथे धका धाईगु खः । हे भिन्नु छं ! श्व व्याख्यान
यातः (क्रमयागु) कौसिसं बालाक विचारयाना श्व
व्याख्यान यात निर्णयाना स्वद्वं । उले श्व रूप यातः अना-
त्मा ज्वीगु जुयाच्वंगु । व अनात्मा यागु कर्मजुया चोंच्वंगु
श्व शुजोगु आत्माये जक श्व कर्मसंयुक्त जुया च्वंच्वंगु हे
जक खः धका धैगु बालाक बुझे जुया सिया खना वैगु खः ।
दुःख फुकेगु इत्ता दुपिंतः जिंधैहै चोंच्वना कि । गुह्यस्यं
गुह्यस्यं गुगु कारणे गुगुकार्य यातः उह्ये उह्ये सितः व व कार्य
यागु उगु उगुहे वयागु धर्म ज्वीगु जुयाः वनीगु खः धका धैगु
खः । बुझे मज्जोगुलिं हे मस्यूगु मसीगु खः । हे साधु आः
जिं छं के खः छगु न्यने । छंत दयकुह्य सुखः । मेपिसं दयका

दै वोद्धा स्यैःला छः छंगु आम रूपया अधिकार सुयां दुला दैला
 मेपिनिगु अधिकारं दैगुला असंभव। आम रूप छंगु हेने अधि-
 कारे दैच्च च्चनेतः दैगु दुगु मखु। छं शुगु खँः यात गथे धका
 सम्मे जुया थो रूपयातः मानेयाना छँ। आम रूप नित्यगु
 खःलाकि अनित्यगु खः धका भगवानं न्यना विज्यासेंलि।
 व भिज्जुं नित्यगु खः धका धाय मफया। अनित्यगु हेखः धका
 धायमाला भन्ते: एव रूप अनित्यगुहे खः धका बिन्तियातः।
 उले हानं हे साधु व अनित्य गु परार्थ दुःख लाकिं सुख धका
 न्यना विज्यास्यंलि। दुखहेखः भन्ते धका बिन्तियातः। हानं
 हे साधु वरूप अनित्य दुःख धका धास्यंलि व यागु कारणे।
 छपाय यायगु परिवर्तनशील धैगु वयालागी जुया चोंच्वने
 फैला। थो रूपला विपरीत जवीगु जुया वनीगु धर्म मखुला।
 वयालागी नित्य गुखः थो धका धैगु सम्मे जवीगु जुया चोंच्वने
 जीला। व जिहेखः धका धैच्चनां दै च्चवंच्चनीला। थो जिगु
 आत्माखः धका धैच्चवंच्चनां वदै च्चवंच्चव नीला। धकानेना बि-
 ज्याभले। भन्ते व दै च्च च्चनीह्य मखु धका बिन्ति मयास्यं
 गागु मखया। दै चोंच्चनीह्य मखु व आत्मा धाद्धा धका बिंति
 यास्यंलि ॥

हे साधु व रूप अनित्य जवीगु जुया वनिगु व खसेंलि।
 वरूपे दैच्च गु बेदना अनित्य मखैला। हानं व दैवैच्चंगु या
 कारण संज्ञा धैगु नित्य जवी फैला। हानं व सकल मुना दै-
 वैच्चंगु संस्कार नित्य जवीफैला। व दैवैगु वोगु सकल कारण

(१४)

हे । अनित्य खस्यंलि वसंस्कार गबले नित्यज्ञवी अनित्यहे खः । व संस्कारहे अनित्य जूगुलिं उकी दैवैगु दैचंचवंगु बिज्ञान संज्ञा संयुक्त डोगु जुया चौंचवंगु ज्ञान यात नित्यगु धका धायजी ला धका न्यना बिज्यास्यंलि । भन्ते नित्य धका धायगु लः दुगु मखु व बिज्ञान तक यातं अनित्य हेखः धका हेजक धाय मागु खः व नित्यगु मखु व न्यागुलिं धका बिन्ति-याय माला मयास्यं मगागुलिं अनित्य हेखः धका बिंति-यातः ॥

हे साधु व अनित्यगु सकल यात अनित्य हे धका छं थिकक थिकक गुखः धाल । आ उकियात दुखः धका धैगु सम्भे जुया लाकि सुख धका सम्भेजुया धका न्यना बिज्यासेलि । भन्ते वयात दुःखहेखः धका बिन्तियास्यंलि । हे साधु व अनित्यगु दुःखे दैचंचवंद्वा बिपरिणामगु धर्म जुया चवंचवंद्वा आत्मा यातः जि जिगु जि हेखः धका धैगु सम्भे उवी जीला । व जिगु आत्मा धका व नाशबानगु परिणामे माया कया लोभतया भयकया चौंचवंनेगु थिकगुखःला धका न्यना बिज्यास्यंलि भन्ते व जि जिगु जिहेखः धका सम्भे उवीगु लाईक मजूगुहेखः धका बिन्ति यास्यंलि । भगवानं हानं आज्ञा जुया बिज्यात ॥

हे साधु ! व (भूत भविष्य बर्तमान) धैगु दया दया फुना फुना तुं वनावना चौंचवंगु चवंचवनीगु व रूपं नित्यं बिज्ञान तकं वहे धर्मखः उकियागु व ज्ञान यातः यथार्थगु सत्यगु रूपं प्रज्ञा यागु द्वारं विचार याना स्वया हयबले हे तिनि व

विज्ञानयातः जि जिगु धका धायगु लाईक् मखुगु धका धैगु ज्ञानयां ज्ञान जुया चौंचंगु प्रज्ञा ज्ञानं याना व तृस्णा रूपी ज्ञान यात जि जिगु धका सम्मेज्वी मज्यूगु । कारण व विज्ञान न्तरण न्तरण बदले ज्वीगु जुया वना च्वंचंगु कारण खना सिया व गुगुखः जि धका धागु धाह्व हे उपादान रकन्ध धका धैगु धागुखः धका श्रीभगवानं आज्ञा जुया विज्ञाना ।

हानं हे भिन्नुगण ! आर्य आवक धर्मयागु (बहुश्रुत) धका धैगु आपालं धर्म यागु प्रथं स्वया (निर्बेद) धैगु दुःख लिसे विरक्त ज्वीगु (उदासि) ता धैगु अहो धैगु यात प्राप्त जुया वयू । वहे प्राप्त ज्वीगु जूवैगु वोगुलिं हे । व (रूप बेदना संज्ञा संस्कार) धैगु लिस्य । दुःख कष्ट पीर मतासे (निर्बेद) धैगु बेदना मदै वनिगु लोभ, द्वेष, मोह, धैगु लिसे राग मदया वैगु (बैराग्य) धैगु विराग ज्वीगु जूगु कारणं (मुक्ति) धैगु निर्बाणे मुक्त ज्वीगु खः ॥

हे भिन्नुगण ! व मुक्ति धैगु खंगु स्यूगु यातः हेखः प्रज्ञा धका धाईगु मेगु यात मखु । वहे प्रज्ञा ज्ञानं हे तिनि मुक्ति ज्वोगु जूगु यात जिमुक्ति जुल धका धैगु सिया खना वैगु खः । वहे प्रज्ञा ज्ञान यात प्राप्त ज्वीगु जूद्वा स्यं हे जक जि जन्मजुया वोगु शुगु कारणं खः धका धैगु यथार्थ व जन्मया कारण उकियागु (आवागमन) धैगु थो जन्म यागु कारण ज्वीगु जुयावैगु । थो थथे जुया जन्म ज्वोगु जुया च्वंचंगुखः धका धैगु यथार्थ सिया खना वैगु । वहे

(१६)

स्यूगु खंगुलिं दुःखयागु जन्म क्षोण नष्ट याना । ब्रह्मचर्या
यागु धर्म पुरे याना । अब लोकय् याय मागु सकल किया
याय धुंकुहा जुया । हानं थन यातः याना चोच्वने मागु
छुंछुंहे शेष शुद्धान्त मदैगु मदया फुईगु फुना वनेधुंकल धका
धैगु वयागु चित्तय लोकयातः थथेहेखः धका धैगु निरोध यात
निरोध ज्वीगु निरोध जुया फुईगु फुईधुंकल धका धैगु स्यूहा
खंहा जुया । चित्तयात बालाक । सान्ता धैगु थेकाना दुगु
स्थासे थे नीगु थेंका । सान्त आनन्द यात चित्तय् प्राप्त ज्वीगु
ज्वी धुंकुगु । स्यूहा खंहा जुया चोच्वनि व (स्कन्ध) धैगु
दैवैगु व आत्मा यातः खण्डन याना निर्बाण सुख ब्रह्मचर्या
यात प्राप्त याना काई धका इत्यादि व्याख्यान याना बिजयागु
सकल भिजुगणं न्यना चित्त संतुष्ट जुया (आश्रव) धैगु
चित्तमल यागु उपादन क्षीण जुया शुद्धचित्त जुया वन ॥

(शुभ मङ्गलं भवतु ते परमाभिषेकः)

अग्रज्जसुत्र

नमो तस्स भगवतो अरहतो सम्मा सम्बुद्धस्स

(नमो रत्नत्रयाय)

- (१) वर्णं व्यवस्था या खरडन् (२) मनुष्य व जातिया प्रकट
(३) प्रलय कालया लिपा सृष्टि (४) सत्त्व पिनिगु आरभिक आहार
(५) व्येंगु वर्णया निर्माणं (६) राजा त्रिपिनिगु उत्पति
(७) ब्राह्मण पिनिगु उत्पति (८) वैश्य पिनिगु उत्पति
(९) शुद्र पिनिगु उत्पति (१०) श्रमण संन्यासी पिनिगु उत्पति

जन्म प्रधान मखु कर्म हे प्रधान यागु

(दृष्टान्त)

छगु समये श्रीभगवान् ! श्रावस्ती मृगारमाता यागु
प्रासाद पूर्वाराम धैगु बिहारे बिहार याना बिज्यागु समये !
बाशिष्ठ धैह्य ब्राह्मण व भारद्वाज धैह्य ब्राह्मण निहसिनं श्री-
भगवान् याके प्रब्रज्या उपसंपदा कायगु इच्छायाना, भिज्ञसं-
घपिं नाप परिवास याना खँः न्यना चोंचोन ॥

(बर्णव्यबस्था यागु नाशया दृष्टान्त)

उगुहे समये श्रीभगवान् ! सायंकाल यागु समाधिं दना प्रासादं कवाहा विजयाना प्रासाद या लिउने प्रासाद यागु किपाल्वी चक्रंगु ख्यले तहलेजुया चोंचोना विजयागु समये, व बाशिष्टं श्रीभगवान् तहलेजुया विजयानाच्कंगु खना, अले भारद्वाज धैहसितः व बाशिष्टं संबोधित याना, सःता, हे आबुस “श्रीभगवान् प्रासाद यागु किपाल्वी तहले जुया चवना विजयागु खंला ? छं” धका धया क्यना; वा, हे आबुस भारद्वाज ! गनखः, भगवान् तहलेजुया चवनाविजयागु स्थान अननु धका धया अन भगवान् याके धर्मउपदेश न्यनेदै धका, व बाशिष्टं भारद्वाजयात सः ता धास्यंलि, आसे धका, लिसःबिया, निहां नापं नू धका धया भारद्वाज यात व बाशिष्टं गनखः श्रीभगवान् तहलेजुया विजयाना चोंचोगु स्थानखः अन बोना, यंका छगुस्थाने चवना श्रीभगवान् यातः अभिबादन याना, भगवान् या ल्यूल्यू नापनापं वना चोंचोन ॥

उगु समये श्रीभगवानं ! व बाशिष्ट यातः संबोधित याना, न्यंका विज्यारः हे बाशिष्ट छला ब्राह्मण यागु कुले जन्मजूद्ध खः ब्राह्मण यागु कुलं चेयात विरक्त याना, प्रब्रजित उवीगुली इच्छा याना ला कील्हु गथे हे बाशिष्ट छं ब्राह्मण पिंत निन्दा जकं याना वयालाकी छु छं गथे शुगु खें निहले मास्य मवला छं धका श्री भगवानं न्यना विज्यावले खः भन्ते ब्राह्मण धैपिनि थःगु अनुरूप पुरेजुया चवनीगु (परिहास) पर निंदा याईगु

यागु खः खना जि निहले मास्य वैगु वोगुखः जिके धका धया
विन्तियातः ।

श्री भगवान् हे बाशिष्ट सुयात छुधका परिहास निन्दा
याईगु याः गुलिं छं निहले मासि वल धका न्यना विद्या-
स्यंलि । भन्ते हे भगवान् ! ब्राह्मण धैपिसं धै चौच्छव नकि
श्वसंसारे ब्राह्मण धैपिं हे श्रेष्ठ तः धंपिं श्रेष्ठ गु वर्ण खः धका मेगु
वर्ण तःधंपिं मखु । ब्राह्मण हे शुक्लबर्ण पिंखः मे पिंगु वर्णहीन
कृष्ण वर्ण हे खः । ब्राह्मण धैपिं हे शुक्लबर्ण ज्वीगुहे खः धका
अब्राह्मणपिंमखु ब्राह्मणधैपिं ब्रह्मायागु छतुं उत्पन्न जूपिं जुयापिं
धका ब्रह्मपुत्र ब्रह्मजात ब्रह्मनिर्मित ब्रह्मदायाद हेखः धका धया ।
उकिं इमिसं छःपिंतः श्रेष्ठगु वर्ण कुति वंपिं नीचबर्ण जुया वंपिं
धका थो मुण्ड श्रमण (नीच) चिकि धंपिं (द्वैषभ) धैगु कृष्ण
श्रेष्ठ ब्रह्मायागु तुतिं उत्पन्नजूपिं खः धका उकिं व ब्राह्मणपिसं
आम श्रमण भाव मागु मखु आम छःपिनिगु अनुरूप मखुकि
छःपिं श्रेष्ठगु वर्ण यात तोता (नीच) छोतागु वर्ण जुयावं गु खः
धका शुजोगुहे छाःतं ब्राह्मणपिसं शुगुतरहनं (निन्दित) निन्दा
याना निहलानिहला हेला याना याना ज्वीगुखः धका भगवान्
याके बिंति यास्यंलि ।

श्री भगवान् हे बाशिष्ट व ब्राह्मणपिनि (पूर्व) नहापां
यागु पुलांगु खः सकल लोमना भुले जुया वंगुलिं याना
इमिसं छुंमसिवा यथे धका धाईगु धाःगुखः ब्राह्मण हे श्रेष्ठबर्ण
धका धाईगुखः धका धया । हानं श्रीभगवान् ! हे बाशिष्ट

व ब्राह्मणपिनि ब्राह्मणीया ऋतुनिं ज्वीगु जुया हे वोगु खने दयक
दयकं हानं गर्भिणो ज्वीगु जुया हे वैगु वैच्चवंकच्चवंकं । हानं
(प्रसब) मचाढ्बीगु बुयाच्चवंकच्चवंकं । हानं मचायात
दुरुत्वंका चौकचौकं उजोगु प्रमाण दयक दयकं । व ब्राह्मण
धका धाःपिं (योनि) धैगु मां यागु गर्भेच्चवना व संकलयं
प्याहां वोगु द्वारं प्याहावयानं जिपिं श्रेष्टगुबर्ण धका अथे धका
धैजुलला हे बाशिष्ट व ब्राह्मण धापिं हेजक श्रेष्टगुबर्ण गथे
ज्वीगु गथेजुल व ब्राह्मण पिसं ब्रह्मायागु बिषयले भूथगु खँ:
छाय लहाना जुया च्चवंच्चवन व भूथ् मिथ्यागु भासन खँ:
लहाना आपालं अपुण्य छाय कमाय याना चौचोन धका
धैबिज्याना ॥

हानं हे बाशिष्ट चत्रिय-ब्राह्मण-बैश्य-शूद्र धैगु (४)
प्यंगुबर्ण दै चौंचोंगु दुगुखः खःसानं उकी चत्रिय धैपिंगु
बर्णं नं गुलिं गुलिं जीबहिंसा याईपिं दु दै । हानं खुया
काईपिं खु गुलिं गुलिं दै दु । हानं मिथ्याचार याईपिं गुलिं
गुलिं दै दु । हानं भूथ खँ: लहाईपिं गुलिं गुलिं दै दु । हानं
मिथ्याहृष्टि याःपिं गुलिं गुलिं दै दु । हे बाशिष्ट शुजोगुहे तरहनं
गुगुखः मभिनावनीगु धर्मज्वीगु (अकुशलगु कर्म दैवैगु)
सदेष असे बनीय अनार्य (कृष्ण) कृष्णविपाक मभिनवैगु
मभिंगु फलयात दैः कैपिंतः । विद्वान् पिसं निन्दितहे याई-
गुखः । हे बाशिष्ट ! वहे निन्दित ज्वीगु जुयावैगु जुयाचौच्चवंगु
यात खना सिया सियानं । व ब्राह्मण धा पिसनं । हानं

गुलिंगुलि वैश्य धापिसंनं । हानं गुलिंगुलि शूद्रधा पिसंनं
उजोगुहे छाःतं गुगुखः जोबहिंसा याईपि । मिथ्याहृष्टि सै
चोंचोनीपि शुगुहे तरहनं व प्यंगु (ब्राह्मण, चत्रि, वैश्य, शूद्रे)
मेगु न्हागुधर्मे चवंपि जूसां अकुशल ज्वीगु जुयावैगु वनीगु
दुगुखः ॥

हे बाशिष्ट ! शूद्रजाति धासानं हि सामयाईपि मिथ्या-
हृष्टी मवनीपि अकुशले लावनीपि मखु इपि शुगुहे तरहम्
चत्रिधापि नं जीबहिंसा यायगुली विरक्तजुया वनीपि नं दु ।
खुया कायगुलीसेनं विरक्तजुया वनीपि नं दु । गुलिंगुलि
मिथ्याहृष्टि यात तोता सम्यक्हृष्टि दुपि नं दु । हे बाशिष्ट !
शुगुहे तरहनं सकलधर्मेसं भिना शुभजुयावैगु शुगुहे तरहम्
शुभ अशुभ चत्रिधैपिसंनं द्विसिया खनावैगुखः । वश्यं हे
ब्राह्मण धैपि धापिसंनं द्विसिया खनावैगुखः । वश्यं हे वैश्य-
धैपिसंनं द्विसिया खनावैगुखः । हानं गुलिंगुलि शूद्रधैपिसंनं
जीबहिंसा मिथ्याहृष्टि लिश्य विरक्त ज्वीगु जुया-
वैपिनं दु ॥

हे बाशिष्ट ! शुगुहे तरहनं व (४) प्यंगु बर्णेसं शुगु
प्रकारं (शुभ अशुभ) कृष्णपत्ते शुक्लपत्ते ज्वीगु धर्मयाईपिंत
बिद्रान् पुरुषे निन्दित व प्रशंसित ज्वीगु कार्ययात याईपिंतः
निखेरं मनुष्यधैपिंतः (वनिं दित प्रशंसित) भिं मभिं गु
ज्यायागु फलयात पावेज्वीगु जुयावै मवैगु हे मखु । हे बाशिष्ट
अशेज्वीगु जुयाच्चवंगुली गथ्य ब्राह्मण धका धै चोंचोपि-

(६)

जक तःधंपि॑ धका धया । गथे ब्राह्मण धैपिंजक श्रेष्ठबर्णा
धका धया । गथे विद्वान् पिसं शुकीयात अश्यधका मानेयाईला
याई मसु मूख॑ हेजक माने याई विद्वानंला अथे माने याईमखु
व छाय अथे माने मयाईगु धासा ॥

हे बाशिष्ट व (४) प्यंगु बण्ड॑ गुह्यखः श्रमण भिन्नु अर्हत्
चीणास्त व ब्रह्मचारी कृतकृत्य भारमुक्तुगु परमार्थ ज्ञानयात
प्राप्तयाना भव बन्धनं मुक्त जूगु ज्ञानं हे सकसितं विमुक्त जुया
वनीगुखः वहे व्यक्ति मदुगु ज्ञान यात खंकाहे सकसिबे सं-
तःधना वनीगुखः वहे धर्म॑ हेजक मुक्तज्वीगुखः व व्यक्तिदुगु
अधर्म॑ मखु मुक्तज्वीगु हे बाशिष्ट मनुष्यधैगुली धर्म॑ हेजक
श्रेष्ठज्वीगु खः अधर्म॑ मखु शुगु जन्मेनं परजन्मेनं हे बाशिष्ट
उकिं शुगुहे तरहनं सम्भेजुया च्वंच्वनेमा मनुष्यजन्मे ॥

हे बाशिष्ट ! गथेखः कि कोसलराजा प्रसेनजितं गथे-
स्थूकि अनुपम श्रमण गौतम शाक्यकुलं प्रबजित जूगु खः धका
धैगु यथार्थ बालाक स्थूगु खंगु दु । हे बाशिष्ट ! शाक्य-
लोकपिं कोशल राजा प्रसेनजित् यागु अधोने (अनुयुत)
आनं युक्तहे जुयाच्वंगुखः । गथेखः शाक्यलोकं कोसल
राजा प्रसेनजित यात मन बचन कर्म अभिबादन प्रत्युत्थान
सदानं सकलेसं लाहा बिंतियाना सत्कार माने याईगुखः ।
हे बाशिष्ट ! उगुहे तरहनं शाक्यलोक पिसं गथे प्रसेनजित
जुजुयातः माने यागुखः उगुहे प्रकारं व प्रसेनजित जुजुं
तथागत यागु उपरे (प्रिति) सदानं सकलेसं यानाच्वंगुदु

मुकिंकि श्रमण गौतम सुजात्वा हे खः । जि दुर्जात्वामस्तुः
श्रमण गौतम बलबान् द्वनंखः जि दुर्बलद्वामस्तुः । श्रमण
गौतम सुन्दर द्वन् खः जि कुरुपद्वामस्तुः । श्रमण गौतम
सापं तः धंद्वनंखः जि सापं चिकिधना याउत्स्य चवंद्वनंखः ।
अथेमस्तुकि कोसलया जुजु प्रसेनजितं धर्म यातहेजक सत्कार-
यातः गुरुकार यातः शुगुप्रकारं तथागत यातः तः धंद्व धका
जक माने यागुखः सत्कार यागु खः ॥

हे बाशिष्ट ! शुगुप्रकारणं सीका खंका कायमाकि धर्म-
धैर्य हे मनुष्य पिंके श्रेष्ठ उवोगु खः हे बाशिष्ट । नाना अने-
अनेगु जातिया नाना अनेअनेगु नांया नाना अनेअनेगु गोत्रया
नाना अनेअनेगु कुलया छिमि त्तेलिसे अलग जुया प्रब्रजित
जुयावनी जुयाच्चवनी अलेछिपि सुखः गुद्वाखः धका सुनानं
न्यनीबले जिपि शाक्यपुत्रीय श्रमण हेखः धका शुक्यं धाईर्यु
खःला । हे बाशिष्ट ! तथागते ला गुकीखःकि श्रद्धा अपालं
जुया उकिहे गरे जुया जमेजुया प्रतिष्ठितजुया दृढजुया वनि
गुद्वां सुन्द्वाद्वाजूसां श्रमण ब्राह्मण देव मार ब्रह्मा वा संसारे
मेमेगु छुं व्यक्ति दयका (छिगाया) धैर्य नाघेजुया गबले
निर्बाणे दुःखं द्वुतय जुया वनेफैमसु वखं धैर्येगु धागु थिकगु
हेखः जि भगवान् यागु द्वुतुं उत्पन्नजुयाद्वः जि धर्म उत्पन्न
जुयाद्वः उकिं जि धर्म निमित्त धर्मया (दायाद) मालीक्
या पुत्र खः व छुयागु हेतुं धासा । हे बाशिष्ट ! जि धर्म-
काय ब्रह्माकाय धर्मभूत ब्रह्मभूत श्वसकल तथागत यागुहे

(८)

नांखः शुजोगु (अधिक) अपालं दुगुखः जिगुनांधका सीकि
धका आज्ञाजुया बिज्यातः ॥

(मनुष्य व जातियागु प्रगति)
(प्रलययागु लिपा सृष्टि)

हे बासिष्ट ! श्वलोक धैगुली अपालं दिन बितय जुया
वनेधुंकल धायव । छगुसमये श्वलोकया शुजोगु जुयावैगु
दुः श्वलोकया (संबर्त्त) धैगु प्रलयकाल ज्वीगु जुयावैगु व
वैबले व (संबर्त्त) प्रलय ज्वीगु जुया वनीभले लोकये
चोचोपिं अधिकतर अपालंहे सत्व प्राणिपिं (आभास्वर)
धैपिं देवे च्वंचोनी इपिं अन मनोमय जुया प्रोति भन्नयाना
(स्वयंप्रभ) आकाशचारी जुया शुभस्थायी जुया अपालं दिन
तक चोचोनी । व अपालं दिन बितय ज्वीगु जुया वने धुंकल
धायव लिपा छुंछगु समयले शुजोगु समय वैगु दुकि गबलेखः
शुगुलोकये (बिबर्त) धैगु सृष्टि ज्वोगु जुयावैगु वयत व
(बिबर्त) धैगु ज्वीगु जुयावैगु वलधायव (अनेक अनेक) सत्व
व आभास्वर लोकं (च्युत) धैगु छुतय जुया थन लोकये
जन्मजूवैगु वेगुखः व या थननं मनोमय ज्वीगुजुया शुगुसमय
नं थः यथे यायगु यायु उगु समये सकलथासे जलामय लःया
लःहे जक ज्वीगु जुया तचोगुहे अन्धकारं त्वपुया फैलेजुया
चोचोनी । न चन्द्रमादै न सुरजदै न छुंखनी । न नक्त्र
न तारागणपिं खनी । न रात न दिन धका सियु । न मैना
न शुक्ल न कृष्णपक्ष धकासियू । न ऋतु न वर्ष (दः) धका

सियु । न खो न पुरुष धका धैगु सियु । सत्वं सत्वहे
जक सकल उकियागु हे सकल संज्ञाजवीगु जुया जुयाहे
चोंचोनीगु खः ॥

(सत्त्वयाहे मनुष्ययागु आरम्भजवीगु आहार)

व गण्यधासा हे बाशिष्ट ! अपालं दिन बितयजवीव लिपा
व सत्त्वयागु लागी व जलामय जुया चोंचोंगु लखें गथे उकी
क्वागु दुरुई ख्वाडया वैबले व दुरु यागु द्योने पुई चिना
वैगु गथेखः वथ्यं (रसा) धैगु पृथिवी दया फैले जुया
वहे बर्ण धैगु आकार सम्पन्न दया । हानं गन्धधैगु बास्ना
सम्पन्न दया । हानं रस धैगु स्वाद सम्पन्न दयावैगु वै
चोंचोंगु खः । गथेखकि नौनि धैगु व द्योधैगु निगुलि नार्पं
सम्पन्न जुया दैच्चवनीगु गण्यखः अथे हे । हानं गथे खः कि
कष्टधैगु व कष्टि हाया निर्देषगु कष्टिजुया वयागु स्वाद गथे
चाकुगु खः व स्वादं याना ॥

हे बाशिष्ट ! उले गुद्धां गुद्धां सत्वं (लालचि) लोभि-
ज्वीगु अँैः थन छुदु धका धैगु चिंता (लोभ बिचार
तया) व रसा धैगु पुई चिना चोंगु पृथिवीयात पचिंनं
कया चाखे याना नया स्वयगु याना नयासेई वहे
उकि याना तृष्णा उत्पत्ति ज्वीगु जुयावैगु वोगुलिं ।
मेगु सत्वनं व सत्त्वयात खना खंका व सत्वनं
(रसा) धैगु पृथिवी यागु रसायात स्वाद शुया
पचिंनं तुया फेया स्वयगु याना न्हापा अथे फेया

(१०)

सोऽहं सत्त्वं दृश्यं व सत्त्वयानं अथे यागुलिं तृष्णा उत्पन्नं
ज्वीगु जुयावया ॥

हे बाशिष्ट ! उले उजोऽहं सत्त्वपिं दया वोगुलि॑ उले व
सत्त्वपिसं हानं ह्लाः छपां हे छोयावा व (रसा) धैगु पृथिवी
यातः (ग्रास ग्रासा) धैगु पेः पेः कथा हे नैगु याना हल
वहे नैह गुलि॑ याना । व सत्त्वपिनिगु व न्हापायागु
व स्वाभाविक यागु प्रभाव । अन्तर्धानं ज्वीगु जुयावना वहे
अन्तर्धानं जूगुलिं याना हे । चन्द्रमा । सुरज । प्रकट ज्वीगु
जुया । चन्द्रमा सुरज यागु प्रकट खने दै वस्यंलि । नक्त्रत्र
धैगु (तारा) नगु इत्यादि प्रकट दयावल । उले रात दिन
धैगु सिया खना वल । व रात दिनं याना मैना धैगु (ला)
दया उकि॑ याना (पक्ष) धैगु कृष्णा व शुकु धैगु सियावल । वहे
मैना व पक्षयात सिया खना वस्यंलि अतु धैगु व बर्ष (दः)
सियावल ॥

हे बाशिष्ट ! शुगुहे तरहनं हानं नं लोक धैगु या
बिबर्त (सृष्टि उद्घाटन) धैगु दयालि फुनावनीगु ज्वीगु
जुयावैगु बोगुखः गषेधासा वस्त्वं (रसा) धैगु पृथिवीयागु
स्वादे गथे गथे अपादिनतक नया चांचोनी उलिउलिहे व सत्त्व-
यागु शरीर (कर्कश) धैगु मैला कष ज्वीगु जुयावैगु वया
वयागु बर्णे (बिकार) धैगु दुःखबेदना धैगु ह्लसिया वैगु
खः । हानं गुह्यं गुह्यं सत्त्व (सुंदर) बांलाना गुह्यं गुह्यं
सत्त्व (कुरूप) बांमलाना । हानं गुह्यं खः व सुंदर ह्ल सत्त्वं

व बामलाह्व सत्त्वयातः खना व बांमलाह्व सत्त्वसिनं उच्चातः धंह्वा धका धैगु सम्भज्वी । जिपिं शुपिंसिनं सुन्दर बालाह्व (बर्णबान्) पिंखः जिपिं स्वयभले शुपिं (दुर्बर्ण) कुरुप बांमलापिं खः धका । व बालापिसं थःगु बर्णयात अभिमानं याना व (रसा) धैगु पृथ्वी अन्तर्धान ज्वीगु जुयावनी । व रसा धैगु पृथ्वी अन्तर्धान जुया वनेव वसत्व सकल (सकगथा) छगुहे ज्वीगु जुयावनी उले (चिचेयाना) लाय लाय बुया हाली अहोरस अहोरस धका । उकिंहे थउनं मनूतम्यं छुं भचा (मुरस) मिंगु स्वाद बा (चीज) पावय ज्वीवनं थथेहे हालीगुखः अहोरस अहोरस धका । इव अप्र न्हापायागु (प्रथम) पुलांगु । खः यात अःखः गु स्मरण याना याना हे जक किंतु उकियागुं अर्थयात स्यूंगु खंगु मखु ॥

उकिंया निंति हे बाशिष्ट ! व प्राणि पिनिगुया लागी (रसा) धैगु पृथ्वी (अन्तरहित) धैगु दुने अंतर्स्कर्ने हित ज्वीगु जुया वैगु वयेव (श्रहिच्छद्वक) धैगु नाम फनीसि धैगु भूमियागु (पपढि) धैगु प्रकट जुया व बर्ण सम्पन्न । रस सम्पन्न । ज्वीगु जुया । गथे खः कि नौनि नाप घ्यो (सम्पद्म) नापं दै चोंगु । हानं वयेहे मग्निनाप कछिट गथे खः वयें । हे बाशिष्ट । व सत्वं भूमि पृथ्वी यागु (पपढी) धैगु स्वाद नेगु याना वं उकि यात अपालं दिनतकं नया नयाहे चोंचोनी उकिंहे याना व सत्व यागु

(१२)

शरीर (अधिकाधिक) अपा अपालं हे (कर्कश) धैगु मैला करत पिर ज्वीगु जुया वयागु बर्णे विकार धैगु तुझे ज्वोगु जुयावैगु वोगुलिं व यागु वर्णया अभिमानं भूमियागु (पपढी) धैगु स्वाद अन्तर्धान ज्वीगु जुयावनोगु वना ॥ उले हे बाशिष्ट (व पपढी) धैगु वयागु व स्वाद अन्तर्धान जुयावंगुलिं (भद्रलता) धैगु एक छगुहे स्वादिष्ट लता धैगु प्रकट ज्वीगु जुया गथेखःकि (कलस्बुक) सरकणडा धैगु भिनालि-स्येना वैगु प्रकट जुयावै वहे वर्णसम्पन्न उवो गथे कस्तिखःवर्थेहे ॥

हे बाशिष्ट ! उले व सत्वं (भद्रलता) धैगु यात नयाहयू । वं अपालं दिनतकं नयाहे चौचोनी । उकिं वयागु शरीर (अधिकाधिक) अपाः अपालं हे कर्कश दैवैगु ज्वीगु जुया । वयागु बर्णे (विकार) रोग धैगु दुःख बेदना धैगु सियावैगु जुया वै चोनीगु खः । उकि वयागु वर्णया अभिमानं वयागु व (भद्रलता) धैगु सकल ज्वीगु जुयावैगु अन्तर्धान ज्वीगु जुयावनीगु खः व अन्तर्धानजुया मदैवनेव वफुक एक गथा ज्वीगु जुया लायलायबुया हाला-हयू । थन अहो जि थन जिगुजोगु भिंगु (भद्रलता) दै चवंगु धका । उकिंहे याना थौं मनुष्य लोके छुं दुःखे ला बनेव शुजोगु छाःतं हालाहाला हे कना कना हे चौचोनी । थन हरे जितः जिगु (भद्रलता) धैगु सकल दै चोनीगु जूसाने थौं दुःखेहे परंजुया च्वन धका मनुष्यपिसं वहे पुलांगु

न्हापायागु खः यात (स्मरणयाना) लुमं का किन्तु अथे
ज्वोगु जुयावैगु वोगु या अर्थयात स्यूगु खंगु मखु हालाहे
जक चोंचोनिगु खः ॥

(स्त्री पुरुष यागु भेद)

हे बाशिष्ट ! उकिंवया व (भद्रलता) अन्तर्धान जुया
मदैवनीगु बनेव (अकृष्टपच्य) धैगु बुनं मयास्य पिन्न-
मपिस्य वा (ग्रादुभूत) दैवैगु वया व जाकि छुं हे त्वादः
धैगु नं छुं मदया (तथा) उकीसनं सुगन्धित नस्वाना
चोंचवनी । उकिहे वया बहनीयात नयत बहनी हे कयायंका
च्वंचोनी । हानं उकिहे प्रातकाले सुथय नयत बुया पाकय-
जुया तयार झोगु जुयाहे चोंचोनीगु । उकीहेवया सुथय
नयतनं कैहया नैहे चोंचवनीगुः । हानं बहनियात बुयावया
पाकयजुया हे चोंचोनिगु लया यंका धका धैगु सम्भेज्वीगु
हे मखु । उकीयानिंति व (अकृष्टपच्य) धैगु शालीयात
अपालं दिनतक नेगु नया चोंचोगुलो । व सत्त्व यागु
शरीर (अधिकाधिक) अपा अपालं हे (कर्कश) धैगु
कष्ट वेदना दुःख ज्वीगु जुयावैगु वगु वयागु बर्णे बिकार
धैगु कष्ट पीडा धैगु सिया खनावैगु वोगु खः । हे बाशिष्ट
खोधैपि मिसाऊपिनि खोलिंग ज्वीगु जुया । पुरुष धैपि
मिजं ज्वीगु ज्वीपिनि पुरुषलिंग उत्पन्न ज्वीगु जुया । खो
पुरुषया बार बार द्विंहि' मिखावनीगु वना स्वयास्वया च्वं-

च्वनीगु ज्यानिंति । व पुरुष स्त्रोया परस्पर मिखां
स्वयास्वया चेऽचेऽगुली राग धैगु उत्पन्न ज्वीगु
जुयावया शरीर धैगुली प्रेमधैगु दया दाह ज्वीगु
जुयावल व दाहा ज्वीगु जूगुयाकारणं वं मैशुन कर्म यायगु
यानाहल ॥

हे बाशिष्ट ! उगुसमये व मैशुन कर्म याना चेऽचेऽपिंतः
खन्यवहे इमिगु उपरे । गुह्येस्यां गुह्येस्यां धुलं छाका थकै ।
गुह्येस्यां गुह्येस्यां भ्यातलं कयका थकै । गुह्येस्यां गुह्येस्यां
गोबर सौखिं कयका थकै । सकस्यानं बोः बिया हे (बृषलि)
शूद्री हतयजुया छखेहु (हे बृषलि) गथे छह सत्वं मेद्धा
सत्वयातः अथे याईगु यातः बजया थौनं लोकय गनंगनं देशे
(नबोढा) बोढ मज्जुपिं बंधुयातः जोना वनेगु बखतसः
धुलंछाका भ्यातलं छाकै वहे न्हापायागु पुलांगु ज्यायात
स्मरणतया लुमंका किं तु उकियागु अर्थ छुं स्यूगुमखु हे
बाशिष्ट ! उगुसमये गुगुखः धर्मे धका धैगु सम्भे ज्वीगु
जुयावैगु वहे आ धर्म सम्भे ज्वीगु जुयावैगु खः हे बाशिष्ट
गुगुखः व सत्वं उगु समये मैशुन कर्म यात याना व सत्वं
स्वला तकनं निलातकनं व गाँयापिने सःतिक हे वैगु मखु वयके
बीगु नं मखु उगु समये व बारबार बराबर बराबर कुतुंवनीगु
वना वनाहे चोचोनि व अधर्मे हे परितज्जुया वना चोचोनी
उकिं वं व अधर्मयातः त्वपुया तयमागु या लागो चधैगु
दयकेगु धैगु आरम्भयात ॥

(वैयक्तिक सम्पत्ति यागु आरंभ)

उले हे बाशिष्ट ! गुह्यं गुह्यं आलसी थक बिबेकहीन यागु मने थ थे लुयावल व चे धैगु दैवस्यंलि बहनी सुथय निको-यातं छकोलंहे गाक वनयगु बिहि शालि कैहयगु या लागी शुजागु ज्ञान पितकया छाय जिं निको दुःख स्यू वनेगु । छकोलंहे बहनि सुथ निको यातं गाक कै महयगु धका अः पुगु ज्ञान पितकया नेगु या लागी व शालि बिहि कै ज्वना वैचोन । उले मेह्म प्राणिं व प्राणिया थासे वना धालकि वा भीसं नेगु शालि बिहि कावनेतः तु धका धाःगु समये । हेसत्व जिंला निको यातं गाकः छकोलंहे हया तयधुन धका न्यंकल ॥ उले हे बाशिष्ट ! व सत्वनं व सत्वयागु अःपुगु ज्याधका खना सियाः वंने व नेगु शालि बिहि निकोयातं गाक छकोलं कैहया अव ज्याला सापं अःपुगु खास गु ज्यादे खःधकाधैगु सम्भेजुया हे बाशिष्ट ! उले हानं मेह्म प्राणि नं गनखः व पुरुष चौंचौंगु स्थानखः अनवना वैत धालकि वाहे प्राणि नेगु शालि कावने तु धका धात्यंलि वं वैतनं जिंला छकोलं हे निन्हुयात हे गाक कैहै तयधुन धका न्यंकल । हे बाशिष्ट ! उले व सत्वं नं व प्राणियागु अः पुगु ज्याधका खना सिया छकोलं हे व प्राणिनं पेन्हुयात गाक व शालि नैःगु कैहया चौंचौंन व खना थोज्याला अपालं हे भिंगु अःपुगु खः धका मेमेपिसनं सिया खना च्यान्हुयात गाक वनेगु शालि कैहयगु

(१६)

जयायाना । उले व प्राणिं व शालि छगुथासे जंमा
याना नैचोंचोनेगु ज्यायाना हल ॥

उले हे बाशिष्ट ! व जाकिया उपरे मः हिम धैवैगुजुल ।
उले हानं गनं गनं जिमिने छकोलया काय धुंथाय । हानं
वनेगु शालि बिहि दै वैगु व जंमायाना तैतयगु ज्यायाना व
स्थान (खालि) ज्वीगु जुयावैगु वंगु सिया खना वल ।
व शालि बिहि यागु बु उले खंड खंड अलग अलगथाना कायगु
ज्वीगु जूया वल । हे बाशिष्ट ! उले व सत्व सकल मुना
लायलाय बुया हाल जिपिं प्राणिपिंके पाप व धर्म धैगु ।
सुख व दुःख प्रकट जुया वैगु वैचोन न्हापाजिपि॑ सकलया॑
मनोमये दुःख सुख छुं मदु । अपालं दिनतकं म्वाना चोंचोने
दुःअपालं दिन बितय ज्वीगु जुया वनेव लखय (रसा)
धैगु पृथिबी दया (बर्ण) धैगु आकार सम्पन्न ज्वोगु जुया
उगु हे पृथिवी रसायात जिमिसं पे:पे: कया नेगु नैचोंचोनागु
व हे स्वभाविक यागु प्रभावं व अन्तर्धान जुयावन व स्वभाव
अन्तर्धान जुयावंगुलिं । चन्द्रमा सुरज इत्यादि नक्त्रत्र
तारा चाहेद्दि ने मैना पक्त ऋतु वर्ष (द) दया । व रसा-
धैगु पृथिबीयात जिमिसं अपालं दिनतकं कयाकया नैचवंचवना
उले उकियाना जिमिके पाप अकुशल धैगु जुया धर्मया
प्रादुर्भूत जुया मदैवंगु कारणं याना (रसा) धैगु पृथिबी
अन्तर्धान जुया मदैवन । व अन्तर्धान जुया मदै वंगुलिं
भूमि धैगुली (पपढी) धैगु नया चोंचोनागु वहे पाप

(१७)

अकुशल धर्म यात । प्रादुर्भूत जूगु कारण । भूमियागु
पपढो धैगुनं अन्तर्धान जुया मदैवन । व मदै वंगुलिं भद्रलता
धैगुनं अन्तर्धान जुयावन व शालि धैगु नेगु यात नया अपालं
दिनतर्कं नया चोंचोना । उकिं जिपिं (पाप अकुशल)
धर्मे प्रकट जूगुलिं । उकिंहे जाकिया उपरे म हिम दैवैगु
बल आ मजिल वा भोसं शालि बिहि यागु बुयात इना
खन्द खन्द याना कया मिलेजुया (मर्यादा) धैगु तया
इनाबी धका धया उले व लोकपिसं (शालि बिहि) धैगु
नेगु इना कया मिले जुया चोंचोंगु ॥

उले हे बाशिष्ट ! गुहां गुहां लालचि जोभिपिं सत्त्वपिसं
थःगु भागयातः बांलाक सचेयाना मेगु मेपिनिगु भागयात
लाका लाका नया नया चोंचोन । लोकपिसं वयात उत्तना
धाल हे सत्त्व । छं शुजागु पाप कर्म याना जुयाला ।
गुगुखः मेपिनिगु भागयात लाका कया नैचव नाला छं धका-
धया । आवंलि छं अथेयाना कायमते धका बांलाक उत्तमगु
रूपं धास्यंलि व सत्त्वं व सत्त्वयात हानं हेनं वं जवाफ बिलः
लिपानं हानं हेवं मेपिनिगु भाग लाकाहे कया नैहेबिल ॥

उले हानं लोकपिसं वयात जोना हानं हेनं धालकि छं व
पाप कर्म छाययाना धका निको धासेनं हे मानेमजू हानंहेनं
अथेहे यातः तिनि व स्वको तकनं अथयहे सम्भे याकलनं ।
अथेहे यायगु चाल जुया यानाहे चोंचोंगुलि । गुह्येस्यां
गुह्येस्यां वयात लाहाति दाईगु यानाहन । गुह्येस्यां गुह्येस्यां

(१८)

कथिनं दायगु यानाहल । गुह्येस्यां गुह्येस्यां कयकैगु याना-
हल । हे बाशिष्ट ! अबलेसं निसें थक् लुचा खुमिष्या
खलहाईपि दया (दन्दकर्म) धैगु सभा सास्तबीगु ज्वीगु
जुयावैगु वोगुखः ॥

हे बाशिष्ट ! उकिं व प्राणिपि सकलें एकठा उवोगु
ज्वीमाल धका धैहैगु धैहः गुखः । प्राणि धैपिनि पाप धर्म
प्रकट जुयावल गुगुखः कि मभिंगु मभिनावैगु खुयाकायगु
काईगु अतः उकिंयाना जिपिं उजोपि छ्वाप्राणिया (निर्बाचित)
धैगु मभिंगु स्वभावं याना गुगुखः जिमित
(निन्दनीय) गु निन्दा याईगु कर्मयात (उचित)
उत्तमगु भिंगु कर्मयात कना । व पितिना छोय योग्यगु ।
कर्मयात पितना छोया । वहे पितिना मदयका छोयागुलि
हे । लोके भीत भोसं व थःगु (शालि) धैगु सारगु ज्यायागु
भाग भाग्य सकसितं ईनावी माःगु खः ॥

(जुजु) छत्रिया उत्पत्ति

हे बाशिष्ट ! उले व प्राणि गुगुखः उत्तमगु बर्ण याह्य
ज्वीगु जुया (सुन्दर) बालाहा (दर्शनीय) दरसन याय
योग्यह्य प्राशादिक दर वारे चोनिहा (महाशत्तिसाली)
महाबीरह्य ज्वीगु जुयाचवंद्ध वैथाय वना बिन्तियायू हेसत्व
(उचितानुचित) भिंगुयां महाभिंगु चित यातः थिकगुरुपं
अनुशासनयाना (निन्दनीय) निन्दाज्वीगु कुकर्म यात
निन्दायाना (उचित) भिंगुकर्म यात कना क्यनाबिया

पितिना छोयमागु चित्तयात पितनाछोया जिधिं । छःपिनिगु (शालि) सा रगु भाग्य यात दयकाव्यु । बीधका सापं हे उत्तमगुखँः धया वहेखँः सकार याना कया व खँः यात (उच्चितानुचित) उत्तमगु चित्तयां उत्तमगुचित उत्तीका वयात हे अनुशासन याना चोनी लोके उकिं हे याना (शालि) धैगु सारगु (भाग) भाग्य दयका बीगु बिया चोचोनीगु । हे बाशिष्ट ! महाजन पिनिगु द्वारं (सम्मत) मिले ज्वीका मिलेजुया (महासम्मत) महातधंगु संग थन दैगु दुगु वक्त्रया न्हापायागु ना धकाः धाईगु धाःगु खः वहे ज्वत्रया अधिष्ठित मालिक यात हे ज्वत्रिय ज्वत्रिय धका धया वयात हे धागुखः ज्वत्रि जुजुत्रका धर्मयाना मेपिनिगु (रज्जन)...याना चोगुलिं अतः उकिं वैत जुजु जुजु धका धया वया त श्वमेगु ना नं जूगुखः । हे बाशिष्ट ! शुगुहे तरहनं याना शुगु ज्वत्रि ये मंडलयागु ना पुर्णागु न्हापायागु आखःलं (निर्माण) धैगु निरने जूगुखः वहे पुरुष पिनिगु हे खः ना मेपिनिगु मखु व ना धर्मं हेखः दैवैगु अधर्मं मखु । हे बाशिष्ट ! मनुष्य धैगुत्ती धर्म हे श्रेष्ठखः शुगु जन्मे नं हानं परजन्मेनं ।

ब्राह्मणया उत्पत्ति

हे बाशिष्ट ! उले वहे प्राणिपिनि गुह्येस्यां गुह्येस्यां मने मती शुजोगु जुया वलकि व प्राणि पिनि पाप धर्म प्रादुभूत जुया वन व धर्म अधर्म छुं छुं मसिया वंगुलिं गुगुखः खु जुयावल-

(ल्लतः) चकियानिंति जिपि॑ पाप अकुशलगु धर्मे यातः तोता
 चोने धका॑ । व लोकपिसं पाप अकुशल धर्मयात तोता वना॑ ।
 हे बाशिष्ट ! व पाप अकुशलगु धर्मयात तोता (बाह॒) धैगु
 बधे याना चुईके॑ः छोगुलिं व प्राणियात ब्राह्मण ब्राह्मण धका॑
 व प्राणि॑ या न्हापा॑ यागु ना॑ जूगुखः वं जंगले पर्णशाला॑ धैगु
 चोनेगु कुटि॑ दयका॑ः अनहे॑ ध्यान याना चोंचोनिगु॑ । वयाके॑
 (अंगार॑) धैगु नानाचिज तंता॑ दैगु छु॑ दुगुमखु॑ कु॑ वयके॑
 मागुनं छुमदु॑ मुसः इत्यादिनं छु॑ छु॑ दुगुमखु॑ वं बहणि॑ नयत
 बहनीहे॑ सुथय नयत सुथयहे॑ । गनं गामे बा॑ गामं सतिकः॑
 बा॑ राजधानी बा॑ गनंवना॑ भोजन यायगु॑ कै॑ हया॑ नया॑ हानं
 वहे॑ जंगले थः॑ गुपर्णशाला॑ कुटीस वया॑ ध्यानयाना॑ चोंचवनी॑ वहे॑
 लोकंखना॑ मनुष्य॑ पिसं धालकि॑ थोसत्वं जंगले॑ वनावना॑ पर्ण-
 शाल॑ धैगु चोनेगु कुटि॑ दयका॑ ध्यान याना॑ याना॑ चोंचोनी॑ इवैके॑
 (अंगार॑) धैगु जंजाल॑ छु॑ दुगुमखु॑ कुवैगु॑ वयके॑ मागुनं छु॑ दुगु
 मखु॑ । (मुसः॑) वास्त्रीगु॑ इत्यादिनं छु॑ दुगु॑ मखु॑ । ध्यान
 हेजक याना॑ चोंचोनिह्य॑ । ध्यान हेजक याना॑ चोंचोह्य॑
 धका॑ धाईगु॑ धागुलिं वयागु॑ इव मेगु॑ ना॑ नं जुयावोगु॑ वयात॑
 (धायक॑) धका॑ धैगुनं वैगुनां॑ जुयावोंगुखः॑ ।

हे बाशिष्ट ! वहे॑ सत्व हे॑ गुह्यं॑ गुह्यं॑ गुलिं॑ गुलिं॑ जंगले॑-
 वना॑ पर्णशाला॑ धैगु चोनेगु कुटी॑ दयका॑नं॑ ध्यानयात॑ पुरे॑ याय
 मफु॑ गुलिं॑ गामे बा॑ सतिक वया॑ ग्रंथ सफु॑ दयका॑ चोंचवनी॑
 ध्यानमयास्य॑ । व ध्यान मयागुलिं॑ याना॑ वयागुना॑ अध्यापक॑

(२१)

धका धैगु इव स्वंगृगुनां जूगुखः । हे बाशिष्ट ! उगुसम
वयात नीचद्वाधका धैगु सम्भे जुयत्तोनि । किंतु यौं कर
व यस्तहे श्रेष्ठ तःधंद्वाधका सम्भेजुया चेऽचेनी हे बाशिष्ट
शुगुहे तरहनं इव ब्राह्मण मण्डलया पुलांगु न्हापांयागु आर
नं (निर्माण) धैगु निर्णें ज्वीगु जुयावोगुखः वहे प्राणि
पिनिगु हे नांखः मेपिनिगु मसु वना धर्म हे दैगु नां
अधर्ममसु हे बाशिष्ट ! धर्म धैगु हे मनुष्य याके हे (श्रेष्ठ
तः धंगुखः शुगुजन्मेनं हानं परजन्मेनं ॥

(बैश्ययागु उत्पत्ति)

हानं हे बाशिष्ट ! वहे प्राणिपिंके गुलि गुलि मैशुन कर
याना नाना अने अनेगु कामोपभोगे लगेजुयावनी हे बाशिष्ट
व मैशुन कर्मयाना नाना अनेअनेगु कामधैगु ज्याय लगेजुर
वंगु कारणं बैश्य बैश्य धैगु नाम जूगुखः हे बाशिष्ट ! शु
तरहनं इव बैश्यधका धैगु मंडल पुलांगु (अग्रण्य) प्रथम
आखलं व बैश्य धकाधैगु नां जूगुखः हे बाशिष्ट ! अथेजूसा
धर्म हे मनुष्य ले (श्रेष्ठ) तः धंगुखः शुगुजन्मेनं परजन्मेनं ।

(शूद्रयागु उत्पत्ति)

हानं हे बाशिष्ट ! वहे प्राणिपिंके हे गुगुखः चुद्र मभिं
आचार विचार जुया व चुद्र आचारं व चुद्र आचार याः
याना शुद्र (अक्षरे) आखलं शूद्रधैगु उत्पत्त जूगु हे बाशिष्ट
शुगुहे तरहनं शुन्द्र शुन्द्र धका धैगु जुया वोगुखः । अश्य
जूसां हे बाशिष्ट ! धर्महे मनुष्यले उत्तम श्रेष्ठ खः ॥

(२२)

(श्रमण संन्यासीया उत्पत्ति)

हानं हे बाशिष्ट ! छगु समयदुकि गबलेखः कि चत्रिय धैपिसंनं जि श्रमण जूवने धैगु मती सोचेयाना व थःगु धर्म-यात निन्दा निन्दितयाना चेलिस्य अलग चोना प्रब्रजित जुयावनी वश्यं हे ब्राह्मणं वश्यंहे वैश्यं वश्यं हे शूद्रपिंनं । हे बाशिष्ट ! वहे प्यंगु बर्णयागु मंडलंहे श्रमण धैगु मंडल उत्पत्ति जुयावोगु वैगुखः वहं प्राणिपिंके । हे बाशिष्ट ! उकिं धर्म धैगुहे मनुष्यपिंके श्रेष्ठ उत्तम तःधंगुखः धका धैगु धका सीकि ॥

(जन्म प्रधान मखु कर्महे पधोन खः)

हे बाशिष्ट ! चत्रिय धैपिंनं काय शरीरं (दुराचार) मभिंगु कर्म वचनं मनं (दुराचार) धैगु मभिंगु ज्यायागु आचारयाना उवीभले हानं मिष्यादृष्टि तैज्वीबले व मिष्यादृष्टि धैगु भूठगु ज्याखःैः धारण याना अनुकूलगु आचारयाना उवी वयागु कारणं मृत्युजुया सिना वनेबले (दुरगति) धैगु दुःखगु गति नरकेैः उत्पन्नजुयावै वश्यंहे ब्राह्मण धैपिंनं । वैश्य धैपिंनं । शूद्र धैपिंनं । श्रमण धैपिंनं नरकय लावनीगुखःैः ॥ हे बाशिष्ट ! हानं चत्रिय धैपिसंनं कायं सदाचार भिंभिंगु ज्यायात आचर्णयाना सम्यकूटष्टि यात दथका तैर्चोच्चवनीबने व सम्यकूटष्टि यागु कारणं मृत्युजुया सिनाहेवंसा स्वर्गं धैगु उत्तमगु सुखेऽः उत्पन्न जुया वनीगुखःैः वश्यंहे ब्राह्मण

(२३)

धैपिंनं । वश्यंहे बैश्यधैपिंनं । वश्येहे शूद्र धैपिंनं । वश्यंहे
अमण धैपिंनं । ज्वीगु धका सीकि ।

हानं हे बाशिष्ट ! चत्रिं धैपिसंनं काय-बचन-मनं भिंम-
भिंगु कर्म निगुलिं याना (सचा व भूट्) नीगु (मिश्रित)
मिलेजुयाचोंगु दृष्टि यात धारणा तया चवंगु व कर्मयाना
कायतोत्ता मृत्युजुया सिनावने भले सुख दुःख निगुलि' भोगे
याईक्ष ज्वीगु जुयावनिगु व अथे । ब्राह्मणहे जूसाँ । बैश्यहे
जूसाँ । शूद्र हे जूसाँ । अमण हे जूसाँ ।

हे बाशिष्ट ! हानं चत्रिहे जूसाँ काय बचन मनं संयत
जुया स्वीक्षेगु (बोधि पाक्षिक) धैगु धर्मयागु भावना
यात भावना याना उकिहे भावितजुया चवनीवले । शुगुहे लोके
निर्बाणयात प्राप्त ज्वीका काई । ब्राह्मण धैपिसंनं । बैश्य धैपि-
संनं । शूद्र धैपिसंनं । अमण धैपिसंनं । धका सीकि ॥

हे बाशिष्ट ! वहे रेंगु बर्णेहे गुक्षास्यं भिन्नु अहृत चोणा-
स्व ज्वीगुजुया (समाप्त) धैगु ब्रह्मचर्य यागु कृतकृत्य धैगु
गुगुखः (भारमुत्त) कष्ट पीडा धैगु ज्वीगु रागादि यात हीन
नष्टयाना (परमार्थ) धैगु अनन्तगु अर्थयात प्राप्तदयकाः भव
बन्धनं मुक्तगु ज्ञान यात ज्वना ज्ञानीक्षजुया विमुक्तजुया वनीगुखः
वहेखः दक्षिबेसं श्रेष्ठगु कार्यधका धाईगु धागुखः व धर्मं हेखः
ज्वीगु अधर्मं मखु । हे बाशिष्ट ! धर्म धैगुहे मनुष्यले हे श्रेष्ठ-
खः शुगु जन्मेनं परजन्मेनं ॥

(२४)

हे बाशिष्ट ! ब्रह्मा सनत्कुमारं नं गाथा व्वना धैहःगुदु
गोत्र जक्यात जोना वना च्चनीपिं क्तत्रि धैपिहे श्रेष्ठत्वः
गुग्खः बिद्याधैगु मिंभिंगु आचारयात जोना मुक्तजुया चौंचांपिं
देव मनुष्यलेहे श्रेष्ठत्वः धका धागुदु । हे बाशिष्ट ! व गाथा
ब्रह्मा सनत्कुमारं नं ठीकगु धागुखः । मिले मञ्चीक धागुमखु
(सार्थक) सारगु रूपं हे धागु खः । (अनर्थक) असा-
रगु रूपं धागुमखु । वयात जिने अनुमोदन यानागुदु गोत्रयात
उवना धका इत्यादि श्री सर्वज्ञजुया विज्याकह्य । भगवान्
धका धायका विज्याह्यं आज्ञा जुया विज्यागु व्याख्यान धर्मं
घोसनी यात न्यना । व बाशिष्ट व भारद्वाज त्राहण निद्वा
संतुष्टजुया भगवान् यागु भाषण्यात अनुमोदन याना
चौंचोन ॥

(शुभ मङ्गलं परमाभिष्यक)

— —

(चुल वेदाल्पसूत्र)

नमो तस्स भगवतो अरहतो सम्मा सम्बुद्धस्स

(नमो रत्नत्रयाय)

छगु समये श्रीभगबान् राजगुहया करण्डक निवासस्थान
बेणुबने विहारयाना चोना विज्यागु समये । उपासका विशा-
खा धैश्च महा जननी वया । श्रीभगबान् यातः नमस्कार कुशल
बार्तायाना छगु स्थासे फेतुना, श्रीभगबान् याके विंतियातः ॥

हे भगवान् ! जिं धम्मादित्रा भिज्ञुणी धैश्चस्याके न्यनागु
प्रश्न या उत्तर व्यूगु श्वर्खः थिकगु खःमखु श्व खःया शंखा
निर्णय याना विया विज्याहुँ धका विन्तियातः गष्येधासा,
जिंव धम्मादित्रा भिज्ञुणी याके नेना कि । छःपिसं वरावर
वरावर, सत्काय, सत्काय धका धै विज्याईगु दु व छुयात
सत्काय, सत्काय, धका धैविज्यातः धका व धम्मादित्रा भिज्ञ-
णीयाके न्यना गु व छःपिसं धैविज्याईगुनं वहे खःमखु धका
धैगु सीके धका जिथन वयागु । हे भगवान् ! व सत्काय,
सत्काय, धका छुकियात धैविज्यानागु धका विशाखानं विन्ति-
यास्यंलि ॥

(२)

श्रीभगवान् ! आज्ञादयका विज्यातः । हे विशाखा ! व सत्काय धैगु गुजोगु धाःसा एव शरीर (देह) रूप जुया दैवैगु या कारण उपादानस्कन्ध धैगु (५) न्यागु दु । छुछु धाःसा । हे विशाखा ! रूप उपादान स्कन्ध धैगु । (१) वयागु कारणं बेदना उपादान स्कन्ध धैगु । (२) वयागु कारणं विज्ञान उपादान स्कन्ध धैगु । (३) वयागु कारणं संज्ञा उपादान स्कन्ध धैगु । (४) वयागु कारणं संस्कार उपादान स्कन्ध धैगु नापं याना । (५) उपादान स्कन्ध धैगु दु ॥

व न्यागु उपादान स्कन्ध या कारणं दैवैच्चंचोंगु विषय यागु कारण एव देह शरीरे दैवैच्चंचंवंगु खुगु इन्द्रिय यागु ज्ञान दैच्चंवंगु शरीर यात जिं सत्काय धका धैगु खः धका न्यंका विज्यास्यंलि ॥

हानं विशाखानं विन्तयात । हे भगवान् ! छःपिसं हानं सत्काय समुदय, सत्काय समुदय, धकानं बराबर आज्ञाजुया विज्याईगु दु छुयात सत्काय समुदय धैविज्यानागु धका विन्तयास्यंलि ॥

श्रीभगवान् ! हे विशाखा । व सत्काय समुदय धैगु ग-
न्यागु धासा (रूप, बेदना, विज्ञान, संज्ञा, संस्कार,) धैगु न्यागु या द्वारं दैवैच्चंगु खुगु इन्द्रिय मिलेजुयाचोंगु चहु, श्रोत्र, प्राण, जिह्वा, काय, मन, धैगु खुगु इन्द्रिय यागु द्वारं याना सुख धैगु विषयले मने चिन्ता ज्वीगु जुयावैगु

बोगु । इच्चा याःगु कारणं रागादि लोभ जुया वहे अन्धकारगु अविद्या तोपुया । छुकीसं सुलिस्यं संयुक्त मिले जू वनीगु व बिषय कारण यातः एव चित्तं अभिनन्दन याना चवंगुया कारणं । एवचित्तं चित्तयागु संस्कार यात दयका दैवैचवंगु संस्कार धैगु खः । हे विशाखा ! व आवागमन मदुगु दुःख यागु कारण माला चोंचोंगु सुखधैगु बिषय यातः इच्चादुझ व गुह्य खः (नन्दीराग) धैह्य तृष्णां काम रागे तृष्णां याना भव धैगु जाते जन्मउत्रीगु जुया वहे जन्मं हानं वहे (नन्दीराग) धैह्य तृष्णायात पितकया (बिभव) धैगु बिषयले चाचाहिला चवं चोने मागु मालीगु या कारणं । अनेगु प्रकार यागु बिषय सुख यागु धन दैलथ् दयके मागु मालीगु ज्वीगु जुया वैगु वौगुलिं वहे दयका हःगुलिं दैवैगु वौगु । दुःख बेदना यागु कारण (उपादान) धैगु दया, दया, फुना, फुना, नाश, नष्ट तुं, जुया, जुया, वनीगु वनाचोनीगु, वयाच्चवंचवंगु, यात असंसार दुःखया कारण खः वयात हे तृष्णा याना, याना, प्रहण ज्वीगु जुयाच्चवंगु जुयाच्चवंहा गुह्याखः व तृष्णा कारह्य आत्माबाद् ज्वीगु जुया-चोंचोंहा स्वार्थीगु देह शरीरयात हे खः (सत्काय समुदय, सत्काय समुदय) धका धैगु खः धका न्यंका विज्यास्यंलि । हानं विशाखानं विन्तयात ॥

हे भगवान् ! हानं छःपिसं (सत्काय निरोध, सत्काय निरोध) धकानं बारंबार आज्ञाजुया विज्याईगु दु । छुकि-

यातः सत्काय निरोध, सत्काय निरोध, धका धैविज्यानागुखः धका विन्तियास्यंलि । श्रीभगवान् । आज्ञाजुया बिज्यात ॥

हे विशाखा ! व गुगूख आत्मा धका धैच्छंगु व विचार फुना वनीगु फुना वने व वयात सत्काय निरोध धका धैगुखः । हे विशाखा व फुनावनीह्वा आत्मा यातः फुकाछोईह्व व गुह्यखः प्रज्ञा धैह्व नित्यगु, नित्यजुया, वैह्व व गुगूखः (बैराग्य) धैगुलिं याना वोगुहेखः (नन्दीराग) धैह्व तृष्णा यात तोतातः त्याग याना फुका छोईगु (अनालया) धैगु सदानं सर्वत्रेसं व्याप्तजुया आकार छुं खन्यमदयकः (प्रतिनिसचर्ग) धैगु सदानं सर्वत्रे सं अनिते, अनिस्थगु परार्थ यातः त्याग याना मुक्ति (अनालया) धैगु गुह्यखः आत्मा धैह्वयातः एव शुजोह्वा धका धैगु सिया वयातः निरोध ज्वीगु जुया । व (नन्दीतृष्णा) उथयजुया दनावै धैगु संखा सम्भवहे छुपरार्थेसं रेणु प्रमाण हे छुं छुं मदैवने धुं कुगु अन्ते तक यात त्याग ज्वीगु ज्वी धुं कुगु यातः । (सत्काय निरोध) धका धैगुखः धका धैविज्यास्यंलि । हानं विशाखानं विन्तियात ॥

हे भगवान् ! हानं छःपिसं । (सत्काय निरोध गामिनी प्रतिपद्, सत्काय निरोध गामिनी प्रतिपद्) धकानं बराबर धैविज्याईगु दु । छुकि यात सत्काय निरोध गामिनी प्रतिपद् धका धैविज्यानागुखः धका विन्तियास्यंलि । श्रीभगवान् । आज्ञाजुया बिज्यात ॥

हे विशाखा ! व सत्काय निरोध गमिनी प्रतिपद् धैगु
 गथेधाःसा । व नाशबान् द्व आत्माबाद यागु विचारे भय-
 कया उकियातः मायाकया व यागु लागी रागादि पितकया
 लोभ अविद्यायः वना चोनिद्व व गुह्यखः वृष्णायातः फुक्ता-
 छोईद्व । गुह्यख व द्वुकिसंनं भुल मदुद्व (अलाभ, अदोश,
 अमोह) ज्ञानयातः दर्शन याना प्राप्तदयका (कार्य)
 धैगु सम्यक् ड्यायामम्ये कौसिस् याना सत् व्यवहार यागु
 (मार्ग) धैगु लैः यं कैद्व गुह्यखः व प्रज्ञा ज्ञान यातः
 (सत्काय निरोध गमिनी प्रतिपद्) धका धैगुखः ।
 हे विशाखा ! व सत्काय निरोध गमिनी प्रतिपद् धैगु गुगुखः
 व प्रज्ञा ज्ञान यात दयका (आर्य) आदि, आदिनिस्यं,
 तथागत अर्हत् सम्यक् सम्बुद्ध पिं सकस्यानं चलेयाना वै
 चोच्चवंगु, चलेयाना चोच्चवंगु । चलेयाना वनाचोंगु । गुगुखः
 व आर्य अष्टाङ्गिक मार्ग धैगु लैः व गुजोगु धासा (मुत्तिं
 अनालया) धका धैगु खः वयागु विधि विधान (द) च्यागु
 दु । हे विशाखा गथेधासा । प्रथम न्हायां सम्यक् द्विट
 धैगु । (१) सम्यक् संकलप धैगु । (२) सम्यक् बाकय
 धैगु । (३) सम्यक् कर्म धैगु । (४) सम्यक् आजीविका
 धैगु । (५) सम्यक् ड्यायाम धैगु । (६) सम्यक् सृति
 धैगु । (७) सम्यक् समाधि धैगु । (८) यो च्यागु दु ।
 हे विशाखा वहे सम्यक् सकितं याना व दुःख वेदनायेः जात
 जन्म ज्वीगु, ज्वीकैगु, जुया चोने मालीगु । गुगुखः व दुःख

(६)

कारणु (उपादान) यागु कारण व दुष्टगु तृष्णायात
निरोध याना मदयका मदै वनीगु यात (सत्काय निरोध
गामिनी प्रतिपद्) धका धैगुखः । हे बिशाखा व
गुगूखः संस्कारादि न्यागु उपादान स्कन्ध धैगु लिसे सम एक
॒॑ जागु छाः॒त्, सीकां सीके हे, खंकां खंके हे, थाकु कः,
मिलेजुया च्वंच्वंगु व गुगूखः (छन्दराग) धैगु थथे,
अथे, धका धैगु सिया च्वंगु, बिज्ञान यातः व प्रज्ञा याना
निरोध याय मफे व । व बिज्ञानं हे । तृष्णा उथेजुया मोह,
माया, सहितगु ज्ञानयाना प्रेमजुया । बरो बिश्वासनिं जुया-
च्वंगु बिषय न्यागु कारण दैवै च्वंगु चोनीगु । रूप उपादान
स्कन्ध फुना वनीगु वंगु यातः (निरोध गामिनी प्रतिपद्)
धका धैगुखः हे बिशाखा । धका धैबिज्यास्यंलि । हानं
बिशाखानं बिन्तियात ॥

हे भगवान् ! व सत्कायले अथे सम एक हे द्यं जुया,
अलग मखया, छगुहेद्यं जुया, च्वंच्वंगु आत्मा यागु कारण
व तृष्णा गथेजुया व सत्काय लिसे अलग ज्वीगु जुया मदै
वनीगु खः । व सत्काय ले गथयजुया सम्यक् दृष्टि धैगु प्राप्ति
ज्वीगु जुया वैगु खः धका बिंतियास्यंलि श्रीभगवानं आज्ञा
जुया बिज्यात ॥

हे बिशाखा ! व तृष्णा धैगु गथेजुया फवीगु फुना वनीगु
घासाः आर्य धैगु आदि ज्ञानयातः दर्शन याय माया
लागी (बुद्ध धर्म संघ) याके शरण कया आदि बुद्ध पिंत

दर्शन याय धैगु बिचारे चित्त वना उकीहे व चित्त (बं चित्त) धैगु मिले ज्वीगु मिले जुया आर्य धर्मे (अपरिचित्त जुया) चित्त वहे ज्ञाने मिले ज्वीगु जुया, उकिं ल्याहा मवैगु ज्वीगु ज्वीका, (अविनीत) धैगु व आर्य धर्मे मलातल्ले सत्पुरुष पिंत दर्शन याना इमिगु स्वभाव ज्वीगु ज्वीकेगु स्यवा तहल् याना वहे ज्ञाने (बं चित्त) जुया वहे सत्पुरुष पिनिगु धर्मे (अपरिचित्त) याना गुगुकाले सं हे व ज्ञानं छुतय मब्बीणु याना च्वनेगु ॥

वहेखः हे विशाखा (सम्यक् दृष्टि) धैगु सत्य नित्यगु स्थान यातः खनीगु खंगु व गुगूखः प्रज्ञा, धैगु ज्ञानयाँ, ज्ञान, जुया च्वंच्वंगु प्रज्ञा, ज्ञान यातः, दै वैगु यात सम्यक् दृष्टि धका धाईगु धाःगु खः । (ब अविनीत) धैगु सत्पुरुष पिनिगु धर्मयातः अप्राप्ति जुया अज्ञ अज्ञाने लाना (अनादि) धैगु आदि अन्त मदैच्वंच्वंगु (पृथग् जन) धैपिं चित्त मल आपालं दया अन्धकारं त्वपुया चोंचोंपिं । अज्ञ, अज्ञानी, पुरुष पिसं व आत्मा धैगु यात । रूपनं आत्मा हे खः धका खना । बेदना यातनं आत्मा हे धका खना । संज्ञा यातनं आत्मा हे धका खना । संस्कार यातनं आत्माहे धका खना । विज्ञान यातनं आत्मा हे धका खना ॥

हे विशाखा ! व न्यागु स्कन्ध यात निरोध याना व जिजिगु मखु धैगु व ज्ञानं सीका खंका हय मागुली । वयात सीका खंका हय मफुगुलिं सकलेैः सं आत्मा हे धका जक

खना प्रज्ञायातः मदया ज्ञान जक दया वयात छुतय यायगु
अन् उपाय जुया उपाय मख ना मसिया (अनादि) धैगु
आदि अन्त मदैचवंचवंगु अज्ञ, अज्ञाने, लाना चवंगु खः
लोक धैगु ॥

हे बिशाखा ! इव लोक धैगुली गथेजुया चवंचवंगु खः
धका धैगु विचार बांलाक तयाः छको बांलाक कवथीकः
छको व आर्थ्य अष्टागिक मार्गे उकियागु बिधिबिधाने बांलाक
छको गौर पूर्वकं स्वया खने मात्रं हे इव लोकय ज्वीगु, जुया
वैगु, वै चोंचवनीगु, चवंचवंगु यात, यथार्थ खना सिया वैगुहे
खः । व आर्थ्य अष्टाङ्गिक मार्ग धैगुलौ (सम्यक् दृष्टि)
धैगु व (सम्यक् संकल्प) धैगु व (सम्यक् बाक्य)
धैगु स्वंगु व महा उत्तमगु परम आनन्दगु फल यात प्राप्ति
जुया वैगु खः व (सम्यक् दृष्टि, सम्यक् संकल्प, सम्यक्
बाक्य) धैगु स्वंगलिं याना शुजोगु परम आनन्द ज्वीगु
स्कन्ध धैगु दुःख धाको हे फुईगु, फुकाच्चनीगु, चोंगुया,
कारण खः व स्वंगु ॥

हे बिशाखा ! व स्वंगु स्कन्ध छुछु धालसा प्रथम न्हापा॑
(शील स्कन्ध) धैगु । (१) (समाधि स्कन्ध) धैगु,
(२) (प्रज्ञा स्कन्ध) धैगु नाप॑ याना । (३) इवहे स्वंगु
स्कन्ध॑ याना सर्वत्र दुःखधाको छुतय जुया वनीगु वना चवंगु
या मूल उपाय ज्वीगु जुयाच्चवंचवंगु मार्ग धैगु दुःख फुकेगुया
लैः खः धका सीकि ॥

हे विशाखा ! व (सम्यक् दृष्टि) धयागु गथिंजागु धासा ज्ञानव रूप समुदय उवींगु जुयावै॒ वैच्चंच्चंगु या कारण यातः खना सिया च्चंच्चंगु खः व सम्यक् दृष्टि धैगु खः थो छगू । हान हे विशाखा ! (सम्यक् संकल्प) धैगु गथिंगु धाःसा व संकल्प दुगु ज्ञाने मिथ्या नाशवान्गु रूपे संज्ञा नाप लाना च्चंच्चंगु या कारण दुःख खः अब धका धैगु यात खना सिया व रूप यातः सदानं हे पुण्य यायगु कारणे संकल्प धैगु दान त्याग याना याना सकल जन्म जन्म पतिं व रूप शरीर यात त्याग याना याना वै च्चंच्चंगुखः (सम्यक् संकल्प) धैगु खः थो निगु । हानं हे विशाखा ! (सम्यक् बाक्य) धैगु गथिंजागु धासा दुःख धैगु उवींगु जुया च्चंगु या मूल यात फुका बीगुया उपाय व गुगूखः (दान शील भावना) धैगु धर्मया विधि विधान यात अवीक खंक कना केना बींगु उवींगु जुया च्चंच्चंगु धर्म खः व (सम्यक् बाक्य) धैगु । वहे बाक्य याना हे तिनि (दान शील भावना) दया (शील समाधि प्रज्ञा) यात खना सिया वैगु वैच्चंगुखः थो स्वंगु ॥

हे विशाखा ! हानं व सम्यक् दृष्टि, सम्यक् संकल्प, सम्यक् बाक्य, धैगु स्वंगु दैवैगु या निमित्त कारण छुधासा (दान, शील, भावना) खः व दान शील भावना धैगु दैवैगु (अनित्य दुःख अनात्मा) धैगु स्वंगु भावना याया व अनित्य दुःख अनात्मा धैगु यातः पूर्ण रूपं छसिल खन

(१०)

धायव राग युक्तगु चित्तया दुर्बल जुया अहंकार ममकार घमन्द
नाश जुया फुना स्वभाव शुद्धजुया (शील समाधि प्रज्ञा)
धैगु च्वंगु पुरे जुया दैवैच्वंच्वंगु सम्यक् कर्म धैगुखः थोपेंगु ।
हे विशाखा ! वहेखः सुगत धैगु सुफले लावनीगु वना चौंचोंगु
अहिंसा कर्म ज्वीगु जुया च्वंगु । उकिं याना हे तिनि ।
सम्यक् आजीबिका धैगु सत् ब्यबहारे जीबिका ज्वीगु जुया
च्वंच्वनीगुखः व । सम्यक् आजीबिका धैगुखः थो न्यागु ॥

हे विशाखा ! वहे सत् ब्यबहारं जीबित जुया वहे सत्
ब्यबहार यात चले याना च्वंच्वनेगु उद्योग यातः उद्योग याना
अलसि आलस्य (अविद्या) धैगु लोभ लालच् यात तेता
उद्योगे विवेक धारी जुया च्वंच्वनेगु यात सम्यक् ब्याथाम
धाई गुखः थो खुगू ॥

हे विशाखा ! उजोगु विवेक विचारे विचार ल्लुतय मजबोकुस्य
सदानं विचार (सम्पन्न) लुमंका लुमंका चौंच्वनेगु यात
सम्यक् स्मृति धका धाईगु धागुखः थोन्हेगू ॥

हे विशाखा ! वहे सम्यक् दुगु स्मृतिं याना (सम्यक्)
धैगु यथार्थ धिकगु व्यक्ति मटुगु ध्यान भावे एकाग्र एक चित्त
ज्वीगु ज्वीका । मिश्यागु भाव सकल यात निर्णें जुया च्वेंगु
सम्यक् भावे चित्त यातः स्थिर ज्वीगु ज्वीका संज्ञा वेदित निरोध
जुया च्वंच्वंगु गुगुखः व प्रज्ञा ज्ञाने हे स्थिर ज्वीगु जुया
च्वंच्वंगु सम्यक् समाधि धैगु धागुखः थोच्यागू ॥

हे विशाखा ! अवहे च्यागु आर्य अष्टाङ्गिक मार्ग धैगु लँ:

(११)

बिना निर्बाणे वन्यगुलः : दैगु दुगु मखु । खः मखु छको बांलाक
विचार तया । व च्यागु (करणीय) याय योग्यगु (संस्कृत)
धैगु सत्यगु फल जोरे ज्वीगु जुया च्वंच्वंगुखः मखु व । हानं
(असंस्कृत) असत्यगु फल जोरे ज्वीगु जुया च्वंच्वंगु लाकिछु
धका नं व आर्य अष्टाङ्ग मार्ग यात बांलाक विचार दयका व
च्यागु कियाय । छको कोटीक स्वः ॥

हे विशाखा ! एव आर्य अष्टांगिक मार्ग धैगु ल यात
(संस्कृत) धैगु याना काय मालीगु मागु हे खः व आर्य
अष्टांग मार्ग धैगु उपोसथ वर्त याना बिना मेगु निर्बाणे वनेगु
लः मेगु दैगु दुगु मखु धका श्रो भगवानं । न्यंका विज्यास्यंलि ।
हानं विशाखा नं विन्तियात ॥

हे भगवान् ! व सम्यक समाधि धका धैविज्यागु या ।
उकियागु निमित्त कारण छुजुया वनीगु छुजुया वैगु व समाधि
यानागुलिं छु परिस्कार ज्वीगु जुया वै च्वंच्वनीगू खः । हानं
व चित्त एकाग्रता धैगु ज्वीगु या सामाग्रो साहायकः सुखः
छुछुखः व एकाग्र ज्वीगु या विधि व फल छुखः गथेखः गुजागु
गथे जुया वैगु गथे जुया च्वंच्वनीगु धका विशाखानं विन्ति-
यास्यंलि । श्री सँझ सर्बत्रेसं उच्चा जुया जिन ज्ञान या
अधिकार जुया विज्याकद्ध तथागतं आज्ञा जुया विज्यात ॥

हे विशाखा ! सम्यक् धका धैगु ज्वीगुया निमित्त कारण
गथेधासा सर्बत्र दैवैगु दैच्वको परार्थ छुतक खः वतकं । खना-
सिया संखा आन्ति चित्तमल कलेश उपकलेश छुँछुँ हे मद्य-

का: व चित्त एकाग्र उत्तीर्णयु या कारण निमित्त खः व सम्यक् समाधि धैगु या परिस्कार जुयावैगु जुया वै च्वच्वंगु या कारण सकल बुझे उत्तीर्ण जुया । व विचारं मेगु विचार याय मागु कारण छुंमदया व विचारे हे चित्त एकाग्र उत्तीर्ण उत्तीर्ण का जुया च्वच्वनीगु व यागु साहेक सामाधि वहे चैतन्य धैगु हे खः व यागु परिस्कार व हे निमित्त खः सम्यक् समाधि धैगु या परिणाम । हे विशाखा ! चित्त एकाग्र उत्तीर्ण के मागु एकाग्र याय मागु या कारण प्यंगु निमित्त दु । वहे प्यंगु निमित्त कारणं याना व चित्तयातः वहे एकाग्र ले हे प्रस्थान उत्तीर्ण उत्तीर्ण का उकियातः हे सदानं लुमंका एकाग्र उत्तीर्ण उत्तीर्ण चोच्वने मागु निमित्त कारण खः ॥

हे विशाखा ! व चित्त एकाग्रगु स्थाने प्रस्थान याना वै च्वच्वने मागु या कारण प्यंगु दु छुछु धासा । प्रथम न्हापा दुःख धैगु या कारण छगु निमित्त खः (१) हानं व दुःख सह याय मागु यात सहयाय मफु मफैगुलिं याना दुःखं दुःख हे उत्तीर्ण कारण मुंका हैगु हैच्वंगु दुःख समुदय धैगु दुःख मुना वै च्वच्वंगु या कारण निमित्त (२) हानं व दुःख व समुदय व निगु यातं मदयका फुका छोय मागु या निमित्त दुःख निरोध धैगु दुःख दुःख धैगु या कारणयात झसीका छोयमागु निमित्त (३) अव दुःख हेखः धका व यात ध्यान तया मतोतुस्य अव दुःख उत्तीर्ण कारण छुंछुं मदय कुस्य म्वाना च्वनेगु जुया च्वनेगु अव दुःख निरोधगामिनी प्रतिपद धका धैगु प्यंगु निमित्त

कारण खः श्वहे (४) निमित्त कारणं याय माला च्वंगु खः व (सम्यक् समाधि) धैगु थिकगु बिचारे च्वना सम एक गु भाव जोना एकाग्र चित्त याना च्वंच्वने मागु या कारण खः सम्यक् समाधि धैगु ।

हे बिशाखा ! श्वहे महा प्रधानगु (जन्म, जरा, ड्याधि, मृत्यु,) प्यंगू दुःख यागु निमित्त कारण छुंछुं मदयका छोय मागु । व निमित्त कारणे छुखः माला चोच्वंगु व परिस्कार जुया है च्वंच्वंगु यात हे फुका छोय मागु या निमित्त या कारणे हे माला च्वंच्वंगु हे खः व सम्यक् समाधि धैगु ॥

हे बिशाखा ! व समाधि धैगु या परिस्कार सदानं याना याना हे च्वंच्वने मागु खः व । व हे खः दुःख यात निरोध याना फुका मदयका छोया च्वंच्वंगु हे खः व । सम्यक् समाधि धैगु । व समाधि या परिस्कार चित्त एकाग्रता धैगु चित्त स्थिर याना शान्त स्वभावे उपस्थित जुया च्वंच्वने मागु कारण । व हे दुःख यात मदयका च्वनीगु चेनेगु या कारण निमित्त या कारण खः व ।

हे बिशाखा ! व हे कारण निमित्तं याना व चित्तं व समाधियातः परिस्कार याय मागु कारण खः श्वहेखः निरोध धर्म धका धैगु श्व धर्मं बिना मेगु धर्मं दुःख फुई धका धैगु बिचार सकल हे मिद्या भूथु गुखः खःधका सीकि ॥

हे बिशाखा ! उकि श्वहे निरोध धर्म यागु ग्रंथ बोना बोना श्वसंसार यागु दुःखयातः छासीका वहे दुःखयात

फुका छोयगु श्वहे निरोध भाबय भाबना याना उकिहे भाबित
जुया वहे कार्य यात सेबन याना दुःख ज्वीगु अकार्य अविद्या
यात त्याग यायगुली चित्त यात बलाका थोहे निरोध धर्म यागु
ज्ञान यात धारण याना चोनेगु च्वंच्वंगु यातहे सम्यक् समाधि
यागु भाबना धका धाईगु धागुखः ॥

हे बिशाखा ! दुःख धैगु गन्यागु धासा । जन्म ज्वीगुनं
दुःख हेखः । जरा बुढा ज्वीगु जुया वैगुनं दुःख हेखः । व्याधि
धैगु रोग ज्वीगु जुया वैगुनं दुःखहेखः । हानं मरण मृत्यु सिना
वनीगुनं दुःखहे खः । संयोग जुया नाप च्वंच्वना पिं लिसे
बियोग जुया बाया वने मालीगुनं दुःखहेखः । हानं योह्य व
योगु परार्थ लिसे छुतय जुया वने मालीगु माला । च्वंच्वंगु व ।
मयोह्य व मयोगु लिस्य होना च्वने मालीगु माला च्वंगुनं दुःखहे-
खः । हानं इत्तायानागु पुरेमज्वीगु । दै च्वंच्वंगु फुना वनीगुनं
दुःखहेखः । हानं व सर्वत्र अथयहे ज्वीगु दुःख यागु कारण
निमित्त हेखः धका धैगु व दुःखयात ह्यमस्यूगु ह्यमसीगुनं दुःख
हेखः । हानं व दुःख धैगु यातः ह्यमस्यूगुलिं याना दुःखदैवैगु
यात सुखताया चोनीगु च्वंगुनं दुःख या कारण हे खः । हानं
सुख ज्वीगु यात दुःख ताया कार्य धैगु उया याय मफया तोता
च्वनीगु च्वंगुनं दुःख हेखः ॥

हे बिशाखा ! शु जोगु दुःखयात ह्यमसिया अचेत भाबे
लाना च्वंगु अविद्या अन्धकारं याना अविद्या हेतुं जुया ह्युं म-
सिया ह्युं मसीका चोनीगु चोनै व महा धोरणु दुःखे लावनीगु

या कारण निमित्त खः व छुं मस्यूगु अविद्या लोभ धैगु धका श्रीभगवानं । आज्ञा जुया बिज्यागु न्यना । हानं विशाखानं विन्तयात् ॥

हे भगवान् । इव दुःख या कारण संस्कार रूप जुया दैवया च्वंच्वंगु या कारण प्रथम द्वापां इव काय शरीरे छुं संस्कार जुया दैवैगुखः । द्वापां काय हेनी संस्कार जुया दैवैगु लाकि । बचन संस्कार जुया दैवैगु लाकि । चित्तसंस्कार जुया दैवैगु लाकि । हे भगवान् ! इव स्वंगु संस्कार यात । काय संस्कार उवीगु छुयातः धाईगु खः । हानं बचन संस्कार छुयातः धाईगुखः । हानं चित्त संस्कार छुयात धाईगुखः । इव स्वंगु संस्कार या न्हापां संस्कार जुयावैगु वैच्वंच्वंगु या परिणाम गुगु संस्कार खः इव संस्कार दैवैगु दैवैच्वंगु धका विशाखानं विन्ति यास्यंलि श्रीभगवानं । आज्ञा जुया बिज्यात् ॥

हे विशाखा ! इव यथे धासा आश्वास प्रश्वास धकाधैगु सास द्वाहा प्याहा जुया च्वंगु व बायु दुने पिने सना च्वंच्वंगु या कारणं याना काय संस्कार उवीगु जुयावै च्वंच्वंगु खः । उकी बितर्क धैगु (छन्द) यथे अथे धका धैगु सिया खना बुझेजुया ज्ञान प्याहा वै च्वंच्वंगु बाक्य धैगु (बचन) संस्कार धैगु शब्द प्याहा वैगु वैच्वंगुखः ॥

हे विशाखा ! (ग्रष्टृद्य) धैगु छुं स्पर्श उवीगु जूवैगु ख्वातगु वा क्वाःगु क्वाचुगु नायुगु सुख बेदना रस गन्ध धैगु यात यथे अथे धका सिया छुतय जूगुयात चित्त संस्कार

ज्वीगु जूगु जुया च्वंच्वंगुखः इव स्वंगु (काय, बाक्, चित्त) धका धैगु संस्कार याकारण निमित्तखः । इव दैवै च्वं-च्वंगु या कारण गथे धासा । इव शरीरे (बायु) सास स्वास जुया कायले: संस्कार ज्वीगु जुया वै च्वंच्वनीगु धर्मखः । शुक्र प्रथम ह्रापालाकः विज्ञान धैगुलिं वितर्क विचार याना हःगु । जितः थथे जुल थथ्य याय माल धका धैगु विचार ज्वीगु जुया लिपा शब्द बाक्य पिकै हैगु हःगु शब्द बाक्य संस्कार ज्वीगु जूगुखः । हे विशाखा ! संज्ञा धैगु छुं ज्ञाने जारे ज्वीगु जुया च्वंगुली । सुख बेदना दुःख बेदना धका धैगु स्यूगु सीकैगु व विज्ञानं तर्कना याना हैगु हःगुलिं याना (बायु) धैगुया कारणं वयागु धर्मं याना । दैवैच्वंगु काय संस्कार खः इव दैवैगु या निमित्त कारण (संज्ञा) धैगु व ज्ञान । मिले जुया नापला गुलिं याना । काय संस्कार ज्वीगु जुया वैगु वै च्वं-च्वंगुखः । काय शरीरे सुख बेदना बुझे ज्वीगु जुया वैगु स्यूगु सीगु मन चित्तया संबन्धे (चेतसिका) धैगु बुझे ज्वीगु जूगुयातः चित्तयागु संस्कार ज्वीगु जूगु खः ॥

हे विशाखा ! सुख बेदना दुःख बेदना धैगु व न सुख खः व । न दुःख बेदना खः व । धका धैगु गथ्य धासा । सुख दुःख अदला बदला ज्वीगु जुया च्वंच्वंगु यात छुं मस्यूगुलिं याना । गथेधासा हे विशाखा । काय बाक चित्त धैगु स्वगुलिं संस्कार या कारण कारखः वहे क्रिया कृत ज्वीगु जुया ज्वीधुं-कुगु (कृति) धैगु चिह्न प्याहा वैगु वैच्वंच्वंगु वयागु फल

कर्म धैगु नाना, अने, अनेगु, गति दुर्गति ज्वीगु जुया वैगु
वैच्चवंगुखः धका ओ भगवानं। आज्ञा जुया बिज्यागु न्यना हानं
बिशाखानं बिन्तियात् ॥

हे भगवान् ! एवगुगूखः ज्वीमाको सकल कारण मिले
ज्वीमागु मिलेज्वी धुःका दैवैच्चवंगु एव परार्थ सकल हानं
(बेदित) धैगु जुया (समापत्) जुया शुकियागु निसा
प्रमाण मदयक निरोध जुया फुना वनीगु धका धैबिज्यानागु ।
गष्यज्विव निरोधजुया वनीगुखः एव धका बिन्तियास्त्यलि
ओभगवानं आज्ञादयका बिज्यात् ॥

हे बिशाखा ! एव संज्ञा धैगु नाप लाईगु लाःगु मिले ज्वीगु
जूगु कारणं याना दैवैगु दैवैच्चवंचवंगु सुख दुःख असुख अदुःख
धैगु स्वगुलिं दुःख बेदनाया कारणहेखः एव धका धैगु चित्तं
यथार्थ ह्यसीका व यात निरोध याना व सुख दुःख न सुख न
दुःख धैगु चित्तय मदयका छोया चत्रंचवने धुःकुश्म भिज्ञुयागु
चित्त मने व दुःख बेदना धैगुया भाव संखा रेणु प्रमाण हे
छुँछुँ दैगु दुगुमखु । व भिज्ञुयाके व दुःख बेदना यात व भिज्ञु
न्हापां तु । एव रूप शरीर दुःख बेदना या कारण हेखः धका
धैगु यातः बुझे ज्वीमाको बुझेजुया सिया खना खंका तय
धुःकुगुलिं याना । व भिज्ञुयागु चित्तय् व दुःख खना शांत
संतोषे चित्त लाका तैतय धुःकुगुलिं याना हे बिशाखा ! व
आज्ञानरूपी लोभ उथेजुया वैगु अन्धकार या कारण यातहे
निरोध याना । व बेदना या कारण आज्ञान अविद्या लोभं तोत-

(१८)

का च्वंच्वने धुंकुगुलि । व भिज्ञु यागु चित्तः । संज्ञा बेदित निरोधे संपत्र जुया वनेमानि जि धका धैगु विचार यात समेतं व विचार व भिज्ञुया मने मतीतया तैतै च्वंच्वनीमखु । हे बिशाखा ! जि संज्ञा बेदित निरोधेैः संपत्र जुया च्वंच्वना तिनि जि धका धैगुलिनं । व भिज्ञुं मने मती तै च्वंचोनीमखु । हे बिशाखा ! हानं व भिज्ञुं जि संज्ञा बेदित निरोधेै समापत्र जुया फुना वने मानिहा जि धका धैगु विचारे नं व भिज्ञुं मने मती तै च्वंच्वनीमखु । कारण छुयानि॒ति॑ धासा ॥

हे बिशाखा ! इव नाना, अने अनेगु, प्रकार या बिज्ञान संज्ञा समुदय उवीगु जुया च्वंच्वंगु या कारणं जुयावै चौंचौंगु (प्रतीत्यसुमुत्पन्न) धैगु उवीगु जुया वैगु वै च्वंच्वंगुया हेतु यात स्यूगु खंगुलि॑ याना सर्ब॑त्र संस्कार यातः अत्यन्त परिशुद्ध उवीगु उवीका च्वंचोनेगु प्रज्ञा ज्ञाने चित्तलाईगु लाका चौंच्वने धुंकुगुलि॑ याना ॥

हे बिशाखा ! व भिज्ञुं हानं जि संज्ञा बेदित निरोध उवीगु जुया च्वंचोने मानि धैगुलिनं वयागु मने मती व भाबनं दैचौं-च्वनीमखु । हानं व भिज्ञुया मती जि संज्ञा बेदित निरोधेै समापत्र जुया वने धुंकुश धका धैगु विचारेनं व भिज्ञुया मने मती दै च्वंच्वनीमखु । हे बिशाखा इवतः गच्छधासा भिज्ञु धैपिनि चित्तय न्हापालाक हे थो सर्बत्र दैवैगु दै चौंच्वंगु । सर्बत्र हे फुना वनीगु परार्थ हेजक खः धका धैगु यात बांलाक यथार्थ छासीका उकियात अनुभव दयका (निरोध) धैगु निर्णे उवीगु

जुयाच्चवंच्चंगु ज्ञाने भावना याना उकीहे भावित उवीगु उत्रीका
चौंच्चवने धुंकुगु चित्त उवीगु जुया वने धुंकुगु चित्त जुया व
भिन्नु धैपिंत (प्रभ्यस्त) धैगु थथे उत्रीतिनि अद्य उत्रीतिनि
धका धैगु छुंछुं हे व भिन्नु यागु चित्तय भय संखा ध्वान्ति
धैगु दैगु दुगु छुपरार्थं हे मदया सर्वत्र निर्णें उत्रीकय माको यात
निर्णें याना । दै चोको भयनं तोतका चौंचोने धुंकुगु चित्त जूया
नितिं हे भिन्नुगण इमिगु चित्तय राग धैगु चित्तमल छुंछुं हे
उद्यय उत्री धैगु कारण हे मदया च्चवंगु स्थाने व भिन्नु धैपिनिगु
चित्त थं का चौंच्चवने धुंकुगु जूयानितिं गथे खः (गगन) धैगु
आकाश खः वद्यं हे जुया वने धुंकुगु चित्त उकिं भिन्नु धैपिंके
चित्त मल रागादि दैवैगु कारण हे मदया सर्वत्र दुःख धाको
निरोध जुया मदै वंगुखः धका श्रीभगबानं आज्ञा जुया बिजया-
स्यंलि । हानं बिशाखानं बिंतियात ॥

हे भगबान् ! व संज्ञा बेदित निरोध जुया वने धुंकुह्य व
भिन्नुया । थन सोक्य व या न्हापा॑ छु संस्कार यात निरोध
जुया वंगु वनीगु खः । काय संस्कार निं निरोध उवीगु लाकि ।
बचन संस्कार निं निरोध उवीगु लाकि । चित्त संस्कार निं
निरोध उत्रीगु व भिन्नुया धका बिशाखानं बिंतियास्यंलि श्रो-
भगबानं । आज्ञा जुया बिजयात् ॥

हे बिशाखा ! भिन्नु धैपिनि प्रथम न्हापालाकः बचन
संस्कार जुया च्चवंगु धर्मनिं न्हापा॑ निरोध जुया वनीगुखः । व
या लिपा काय संस्कार जुया च्चवंगु धर्म निरोध जुया वनीगु-

खः । वयालिपा तिनि चित्त संस्कार जुया च्वंगु धर्म निरोध जुया वनीगुखः । हे बिशाखा व निरोध ज्वीगु जूगु चित्त या छुलिस्थं हे राग दुगु चित्त मदया मखया (परिशुद्ध) धैगु जुया वनीगु वंगू खः व भिज्ञुया निर्बाण धैगु धका सीकि । हे बिशाखा शब दुःख रूपी गु लोक बिषयले चित्त उथेज्वीगु जुया वैगु कारण सर्वत्र हे छुंछुं बाकि मदया । अबिद्याधैगु लोभं तेता वन्य धुंकुगु चित्त जुया व भिज्ञुयागु काय, बाक् चित्त, स्वगुलिं (बुद्ध धर्म संघ) धैगु ज्ञाने युक्त जुया मुक्त ज्वी धुंकुगु चित्त ज्वीगु जुया । लोक दुःखं मुक्त जुया च्वंचवने धुंकुगु चित्तखः (अर्हत्) भिज्ञु धका धैपिनिगु चित्त निर्बाण धैगुखः ॥

हे बिशाखा ! उकिं अर्हत् भिज्ञु पिनिगु चित्ते दुःख रूपीगु शरीरे व भिज्ञुपिनिगु चित्त निरोध जुया मदैवने धुंकुगुखः उकिं इमिगु चित्ते मल धैगु रागादि छुंछुं मदया गुणहे जक जुया वंगुखः । हे बिशाखा ! तथाऽऽगत अर्हत् सम्यक् संबुद्ध धकाधैगु लिसे फरक छुं दैगु दुगुमखु धका सीकि । हे बिशाखा ! अर्हत् भिज्ञु धैपिनिगु चित्त य संज्ञा जूवने मानिगु कारण छुंहे मदया । न जि दैच्वना न जि दैवया । न जि दैवैतिनि । न जि दैचेआने । धैगु मने मती छुंछुं हे दैवैगु कारण मदया । शुजोगु कारणं सर्वव्यापि जुया जि जिगुमान् अपमान धैगु छुं परार्थे न मने मती छुंछुं हे मतसे न्हापांतुहे सीके माको यात सीका खंका परित्याग दयका

चित्तयात शुद्ध शान्त याना तैत्य धुंकुगुलिं याना । हे विशाखा ! व अर्हत् भिज्ञु पिनिगु चित्त वहे संज्ञाऊवी धैगु ज्वीम्बाले धुंकुगु (एक) छगुः गु क्त्र भावे भावित जुया उगुहे अबस्था यात प्राप्त ज्वीके मागु यात प्राप्त ज्वीका चोच्वने धुंकुगुलिं याना सम्यक् समाधिं लृतय जुया मैगु चित्तजुया वने धुंकुगुखः (अर्हत्) भिज्ञु धका धैपिनिगु चित्त धका श्रीभगवानं । आज्ञा दयका विज्यागु नेना हानं विशाखानं बिन्तियात ॥

हे भगवान् ! व संज्ञा धैगु छुंहे मदै चोने धुंकुगु चित्त दैच्वंहा भिज्ञु या । आ थन व छु धर्मयाना दैच्वंच्वंगु व अर्हत् भिज्ञुधैपिं । हे भगवान् ! काय संस्कार यागु धर्मं लाकि । बचन संस्कार यागु धर्मं लाकि । चित्त संस्कार यागु धर्मं लाकि । छु धर्मं याना आ थन व भिज्ञु दैच्वंच्वंगु धका विशाखानं बिन्ति यास्यंलि श्रीभगवानं आज्ञा दयका विज्यात ॥

हे विशाखा ! व संज्ञा बेदित निरोध ज्वीधुंकुगु चित्त दैच्वने धुंकुहा भिज्ञु या । थन आः व भिज्ञु दैच्वंच्वंगु या कारण वया नहापा यागु अविद्यां याना चित्तया संस्कारं, काय संस्कार, बचन संस्कार, यागु धर्मया अवधि, आयुर्दा, बाकिदै च्वंच्वंगु धर्मं हे जक व भिज्ञु आः थन दैचोंगुखः व धर्म फुत धाय व । व हानं शुगु दुःखरूपो लोके दैवैहा मखया वनेधुंकल व अर्हत् भिज्ञु धैहा धका श्रीभगवानं आज्ञा जुया विज्यागु न्यना । हानं विशाखानं बिन्तियातः ॥

हे भगवान ! इव चित्त छुंछुकिसं संज्ञा धैगु मदयका
चेने धुंकुहा भिज्या आथन वयागु ज्या छु । छुया कारणं
थन स्पर्श ज्वीका चौच्चंगु खः व भिज्यु धका बिंतियास्यंलि
श्री भगवानं । आज्ञा दयका विज्यातः ॥

हे विशाखा ! व अर्हत् भिज्या (पूर्ब) न्हापा वया
प्यंगु आहार याना वैच्चवंच्चवंगु या विषय यागु कर्म विपाक
बाकिगु फुके मानिगु दैच्चवंगु या कारणं याना हेजक व
भिज्युं स्पर्शयाना चौच्चंगु जकखः । तर स्पर्शयाना च्चवंच्चवंगु
हे जूसा मेगुलिं मखु ! हे विशाखा छुकि, छुकि, भावतया स्पर्श
याना च्चवंच्चवंगु धासा । न्हापां (शून्यता) धैगु भावे स्पर्शयाना ।
अनंलि (अनिमित्त) धैगु आकार मदुगु आकाशया भावे
चेना स्पर्शयाना । अनंलि (अप्रणिहित) धैगु हीत ज्वीगु
जूगुया अन्तहे मदया अपरमित ज्वीगु जुया चोंगु भावे स्पर्श-
याना नाश ज्वीगु परार्थे छुकिसं दढ़ जुया मचोंगु इवहे स्वंगु
भावे हेजक व अर्हत् भिज्यु धैपिसं स्पर्शयाना उकियात हेजक
सेबन याना च्चवंच्चवंगु हे जकखः । मेगु छु भावेसं व भिज्यु
पिनिगु चित्तवना स्पर्शयाना चौचौंगु मखु धका श्री भगवानं ।
आज्ञा जुया विज्यास्यंलि । हानं विशाखानं विनितयात ॥

हे भगवान ! अर्थिंजागु विचारे चित्त यातः तैचौच्चवंगु
व भिज्या व चित्त वया गन निमग्न जुया गन प्रवण प्रागभार
पहड विवेक तैच्चवंचेन व भिज्या धका विशाखानं बिंति-
यास्यंलि । श्री भगवानं आज्ञा दयका विज्यात ॥

हे विशाखा ! व अर्हत् भिज्ञु यागु चित्त (एकान्ते)
 एकाग्रताय व यागु चित्त निमग्न ज्वीगु ज्वीका वयागु बिवेक
 (प्रबण) धैगु सर्वत्रेसं प्रबल ज्वीगु जुया वयागु (प्रागभार)
 धैगु पर्वत समान ज्वीगु जुया देगहे मसनीगु स्थिर पूर्ण दैच्वंगु
 शान्ते । दुःख मदुगु सुखे निमग्न जुया चोच्वंगुखः व अर्हत्
 भिज्ञु धैपिनिगु चित्तः धका सीकि । हे विशाखा धका श्रीभग-
 बानं । आज्ञा जुया विज्यागु न्यना । हानं विशाखानं विन्तियात ।

हे भगवान् ! अथय ज्वीगु दस्यंलि बेदना धैगु लुयात
 धाई गुखः धका विन्तियास्यंलि । श्रीभगवानं । आज्ञा जुया
 विज्यातः । हे विशाखा बेदना धैगु ज्वीगु या कारण स्पर्श
 धैगु छुं छुकिसं नापलाईगु नापलायव सुखा सुखमय ज्वीगु
 वहेखः बेदना या कारण । (१) हानं दुःखा दुःखमय ज्वीगु
 जूगुनं बेदना या कारण हे खः । (२) हानं असुखा अदुःखा
 मय यागु कारणं नं बेदना यागु कारण हे खः । (३) हे वि-
 शाखा यव स्वगुलिं याना सुखमय बेदना धैगु गथेधासा
 (कायिक) काय शरीरं याना (मानसिक) धैगु मनं
 याना हैगु सुलिस्यं छुकिसं अनुभव ज्वीगु जूगु (बेदित
 बेदित) धैगु छुकिसं सुयाक्यं स्पर्श मिले ज्वीगु मिले जुल
 धायव । उकिंयाना उकिनापं अनुकूल धैगु बुझे ज्वीमागु बुझे
 जुया थथेहेखः धका धैगु सम्भे जुयावैगु बेदनां याना सुख
 मालावैगु सुखताईगु ताःगु (सुखमय) धैगु चित्तय प्रतीत
 जुया वैगु गुगुखः व आश्रव चित्तमल वयात सुखा सुखमय

बेदना धका धाईंगु खः ॥

हे विशाखा ! हानं कायंनं मानसिकंनं अनुभव भजूगु (प्रतिकूल) धैंगु सदानं सकलेसं छुं मसिया चोंचों पिनिगु (व अविद्या) याना दुःखमय ले हे पतित जुया च्वंच्वनीगु खः व । वयात हेखः दुःखमय बेदना धका धाईंगु धागु खः ॥

हे विशाखा ! कायिकंनं मानसिकंनं अनुभव ज्वीगुली चित्त शान्त मदुगु व चित्त प्रतीत जुया (अन्न्य) म्य म्य गुली मन वनाहे जक च्वंच्वनीगु व न दुःख न सुखमय धैंगु व छुं मस्यूगु बेदना धैंगु हेखः ॥

हे विशाखा ! व सुख दुःख असुख अदुःख धका धैंगु गथेधासा । सुख बेदना धैंगु सुखताया च्वंच्वनीभले छुं भतीचा छगुस्थिति चणभर भतीचा सुख ताई गुलिं याना हानं वयां लिपा व सुख यागु परिणाम दुःखहे जुया वैगुखः व दुःख यात हेखः सुखा सुखमय बेदना धका धाईंगु धागुखः । हे विशाखा वहेखः लोके सुख धैंगुया स्थिर मदुगु यातहे । दुःखमय बेदना धका धाईंगुखः । दुःखमय बेदना ज्वी भलेला दुःखहे जक सम्भेज्वीगुखः । वयागु परिणाम लिपा हानं सुखहे ज्वीगु जुया वैगुखः । उकिया निंति वयात सम्भेज्या चोंच्वने मागुखः ॥

हे विशाखा ! यो परिणाम यात मस्यूगु महादुःख खः वहे मस्यूगु हे दुःख समुदय धैंगुखः । वयात थथे धका स्यूगु खंगु दुःखनिरोध धैंगुखः श्व । श्वहे दुःख रूपीगु जन्मंहे श्वहे दुःख यातः दुःख धैंगुखः श्व धका धैंगु सीका खंका हे । श्व दुःख

यात फुका वन्य मागु यात फुका वन्य फुगु यातहेखः । हे बि-
शाखा ! दुःख निरोध गामिनी प्रतिपद् धका धैगु धागुखः गथे
धासा थो दुःख धैगु ज्वीगुया कारण सुख यातः थथेख अव धका
धैगु निरोध धैगु द्वासीका वयात मदयका चोच्चवंगु अवहे नर-
जन्मं अवहे पुरुष यागु लक्षणं अवहे शुद्धगु स्वभावं याना । दुःख
धैगु धाकव छुंछुं मदयकाः छोय मागुखः थो जन्मं धका धैगु
यात यथार्थ । व अनित्य, दुःख, अनात्म, यात बांलाक द्वासी-
का दुःख धैगु यात फुका चोच्चवनेगुया कारणे दुःख ज्वीगु
सुखयात दान त्याग याना शीले चवना समाधिं जोना प्रज्ञा
यात खंका चोच्चवने मागुखः ॥

हे बिशाखा ! थो अदुःख असुख मय धैगु सुख दुःख समा-
नगु चैतन्य यातः भुल भुले ज्वीका सुख दुःखया कारण यात
तंका न सुख न दुःख धैगु छुंछुं मसीका (आज्ञा) अज्ञान बाल
मूढ जुया दुःख दुःखया कारण यात फुके मफैच्चवंगु चेनीगु
दुःखयात हे खः परम दुःख धका धाइ गु धागु । व यातः
फुकयगु फुकुगु हे परम आनन्द धका धाईगु धागुखः धका
श्रीभगवानं । आज्ञा जुया त्रिज्यागु न्यना । हानं विशाखानं
बिंति आत ॥

हे भगवान् ! व सुख बेदना धैगु जुया वैगु वैबले चित्त
धैगुली गुजोगु क्लेश मल दैवैगुखः हे भगवान् ! व चित्तय
गुजागु तृष्णा यागु अनुशय जुया दैवैगु खः । हानं दुःख बेदना
धैगु ज्वीगु जुया वैबले व चित्तय गुजोगु क्लेश मल आशा

नृष्णा यागु प्रभाव दैवैगु खः, हानं अदुःख असुख बेदना धैगु
ज्वीबले गुजोगु चित्तयाके क्लेशमल दैवैगुखः, धका विशाखानं
बिंतियास्थयलि । श्री भगवान् । आज्ञा दयका बिज्यात ॥

हे विशाखा ! सुख बेदना धैगु ज्वीगुलो जुया वैगु राग
अनुशय यागु चित्त मल दैवैगु खः । हानं दुःख बेदना धैगु
ज्वीगु जुया वैभले (प्रतिघ) धैगु प्रतिहिंसा न्याबले न्याक्वहे
दैच्वंच्वंसां छुक्कीसं संतोष मजुसे सदानं अलाभया कारण लोभ-
जक चित्तय उथे जुया हिंसा यागु अनुशय ज्वीगु जुया
वैगुखः । हानं अदुःख असुख धैगु ज्वीगु जुया वैगु या अनु-
शय चैतन्य हिनजुया (अबिद्या) धैगु लोभं तेषुया छुं
मसिया अन्धकारं तेषुया चेनीगु च्वंगु चित्तयागु मलखः ॥

हे विशाखा ! सुख, दुःख, असुख, अदुःख, धैगु पेगुलिं
रागादि हिंसा (अबिद्या) लोभं जुया च्वंच्वंगुखः हे
विशाखा । त्याग याय मागु त्याग याय मफेव ज्वीगु जुया
च्वंच्वनीगु खः व बेदना । उकिं बिषय यातः स्वया, स्वया,
त्याग याना याना च्वंच्वने मागु दुगुखः छुछु त्याग याना
चोच्वने मागु धासा । सुख बेदना धैगुली राग अनुशय यात
त्याग याना छोयमागु खः, हानं दुःख बेदना धैगुली हिंसादि
कर्म अनुशय यात त्याग याना छोय मागुखः । हानं अदुःख
असुख बेदना धैगुली लोभ धैगु (अबिद्या) अनुशय चित्त-
मल यात त्याग याना चैतन्य यात दयका हयमागु खः ॥

हे विशाखा ! श्वर्खँया गुह्यसिके बितर्क विचार दया

बिषेक संपूर्ण जुया कामुना कर्मलिस्य रहित जुया च्वनेगु चो-
निभले । प्रीति । धैगु मैत्रो भाबं सकल खना च्वनीगु च्वंगु
प्रेमसुखं दुःख मवैगु अभिमान मदै च्वंगु ध्याने प्रथम न्हापा-
गुद्धाखः बिहरे जुया च्वंच्वनि वयात उगुहे ध्यानं याना अम-
झ्ल मभिना वैगु रागं वयागु चित्त यात तोता वनीगुखः ।
वहे तोता वनीगु वंगुलिं वयात उगुहे अबस्थाय वयाके शुजोगु
बित्क बिचार उत्पन्न जुया वयू । हे बिशाखा ! गथेधासा
आर्य धैगु आदि न्हापा न्हापा यापिं तथागत पिनिगु (आय-
तन) धैगु काय यात जिं गथेयाना प्राप्तयाना उगु अबस्थाय
जि इयंक्य धका धैगु बित्क बिचार ज्वीगु जुया वैगु । वहे
बिचार ज्वीगु जुया वैगुलिं याना । गथेखः न्हापा न्हापा
यापिं आदि तथागतपिं । शुगु अबस्था यात गथेयाना न्हापा
यापिं तथागत पिं बिहरे याना चोंच्वने धका धैगु चित्तय तर्कना
बिचार उथेजुया उगुहे चर्या याना उकियात हे निश्चय यायू
वहे निश्चय ज्वीगु जूगुलिं उगुहे प्रकारं वहे उत्तमगु मुक्तियात
प्रेमजुया वहे कार्य यायगुली हर्षजुया चित्तय निश्चित जुया
वनीगु वनिभले वयागु चित्ते (दौर्मनस्य) धैगु चित्त स्थना
वैगु संतापं याना जुयावैगु (प्रतिघ) धैगु सकलेसं हि॑ सा
यागु अनुशय निरदया तागु चिन्ता चित्तयलुया वैगु वया वहे
हि॑ सादि कर्मे॑ ज्वीगु । व कर्मे॑ व चित्तयात तोता वनीगु खः ।
वहे तोता वनीगु वंगुलिंहे हि॑ सा यागु अनुशय सकल सदानं

फुना वनीगु खः ॥

हे विशाखा ! व फुनावनीगु फुनावंलिस्य भिन्नु धका धैपि-
निगु चित्तय (दौर्मनस्य) धैगु चित्तय दुःख संताप उवीगु
जुया वैगुया कारण छुपरार्थहे मदयक खंके सीके मागु छुत-
कखः वतकं सीका दुःख सुख न दुःख न सुख धैगु प्यंगु यात
बिचार पूर्ण जुया वयात प्रज्ञा यागु बलं परित्याग याना छोया
तैतय धुंकुगुलिं याना (सौमनस्य) धैगु चित्त मने दुःख धैगु
मदया सुखि शान्त सन्तुष्ट जुया दुःख दुःखया कारण मदुगु
सुखे लाना चोच्चवनीगुखः ॥

हे विशाखा ! (दौर्मनस्य) धैगु चित्त असंतुष्ट जुया शान्त
मदया अशान्त जुया चित्त मन स्यना वैगु भाबं रहित जुया
(उपेक्षा) धैगुलिं याना लोभं भुल जुया लँः द्वना चोनीगु च्चवंगु
यात मद्वनीगु मद्वंगु मद्वंकैगु मद्वना च्चवंच्चवंगु (उपदक्षा)
धैगु मेगु अनित्य परार्थ यातः इक्षा राग मदै चोच्चवंगु । उकिं
याना (स्मृति) बिचार कल्पना शुद्ध जुया चतुर्थ ध्यान यात
प्राप्त जुया विहरे जुया च्चवंच्चवंगुलिं याना अविद्या धैगु मूढ
अज्ञ अज्ञानं रहित जुया अविद्यां त्वतका चैतन्य प्रकाश उवीगु
उवोका चोच्चवंगु खः भिन्नु धका धैपि धका सीकि ॥

हे विशाखा । गष्य धासा सुख बेदना धैगु या (प्रति-
भाग फल) दुख हे ताया वैगु खः । दुःख बेदना धैगु या
(प्रतिभाग फल) सुख हे ताया वैगु खः अदुःख असुख
या (प्रतिभाग फल) अविद्या छुंमस्यूगु लोभ हेखः ।

च अविद्या या फल क्वन् मस्यूगु हे खः । वहे क्वन् मस्यूगुलिं याना
 व यागु (प्रतिभाग फल) अविद्या लोभ हेखः धका धैगु
 सीका चित्त यातः अशान्ति मदयका शान्ति दयका विद्या
 यातः प्राप्त याना चौंच्वनेगु या (प्रतिभाग फल) विपच्छ
 धैगु पच्चपात मदुगु । व बिपच्छे पच्चपात मदुगु या (प्रति-
 भाग फल) बिमुक्ति । बिमुक्ति धैगु शुद्धगु मुक्ति खः व शुद्धगु
 मुक्तिया (प्रतिभाग फल) सपच्छि सत्ययागु पच्छे खः ।
 व सत्य यागु पच्छे या (प्रतिभाग फल) निर्बाण धैगु खः
 व निर्बाण या (प्रतिभाग फल) शुद्धगु ब्रह्मचर्या यागु
 सुबास्ना सुबास खः । व ब्रह्मचर्या यागु (प्रतिभाग फल)
 निर्बाण हेखः । हे विशाखा ! व निर्बाण धैगु गन्यागु धासा
 (पर्यवसान) धैगु खः व पर्यवसान धैगु गन्यागु धासा
 गुथाय तक त्याग याय मागु दु उथायतकं त्याग याना । गुथा
 य तक ज्ञान यात श्यंक्य मागु दुगूखः उथाय तकं व ज्ञान यात
 श्यं का शान्त ज्वी धुंकुगु ज्ञान यात हेखः निर्बाण धका धाईगु
 धागुखः ॥ हे विशाखा ! अनं उखे (अन् उपाय) उपाय
 यायगु स्थान मदैच्वने धुंकुगुखः व निर्बाण धैगु धका इत्यादि
 प्रश्नया उत्तर बिया उपासिका विशाखा यातः चित्त संतोष
 याना । धम्मा दिन्न भिज्जुणी धैद्वास्यं छंगु प्रश्न यातः उत्तर
 लिसः व्यूगु शिकगहेखः व प्रज्ञा दुष्ट पण्डित हेखः छंगु प्रश्नया
 उत्तर श्वहे खः व व्यूगु उत्तर व जिं वियागु उत्तरानं वहे खः ।
 फरक् क्वन् दुगु दैगु मखु । हे विशाखा छं शुगुहे प्रकारं श्व

(३०)

ज्ञान यात धारण या धका । श्री भगवानं आज्ञा जुया विज्यागु
व्याख्यान न्यना । उपासिका बिशाखा यागु चित्त संतोष जु-
या । श्री सम्यक् सम्बुद्ध जुया विज्याकह्वा । तथागत यागु
व्याख्यान यात अनुमोदन अभिनन्दन याना । उपासिका बि-
शाखा संतुष्ट जुया वन ॥

(शुभ मङ्गलं भवतु ते परमाभिषेकः)

Printed by A. Bose, at the Indian Press, Ltd., Benares.

